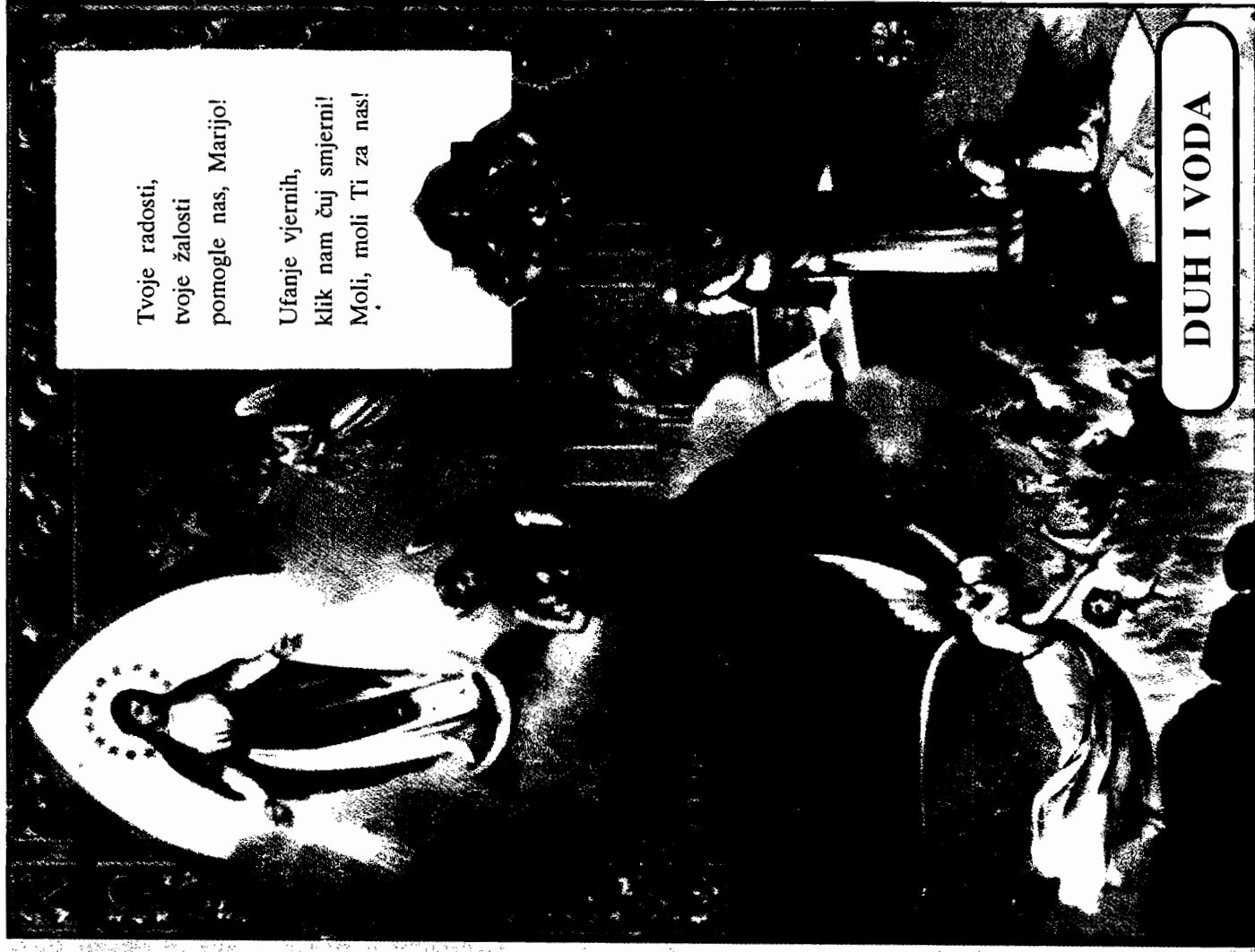


Marija Simma

# MOJI DOŽIVLJAJI S DUŠAMA U ČISTILIŠTU



Tvoje radosti,  
tvoje žalosti  
pomogle nas, Marijo!

Ufanje vjernih,  
klik nam čuj smjerni!  
Moli, moli Ti za nas!

DUH I VODA



"D U H I V O D A"  
Biblioteka djela Obnove u Duhu  
Knjiga XXXI

Urednici:  
Božidar Medvid  
Josip Marčelić

**Marija Simma**

**Moji doživljaji s dušama u čistilištu**

**DODATAK  
HRVATSKOM IZDANJU**

**GLAS IZ ČISTILIŠTA**

**"Duh i voda"**

**J e l s a**

**1 9 9 4.**

Naslov originala:

**Maria Simma:**  
**Meine Erlebnisse mit Armen Seelen**  
**Christiana-Verlag**  
**Stein am Rhein - Salzburg 1983, 15. Auflage**

Na hrvatski preveo:  
Fra Josip Marčelić

Copyright: Božidar Medvid - Jelsa  
58465 Jelsa - Tel. (058) 761-251

Izdaje: Župni ured - Jelsa na o. Hvaru  
Računarski slog: don Jure Strujić  
Odgovara: Božidan Medvid - Jelsa

Tisak: Sveučilišna tiskara Split

*"Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio maleni-  
ma. Da, Oče, tako se tebi svidjelo."*

*Matej 11,25-26*

*"Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. Nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom."*

*1 Korinćanima 1,26-29*

*"Postoji čistište i dušama koje se tamo nalaze može se pomoći vjerničkim molitvama."*

*Tridentski sabor*

## RIJEČ IZDAVAČA

U našem nizu "Duh i voda" iznošimo na vidjelo razli čita djelovanja Božje ljubavi koja obnavlja život Božji u svim njegovim oblicima: kada nam dariva svoj božanski život po otkupljenju; kada ga obnavlja u pojedincu po izljevu Duha, po darovima; kada liječi rane u čovjeku koje nam grijeh raznoliko zadaje; kada Gospodin snagom svoga Duha izgoni Zloga i njegovu silu iz ljudske sredine; kada po darovima Duha obnavlja Crkvu kao cjelinu, pojedince, obitelji, redovničke zajednice; i svime time otvara Crkvi nove perspektive u sadašnjem vremenu...

U dosada izdanim djelima zaustavili smo se na nekim od tih Božjih djelovanja u Crkvi i u pojedinim vjernicima.

U ovom djelu zaustavljamo se na djelovanju Duha u Crkvi i po Crkvi u odnosu na našu braću koja su već prešla u drugi život, u vječnost. Tako uočavamo povezanost između vojujuće Crkve na zemlji i trpeće Crkve u čistilištu.

Da bi čitatelj mogao lakše slijediti događaje o kojima će u knjižici biti riječ, smatramo korisnim iznijeti neke glavne točke katoličke nauke o čistilištu.

### Božji plan života

Bog je stvorio svijet i čovjeka na njemu, da raste i sebi podloži taj svijet; da raste u osobnom i zajedničarskom životu i ide prema punini života i sreće.

Biblija nam u prvim svojim poglavljima opisuje kako je Bog usko povezan s čovjekom i kako je život ljudski usmjeren prema tom zajedništvu s Bogom (usp. Postanak pogl. 1 i 2).

### Raskid zajedništva i života

Čovjek je međutim grijehom raskinuo taj vez s Bogom i navukao na sebe raskid međuljudskih odnosa, gorčinu života i prokletstvo smrti (usp. Post 3).

Makar Biblija u svom opisivanju zajedništva s Bogom u raju zemaljskom ne govori izričito o dometu tog zajedništva, ipak se iz kazne za grijeh vidi da je Bog namijenio čovjeku da trajno živi i da živi s njim u zajedništvu (usp. Post 3).

Grijeh je učinio dva velika raskida u životu i povijesti čovjeka: a) grijeh prekida zajedništvo s Bogom: sam čovjek se poslije grijeha skriva pred Bogom i Bog ga šalje izvan raja zemaljskoga; b) čovjek treba da umre: "Prah si i u prah ćeš se povratiti" (usp. Post 3).

Važno je istaknuti da je u činu ljudskog istočnog grijeha sudjelovao i Sotona, taj "ubojica čovjeka od početka" (Iv 8,44) po čijoj "zavisti je došla smrt u svijet" (Mudr 2,24).

### Posmrtni život

Makar će čovjek baštiniti smrt kao plaću za svoj grijeh, Biblija nam ipak kaže da će on i dalje živjeti. Bog će naime čovjeka otkupiti po Spasitelju kojega je obećao odmah poslije istočnog grijeha (usp. Post 3,15). Čovjek će po otkupljenju čovjek će opet biti uveden u zajedništvo života s Bogom ovdje na zemlji, kao i po smrti. Dapače, na kraju povijesti čovjek će opet biti uskrišen te će s Gospodinom živjeti u punini svog ljudskog bića, u svom duhu i tijelu.

No, o životu poslije smrti Biblija u početku govori tek nejasno, i tek s vremenom objava Božja o tom je sve jasnija, kao i o uskrsnuću tijela. Punina objave tih istina jasno će nam biti objavljena u Novom zavjetu po Isusu Kristu, koji će za nas umrijeti, te tako nadvladati smrt i grijeh, i uskrsnuti na vječni život kao Prvorođenac od mrtvih (usp. Otk 1,5), da i mi jednom po njemu i s njim budemo dionici uskrsnuća i vječnog života u Bogu.

### Dva stanja posmrtnog života

Makar je Bog otkupio čovjeka i darovao mu posmrtni, vječni život, ipak se može dogoditi da čovjek ne prihvati Božju ponudu otkupljenja i vječnog života u zajedništvu s njim. Postoji, dakle, mogućnost da čovjek i po smrti živi odijeljeno od Boga.

Tako su po Bibliji jasno izražena dva moguća stanja posmrtnog života: ili u zajedništvu s Bogom, što zovemo rajem, ili u odijeljenosti od Boga, što nazivamo paklom.

### Treće stanje posmrtnog života: čistilište

Uz dva konačna stanja: raj i pakao, Biblija također govori o nekom trećem - prolaznom - stanju poslije smrti u kojemu se nalaze duše ljudi koji se nisu opredijelili posve protiv Boga, ali nisu niti tako posve predani Bogu da bi odmah mogli ući u vječno zajedništvo s njim. To treće stanje nazivamo čistilištem.

Biblija nam govori o mogućnosti komuniciranja tih duša s nama ljudima kao i o mogućnosti da tim dušama pomognemo iz našeg zemaljskog života.

### Doživljaji Marije Simme

Upravo o tom zajedništvu između nas ljudi i duša čistilišta govorimo u ovoj knjižici.

U knjižici se susrećemo s doživljajima koje je imala Marija Simma s dušama čistilišta. To nam može veoma zorno poslužiti da uđemo u otajstvo čistilišta. O njemu ćemo razmišljati također u daljnjem toku izlaganja slijedeći neke teologe.

Dakako, nauka o čistilištu kao takvom, o mukama čistilišta, o mogućnostima očitovanja duša čistilišta ljudima, o našoj pomoći tim dušama, ne ovise o iskustvima Marije Simme, jer ta nauka postoji od davnih vremena Starog i Novog zavjeta, te se prenosi kroz predaju Crkve do naših dana. Ipak nam doživljaji Marije Simme mogu oživjeti tu nauku i zorno je prikazati; učiniti je bliskom; pokazati kako je ona sadašnja, posve bliska stvarnost, makar izmiče našim sjetilima.

U tu svrhu potrebno je upoznati Mariju Simmu, njezi no duševno i tjelesno zdravlje, te vjerodostojnost.

O tome govori izdavač knjižice Arnold Guillet odmah na njezinom početku iznoseći svoja istraživanja o Mariji Simmi kao i sud njezinog župnika i duhovnog vođe vlč. Alfonsa Matta.

O svemu tome može dobronamjieran čitatelj smireno razmisliti i proučiti razloge iznesene u tim vrednovanjima.

### Marija Simma

Rođena je godine 1915. u Sonntagu (Grosswalsertal, Vorarlberg, Austrija). Iz siromašne je obitelji. Završila je osnovnu školu. Slabašna je zdravlja. Zbog toga je i otpuštena iz tri samostana, kamo je ušla da bi postala redovnicom.

Pobožna je od djetinjstva, posebno prema dušama čistilišta. U njezinom duhovnom životu vodio ju je njezin župnik Alfons Matt. U danom času počinju joj se pokazivati duše čistilišta. S vremenom je otkrila da je to njezina karizma: pomagati dušama čistilišta.

### Njezina posebna karizma

U naše vrijeme istaknuo je Drugi vatikanski sabor (LG 12) kako Bog Crkvi dijeli različite karizme, milosne darove, koji služe za izgradnju čitavog Tijela Crkve. Neki od tih darova su sjajni, a drugi skromni i neupadni. Svi pak služe na izgradnju čitavoga Tijela.

Dakako, da Isus kao Glava Crkve zna koji su milosni darovi (karizme) Crkvi potrebni u različitim vremenima.

Čini se da je Marija Simma primila jedan takav posebni milosni dar, karizmu saobraćanja s dušama čistilišta, i to s dva razloga: a) da pomogne tim dušama, b) da po tim događajima Bog oživi u mnogim dušama svijest u te istine vjere, naime: da postoji posmrtni život, da postoji mjesto čišćenja, da nije svejedno kako živimo ovdje na zemlji, da možemo pomoći tim dušama...

Po toj karizmi Gospodin može učiniti mnogo na izgradnji Crkve i pojedinih njezinih članova u naše vrijeme.

Čini se da je tome pokazatelj i to što je ta knjižica do sada izišla u brojnim izdanjima i u mnoštvu primjeraka ( od 1968. do 1983. petnaest izdanja u milijun primjeraka). Dakle, ljudi je traže i čitaju. Osjećaju da im pomaže u duhovnom životu.

#### Prilagođeno mentalitetu vremena i osobe

Kada se osvrćemo na konkretno iskustvo Marije Simme, uz pretpostavku da je vjerodostojno, možemo također zapaziti da je i to iskustvo povezano s mentalnim kategorijama određenog vremena te da je potrebno tumačiti pojedine izričaje vidjelice da bi se uočilo pravi smisao događaja i njegovu poruku. Odgoj naime i mentalitet Marije Simme mnogo utječe na njezin doživljaj i na poruku koju prenosi, što inače vrijedi i za druge vidoce.

Sjetimo se da na sličan način Gospodin i preko biblijskih pisaca nama prenosi starozavjetnu i novozavjetnu objavu. Drugačije nam naime govori Mojsije, pa pojedini proroci i mudrosne knjige. I pojedini novozavjetni pisci na različite načine prenose temeljnu Isusovu evandeosku poruku, kao npr. Matej, Marko, Luka, Ivan, Petar, Pavao, Jakov...

#### Čitaj i prosuđuj

Pokušaj čitati izvještaj Marije Simme koji će ti pomoći da življe shvatiš i oživiš nauk Objave i Crkve o čistilištu.

Po tom nauku doživljavamo kako smo doista u zajedništvu svetih i kako možemo pomoći dušama čistilišta.

Ne samo to, već po tom doživljujemo i istinu kako je Bog neizmjerljivo svet te ujedno neizmjerljivo milosrdan. To nas ispunja pouzdanjem u Gospodina i ujedno zauzetošću u kršćanskom životu.

To želimo sebi i Tebi, dragi čitatelju!

Jelsa-Split, na Dušni dan 1994.

don Božidar Medvid  
fra Josip Marčević

#### MIŠLJENJE IZDAVAČA ARNOLDA GUILLETA

*"Spiritus ubi vult spirat"*

*"Duh puše gdje hoće"*

Iv 3,8

*Knjiga Marije Simme "Moji doživljaji s dušama u čistilištu" u nekim je novinama bezrazložno teško napadnuta, što me prisiljava da kao Izdavač te knjige iznesem svoje slijedeće stajalište:*

*Prije nego li sam se odlučio na izdavanje Knjige sve sam najprije brižljivo ispitao. Otputovao sam u mjesto stanovanja Marije Simme, u Sonntag u Grosswassertalu, gdje sam vodio dugi razgovor s njezinim župnikom i duhovnim vođom Alfonsom Mattom. Župnik Matt mi je također dopustio da u knjizi objelodanim u skraćenom obliku i njegov izvještaj o Mariji Simmi koji je uputio nadležnom biskupu. Omogućeno nam je također da fotokopiramo (za naš izdavački arhiv) i stručno mišljenje dugo 6 stranica s psihološkim testom dra Ewalda Bohma, koji je on izveo po zahtjevu jednog profesora teologije u Innsbrucku. Važno je istaknuti da se prema tom stručnom mišljenju ne može govoriti kod Marije Simme o histeriji ili psihopatiji. U Sonntagu sam razgovarao i s njezinim susjedima te posjetio također novu hodočasničku kapelu.*

*Ukratko, po mojem sudu radi se jedino o pitanju: da li je Marija Simma autentična ili nije? Ako su činjenice*

o kojima govori ova knjiga autentične, tada u njima vidim tako reći Božju potvrdu za to da je njezina karizma nadnaravna (dakle da je više npr. od telepatije) i da su njezini doživljaji vjerodostojni.

### Mogućnost provjere

U izvještaju župnika Alfonsa Matta na strani 17. stoji: "Moguća je neka određena kontrola ako se ispita točnost poruka koje je Marija Simma u ime duša u čistilištu prenijela rodbini pokojnika. Većina slučajeva njoj je bila posve nepoznata. (U izvještaju pomoćnom biskupu Tschannu u Ledkirchu navodi se dugi niz imena pokojnika s njihovim željama. Ja sam najvećim dijelom poslao poruke župskim uredima da ih ispituju zamolivši ih da ih dalje prosljede, ako su podaci točni. U podcrtanim slučajevima dobio sam odgovor da su podaci točni.)

Već sada molim eventualne kritičare da se suzdrže od svih spekulacija i parola i da se najprije ograniče na dokazivanje autentičnosti ili neautentičnosti, i to na temelju činjenica opisanih u knjizi. Sve ostalo slijedi samo po sebi.

Već danas javno izjavljujem da ću knjigu odmah povući iz prodaje ako se sigurno dokaže da su nas Marija Simma i njezin duhovni vođa prevarili i da su događaji opisani u knjizi izmišljeni. U desecima raznih mjesta postoje stotine svjedoka o tome.

Svjesno smo odmah na početku otkrili sve karte, Mariju Simmu smo predstavili po imenu, naveli njezino mjesto stanovanja, iznijeli njezin životni tijek i donijeli njezinu fotografiju da svatko, tko s časnom nakanom želi ispitati slučaj, ima mogućnost istraživanja (slično kao što i u Lurdu u Međunarodnom liječničkom uredu svatko može pregledati dokumentaciju znanstveno neprotumačivih ozdravljenja). Izdavač je također spreman ozbiljnim kritičarima

pružiti na uvid i druge podatke i dokumente, ukoliko ih posjeduje.

Knjiga Marije Simme nije napisana da bi zadovoljila senzacionalnu znatiželju, nego kao knjiga na izgradnju, da čitatelja suoči s činjenicom postojanja čistilišta i da ga podsjeti na to da treba moliti za pokojne.

### Što kaže Sabor o privatnim objavama?

Kada Bog dariva neku karizmu ne čini to, po našem sudu, da nekome pruži privatno zadovoljstvo. Brat Klaus (Nikola) sigurno nije imao viđenje Presv. Trojstva samo za osobnu izgradnju, a Ivana Arška iz Lothringena nije čula "glasove" za privatnu zabavu, nego za spas čitave Zemlje.

Nijedan katolik ne mora vjerovati u privatne objave, ali se ne može zaniijekati da je u Crkvi bilo i da ima mnoštvo privatnih objava. Od sv. Franje npr. ima preko 300 slučajeva stigmatizacije koji su pismeno potvrđeni. U našoj se Crkvi mnogo toga povezuje s privatnim objavama: tijelovska procesija, štovanje Presv. Srca Isusova, krunica, Lurd itd. Ne trebamo se toga stidjeti. Zar Bog ne smije u naše dane dijeliti nikakve karizmatičke darove o kojima sv. Pavao opširno piše?

Drugi vatikanski sabor piše o tim darovima: "Te karizme, bilo najsajnije, bilo jednostavnije, i više raširene, budući da su osobito prilagođene potrebama Crkve i korisne, treba primiti sa zahvalom i utjehom. Izvanredne pak darove ne treba lakoumno tražiti, niti se preuzetno smiju od njih očekivati plodovi apostolskih djela; ali sud o njihovoj ispravnosti i urednoj upotrebi spada na one koji upravljaju Crkvom, i na koje osobito spada ne ugasiti Duha, nego sve ispitati i zadržati ono što je dobro." (Konst. o Crkvi, LG 12).

Župnik Alfons Matt piše na strani 15: "Ono što je Marija Simma doznala od duša u čistilištu o sadašnjem vremenu, njegovim potrebama, o opasnostima i sredstvima spasenja, ono što je doživjela u najbolnijim časovima i što je vidjela kao utjehu, posve se slaže s naukom vjere o Božjoj pravednosti i milosrđu kao i s naukom o čistilištu, te sa spoznajama i iskustvima crkvenog autoriteta." Odakle stoga ta preosjetljivost kada fenomen pojavljivanja duša čistilišta u Crkvi nije ništa novo (o čemu postoji obimna literatura, pa i u naše vrijeme). I sv. Ivan don Bosco iz Turina (1815-1888) je imao viđenje preminulog prijatelja koje je doživio s dvadesetoricom svojih susjemeništara i koje je na sve ostavilo strašan i neizbrisiv utisak.<sup>1</sup> I glasovita sv. Margarita Marija Alacoque u svojoj Autobiografiji opisuje kako joj se je ukazao neki pokojni benediktinski monah.<sup>2</sup> Da se duše pokojnika mogu ukazati živima izričito svjedoči Novi zavjet: Mt 27,52-54, kada govori o dušama pokojnika koje su se nakon Isusova uskrsnuća pokazale mnogim ljudima.

#### Ključna osoba

U jednom pismu biskupskog Generalnog vikarijata u Feldkirchu kaže se o vlč. Alfonsu Mattu: "Sam župnik je nadasve integralan i uzoran svećenik koji nema ništa zanesenjačkog. On je sa svojih 77 godina častan svećenik."

Moje otvoreno osobno mišljenje je slijedeće: Zašto se ne bi vjerovalo župniku Alfonsu Mattu, ako je uzoran i

<sup>1</sup> Vidi L. von Matt, *Don Bosco*, "NZN"-Verlag, Zürich, str. 64-65; usp. Teresio Bosco, *Ukrali ste mi srce. Novi životopis sv. Ivana Bosca*, Kateh. salez. centar, Zagreb 1988, str. 84-85.

<sup>2</sup> *Autobiografija*, izd. 1920, str. 98.

integralan svećenik, a u slučaju Marije Simme ujedno je glavni svjedok i ključna osoba?

Ako bismo pretpostavili da Marija Simma nije autentična, tada bi vlč. Alfons Matt nasjeo kao žrtva jednoj varalici, te ne bi usprkos višedesetljetnom ophođenju s ljudima posjedovao dar rasuđivanja duhova. Da li bi u tom slučaju bio uzoran i integralan svećenik? Nitko ne očekuje da biskup Feldkircha javno prizna Mariju Simmu dok ona živi. To bi se protivilo crkvenoj praksi koja u takvim slučajevima, gdje nije očita nikakva prijevara, ostaje uz savjet Gamaliela (Dj 5,34-40).

Poniznost i siromaštvo Marije Simme nama su najbolja garancija za njezinu autentičnost. Kada bi bila ohola i umišljena, ne bismo ni prstom maknuli zbog nje. Ali upravo to izaziva sablazan: već su se Židovi srdili na to što se Isus družio s jednostavnim, neukim ribarima, sa carinicima i grešnicima. Mnogi moderni katolici osjećaju se toliko rasvijetljeni da nikako ne mogu shvatiti zašto bi se Majka Božja u Lurdu i u Fatimi ukazala jednostavnoj djeci, pastircima, i mnogi odbacuju i Fatimu usprkos čudu sunca koje se je dogodilo god. 1917. pred 70000 ljudi i o njemu je pisalo tadašnje novinstvo.

#### Božji rukopis

Posebnost Božjih planova upravo je u tome što Bog bira slabe kako bi pobijedio jake. Jedino na nemoćnom sredstvu On može pokazati svoju veliku snagu. Da je David bio jednako tako jak ratnik kao i Golijat, nitko ne bi vjerovao u Božji zahvat.

S nečuvenom prodornošću Pavao je spoznao dublje razloge toga kada u svojem pismu Korinćanima piše: "Budući da svijet svojom mudrošću nije upoznao Boga u



Božjoj mudrosti, odluči Bog one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja" (1 Kor 1,21).

Besmislena je krilatica o "perifernim" stvarima (Marija, sveci itd.). Kao da periferija ne pripada cjelini! Što bi npr. bila Evropa bez rubnih država? Mnogi katolici su danas zaraženi modernističkim idejama i smatraju da smiju iz kršćanstva izbaciti sve što je povezano s karizmama i mistikom. Pod utjecajem progresističkih ideja vjera je toliko racionalizirana da za pravu mistiku (od grčke riječi *mysterion*=tajna), koja se nalazi jedino u kršćanstvu, nema više mjesta.

Na kraju upućujem na izreku saborskog teologa Karla Rahnera: "Privatne objave nisu za Crkvu nikakav luksus nego imperativ, koji očituje kako Crkva u određenoj povijesnoj situaciji mora djelovati."

U svakom slučaju radimo u dobroj vjeri i podložiti ćemo se istini. I dokle god radimo bona fide, podliježemo pod zaštitu zakona o religioznoj toleranciji te imamo pravo na pozitivnu i poštenu kritiku.

Izdavač Arnold Guillet

## P r v i d i o

# M A R I J A S I M M A

Ovaj kratak izvještaj sastavljen je od župnika Alfonsa Matta<sup>3</sup> i upućen nadležnom biskupu, msgru Franzu Tschanu, pomoćnom biskupu u Feldkirchu (+ 1955).

"Vidim te duše kako stoje u patnjama čistilišta i promatram na njima dvostruko djelovanje: prvo, da te patnje rado podnose i uočavaju da im je Bog iskazao veliko milosrđe, jer vide što su dugovale i spoznaju kako je Bog velik...

Drugo je djelovanje radost koju uživaju dok promatraju Božju odredbu koja prema njima postupa u čistoj ljubavi i milosrđu."

Sv. Katarina Denovska,  
Izlaganje o čistilištu, 16. poglavlje

<sup>3</sup> Vlč. Alfons Matt rođen je 24. svibnja 1891. u Sonntagu u Grosswassertalu. Kroz 38 godina bio je župnikom u Sonntagu, od 1938. do 1976. godine. O Božiću, dne 26. prosinca 1978. je pokopan u Sonntagu u prisutnosti msgra Bruna Wechnera, biskupa Feldkircha, 40 svećenika i 1000 vjernika. U svojem govoru rekao je biskup Wechner: "Najljepše što se može reći o jednom svećeniku jest da je bio svećenik po Božjem srcu. Takav dobar i sveti svećenik je bio Alfons Matt. Requiescat in pace!"

## Obitelj i životni put Marije Simme

Marija Agata Simma, druga kćerka Josipa Antuna Simme i njegove supruge Alojzije Rinderer, rođena je 5. veljače 1915. u Sonntagu (Vorarlberg). Sonntag je smješten na krajnjem dijelu doline Grosswalsertal, oko 30 km istočno od Feldkircha, u Austriji.

Otac Marije Simme Josip Antun bio je sin vlasnika gostionice "Lav", koji se je također zvao Josip Antun, a žena mu je bila Ana Pfisterer iz Sonntaga. Najprije je bio zaposlen kao čuvar, a kasnije kao zemljoradnik kod svoga brata Ivana Simme, zemljoradnika u Bregenzu, gdje je upoznao Alojziju Rinderer, kćerku jednog činovnika na željeznici koju je Ivan bio uzeo k sebi i odgojio. Josip ju je tu upoznao i oženio usprkos dobnoj razlici od 18 godina. Oboje su donijeli siromaštvo u brak.

Otac se je sa svojom obitelji preselio i nastanio u blizini Sonntaga. Za vrijeme prvog svjetskog rata je bio poštar, zatim ulični čistač i nadničar, te konačno umirovljenik. Sa svojom obitelji, koja je narasla na osmero djece, preselio se je u jednu staru kuću koju mu je kao baštinu poklonio neki dobar stari čovjek, Franz Bickel, stolar. Zbog velikog siromaštva u obitelji djeca su veoma mlada otišla od kuće služiti i zarađivati kruh: dječaci kao pomoćni radnici a djevojčice kao čuvarice djece.

Marija je od svoje mladosti bila veoma pobožna i revno je pohađala pouku iz vjeronauka kod župnika dra Karla Fritza. Poslije osnovne škole otišla je u Švapsku, kasnije u Hard, Nenzing i Lauterach. U sebi je nosila težnju za redovništvom, ali je tri puta otpuštena svojoj kući zbog svog slabašnog zdravlja. Svoj miraz za ulazak u samostan morala je dijelom isprostiti a dijelom zaraditi. Kroz tri godine služila je kao sluškinja u domu sv. Josipa u Feldkirchu. Nakon izlaska iz Gaissaua vodila je očevo domaćinstvo i preuzela čišćenje crkve. Poslije očeve smrti godine 1947. živi sama u očevoj kući. Da bi nešto poboljšala svoj skromni prihod obrađuje mali vrt. Tako živi doista siromašno i upućena je na pomoć dobrih ljudi.

Trostruki boravak u samostanu duhovno ju je oblikovao i pomogao joj u duhovnom rastu te je tako pripremio na njezin apostolat u korist duša u čistilištu. Njezin duhovni život je obilježen djetinjском ljubavlju prema Presv. Djevici i željom da pomogne dušama u čistilištu, kao i time da svim sredstvima pomaže misijama među poganima. Zavjetovala je svoje djevičanstvo Majci Božjoj, posvetila se je Mariji posvetom sv. Grignona Montfortskog, posebno u korist duša čistilišta; učinila je također zavjet da bude "duša žrtva", žrtva ljubavi i zadovoljštine. Marija Simma je, izgleda, u tome našla zvanje koje joj je Bog namijenio: da pomaže dušama u čistilištu molitvom, patnjom zadovoljštine i apostolatom. U vrijeme nacionalsocijalizma i poslije

toga dobrovoljno pomaže u pripravi djece na ispovjed i pričest, drži dopunske satove vjeronauka, u čemu pokazuje talenat i umijeće.

### **Pomoć dušama u čistilištu**

Još od djetinjstva Marija Simma je pomagala dušama u čistilištu molitvama i oprostima. Od godine 1940. javljaju joj se duše iz čistilišta pojedinačno i mole je da im pomogne molitvama. Na Sve Svete 1953. započela je pomagati dušama u čistilištu po patnji zadovoljštine.

Marija je na sebe trebala uzeti teške patnje za jednog oficira koji je umro u Koruškoj god. 1660. Bolovi su odgovali grijesima za koje je trebalo zadovoljiti.

U tjednu po Svim Svetima izgleda da duše čistilišta primaju posebne milosti po posredovanju Djevice Marije. I čitav mjesec studeni izgleda da je za njih vrijeme posebno obilnih milosti.

Marija je bila radosna da je završio mjesec studeni, a na blagdan Bezgrešne započelo je s pravom njezino poslanje. Javio joj se je jedan kölnski svećenik iz godine 555., koji je na nju ostavio očajnički utisak. Njemu su bile potrebne patnje zadovoljštine, ali ih je Marija Simma sasvim slobodno trebala na sebe uzeti, inače će on trebati trpjeti sve do Sudnjega dana. Ona je to prihvatila i slijedio je za nju tjedan strašnih bolova. Ta duša je

svake noći dolazila i predavala joj nove patnje. Bilo joj je kao da joj kidaju sve udove. Ta duša ju je teško pritiskivala, gnječila, i uvijek iznova sa svih strana su se u nju silovito zabadali oštri mačevi. Drugom zgodom je osjetila kao da se u nju zabada tupo željezo, koje se naišavši na otpor cijepa, savija i tada prodire u sve dijelove tijela. Ta je duša morala zadovoljiti zbog ubojstava, koja je izvršila na drugaricama sv. Uršule, zbog otpada od vjere, zbog višestrukog preljuba i svetogrđnih misa.

### **Uvijek nove duše dolaze i mole za pomoć**

Patnje zadovoljštine koje je podnosila za pobačaje i nečistoću bile su u strašnim tjelesnim bolovima i nesnošljivim povraćanjima.

Katkada bi se osjećala kao da satima leži između blokova leda; studen joj je prodirala u kosti. Bila je to zadovoljština za mlakost i vjersku hladnoću.

Nakon strašnog slučaja kölnskog svećenika morala se je još zauzeti za šest duša koje nisu mogle biti oslobođene osim po dobrovoljno prihvaćenoj zadovoljštini. Poslije tih događaja ona može mnogo lakše po milosrđu Majke Božje pomoći brojnim dušama.

Kroz prvu polovinu godine došle su slijedeće duše: neka Berta iz Francuske, umrla 1740, jedna

bečanka umrla 1810, jedna prostitutka iz Italije, dvije djevojke iz Innsbrucka umrle za vrijeme zračnog napada, jedan talijanski svećenik. U međuvremenu su došle i druge duše koje je mogla osloboditi po manjim patnjama zadovoljštine i po molitvi.

Marija Simma je sve te žrtve na sebe preuzela, makar joj je više puta bilo to i preteško. Katkada joj je bilo tako teško da to ne bi mogla podnositi samo naravnim silama.

U kolovozu 1954. započela je novim oblikom pomaganja dušama u čistilištu: javio joj se je neki Paul Gisinger iz Koblacha s prošnjom da bi njegovo sedmero djece (koje je po imenu naveo) za njega dali 100 šilinga za misije među poganima kao i to da bi za njega dali izreći dvije svete mise, i da će tada biti oslobođen. U listopadu su se ponovile takve prošnje još oko 42 puta tražeći veće ili manje doprinose u korist svjetskih misija, moleći za svete mise ili za molitvu krunice. Sve te duše javile su se osobno i same od sebe, a da Marija Simma nije za njih pitala.

Istoga mjeseca listopada 1954. rekla je jedna duša iz čistilišta da u tjednu duša čistilišta (tj. u tjednu poslije Svih Svetih - op. prev.) Marija Simma može zapitati za one duše kojima su njihovi rođaci spremni pomoći i udovoljiti njihovim željama.

Marija Simma je povremeno već ranije pitala za pojedine duše u čistilištu i katkada dobivala

odgovor. Takva pitanja smjela je primati do 20. studenog. O svim tim dušama, rečeno joj je, bit će obaviještena još u Marijanskoj godini. U listopadu i studenom te sve do Bezgrešnog Začeca svake su noći dolazile duše iz čistilišta, za koje je trebala djelomično moliti, a djelomično trpjeti.

U početku je sve molitve ona sama morala izmoliti. Kada su se te prošnje odviše namnožile, smjela je i druge zamoliti za pomoć, osobe koje su bile spremne savjesno obaviti te molitve. Za svećenike su molitve trebale biti izrečene od svećenika. Po završetku Marijanske godine Marija Simma je neko vrijeme ostavljena na miru. Poslije toga su se opet javile duše za koje je Marija Simma mogla slobodno i prema svojim mogućnostima preuzeti na sebe patnje, što je i učinila.

### **Kako se javljaju duše iz čistilišta?**

Duše čistilišta se javljaju u različitim oblicima i na različite načine. Neke kucaju, druge se najednom nađu prisutne. Neke se pokazuju u ljudskom liku, vidljivo i jasno kao za života, većinom u svagdašnjem odijelu, druge pak nejasno. Duše čistilišta koje su ovijene strašnom vatrom čistilišta ostavljaju potresan utisak.

Čim su više očišćene patnjama zadovoljštine, tim više postaju sjajnije i ljubeznije. Često očituju u

čemu su sagriješile i kako su po Božjem milosrđu izbje gnule paklu. Nerijetko na to nadovezuju pouke i opomene.

Kod nekih drugih duša ona osjeća njihovu nazočnost kao i to da mora za njih moliti i trpjeti. U korizmi se duše čistilišta zamijećuju samo po patnji koju Marija Simma mora za njih podnositi noću, a i danju.

Događa se također da se duše čistilišta pokažu u neobičnom obliku koji izaziva strah. Katkada govore kao što su za života govorile, u svojem narječju. One koje su drugog jezičnog područja slabo govore njemački i sa stranim naglaskom; dakle na posve osoban način.

### **Prosudivanje ukazivanja**

Jesu li ona stvarnost ili umišljanje, fantazije umjetno izazvane željom ili štivom? Različite činjenice govore u prilog objektivne stvarnosti ukazivanja i patnji zadovoljštine.

1) Marija Simma je još od svoje rane mladosti imala želju pomoći dušama u čistilištu, revno je koristila dane oprosta i obavljala oprosne molitve za duše čistilišta. Ali da se za duše čistilišta može prikazivati i patnja zadovoljštine, to nije znala dok nije doživjela. Te patnje zadovoljštine su teške kao i čistilišna vatra i trebala je upotrijebiti svu spremnost

na žrtvu i svijest svoga zavjeta da na sebe posve dobrovoljno preuzme tu zamjeničnu patnju.

Jednom je izrazila želju da ne bi duše čistilišta tako često dolazile, da bi imala vremena za potreban san, jer da inače više neće moći obavljati svoje poslove. Tada je dobila odgovor da je položila zavjet predanja kao "duša žrtva"; ujedno je zapitana da li je taj zavjet rekla samo izvana i kao neko pobožno umišljanje. Rečeno joj je da to treba prihvatiti budući da se pri tome Majka Božja oslanja na njezinu riječ. Nadalje, rečeno joj je, da treba bolje kuhati i više jesti pa će tada i više moći izdržati; da čovjek može više izdržati nego li misli da može, i da će joj duše čistilišta ipak pomoći da izvrši svoje dnevne dužnosti.

Marija Simma jasno razlikuje što doživljava u snu a što u stanju budnosti. Duše čistilišta je bûde, upućuju joj riječ i opterećuju je svojim patnjama. Nerijetko je morala trpjeti i kod svojih poslova i zaduženja preko dana. Da se ne radi o redovitim bolestima proizlazi i odatle što su patnje djelomice bile najavljene i, nakon isteka određenog vremena, najednom su prestale.

Marija Simma mi je češće rekla kako čezne za tim da završi Marijanska godina budući da je sve to tako teško opterećuje. Duše čistilišta su je ukorile zbog te želje govoreći joj da treba prihvatiti sve što joj Bog šalje.



2) Često se željelo neopazice noću promatrati Mariju Simmu da bi se utvrdilo da li se stvarno nešto događa. Neki mladići su, potaknuti znatiželjom, to doista i učinili. Bili su to: F.N., A.N., W.B., E.B., W.B. i djelomično djevojka K.B. Kroz dvije noći pred blagdan Bezgrešnog Začeca Marijina god. 1954. uspeli su se ljestvama na balkon za cvijeće pred prozorom njezine spavaće sobe koji je bio otvoren. I čuli su kako Marija Simma u svojim patnjama zapomaže i plače, vidjeli su kako traži džepni rubac da otare suze, čuli su kako razgovara s dušama čistilišta, kako im postavlja pitanja, vidjeli su kako bilježi zapise. Ali ti promatrači niti su vidjeli niti čuli duše čistilišta. Od tada se nisu više izrugivali niti smijali na račun ukazivanja duša iz čistilišta. Postali su zamišljeni. Najstariji od tih mladića ispričao mi je svoje dojmove i zapažanja. Marija Simma je doznala od jedne duše iz čistilišta da su je kroz dvije noći promatrali, ali da je to bilo na korist onima koji su je uhodili. Kada je Marija Simma doznala da mladići nisu ni vidjeli ni čuli duše čistilišta, pitala je jednu dušu kako je to moguće. Dobila je odgovor: "Mladići su još na životu."

"Pa i ja sam još na životu", odgovorila je Marija Simma, "pa vas usprkos tome čujem."

Odgovor duše: "Ti pripadaš nama. Mi smo u tami. Put koji vodi k tebi je svjetao."

Marija Simma: "Što to znači: Ti pripadaš nama?"

Duša: "Po svojem zavjetu na poseban način si se darovala Majci milosrđa. Ona te je nama predala te je stoga put k tebi mnogim dušama svjetao. Dobro postupaš kada nas iz ljubavi i samilosti dragovoljno prihvaćaš. Tako nas možeš brže osloboditi, manje trpiš, dobivaš više milosti i zasluga i možeš više saznati o dušama za koje se zanimaš."

3) Određena kontrola proizlazi i iz ispitivanja ispravnosti poruka koje je Marija Simma u ime duša iz čistilišta uputila rodbini pokojnika. Većina slučajeva njoj je bila posve nepoznata. (U izvještaju pomoćnom biskupu Tschannu slijedi na ovom mjestu dugi niz pokojnika s njihovim željama. Te poruke većinom sam poslao župnim uredima da ih ispitaju i dalje prosljede, ako odgovaraju istini. U potcrtanim slučajevima dobio sam odgovor da podaci odgovaraju istini).

4) U izvještajima o dušama u čistilištu za koje je Marija Simma trebala trpjeti patnje zadovoljštine mogao sam otkriti različite podatke za koje Marija Simma po svojim završenim školama nije mogla znati, kao kod kölnskog svećenika koji je pomagao pri mučenju sv. Uršule i njezinih drugarica.

Kada je u siječnju 1954. jedna lavina prouzročila katastrofu, Marija Simma je od duša iz čistilišta doznala da još ima živih žrtava pokopanih pod naslagama snijega. Posljednja živa žrtva nadena

je dva dana kasnije u Blonsu. I neke druge katastrofe koje su se dogodile u tijeku Marijanske godine bile su joj unaprijed najavljene od duša čistilišta.

5) Subjektivno promatrana Marija Simma je otvorena, bez komplikacija i napetosti. Otkako je započela s patnjom zadovoljštine djeluje smirenije i još je više uravnotežena nego li ranije. Po završetku Marijanske godine naponi posljednjih mjeseci pred Bezgrešno Začće učinili su da je osjećala veliku pospanost, što vrijedi za svakog normalnog čovjeka.

6) Što je Marija Simma saznala od duša u čistilištu o sadašnjem vremenu, njegovim potrebama, opasnostima i sredstvima spasenja i što je u najtežim časovima patnje doživjela sebi na izgradnju i utjehu, u potpunom je skladu s naukom vjere o Božjoj pravednosti i milosrđu te s naukom o čistilištu kao i s naukom i odredbama crkvenog autoriteta.

7) Činjenica da je Marija Simma mogla postavljati pitanja o dušama čistilišta i da je na njih primala odgovore, pobudila je neke sumnje. S pravom se treba pribojavati da bi znatiželjnici mogli te činjenice pretvoriti u senzaciju.

Najprije su pojedine osobe molile Mariju Simmu da pita za njihove bliske pokojnike. Sredinom listopada 1954. joj je naviješteno da će u tjednu pokojnika (po Svim Svetima) moći pitati za

svaku dušu čija je rodbina spremna preuzeti i izvršiti dobra djela koja su potrebna za oslobodenje te duše.

Bez sumnje da je Bogu ugodno kada se rodbina brine za svoje pokojne. Ali u čistilištu ima i takvih duša za koje se ona ne mora zauzimati ali može, i tada se većinom radi o dušama koje se nalaze u najdubljem dijelu čistilišta. Po posebnom dopuštenju Majke milosrđa i te su duše smjele moliti za oslobodenje. Doslovno joj je rečeno:

"Te duše te moraju obavijestiti da se ne moraš za njih zauzeti, ali možeš ako hoćeš. Da, za neke ti moraš čak i moliti da se možeš za njih zauzeti. Ako odbiješ te duše, nemaš nikakve krivnje. One te ne smiju po drugi put ometati. Ali ako ih dobrovoljno prihvatiš, primit ćeš i veće milosti i moći ćemo ti dati više obavijesti o pokojnima."

Ne radi se dakle o senzacijama, nego o milostima za duše čistilišta. Jedino kada se postavljalo pitanja iz čiste znatiželje - kao kada se pitalo za Hitlera i Staljina - tada nije dobila nikakav odgovor ili je odgovor odbijen.

U studenom 1954. postepeno se saznalo da se može postavljati pitanja. Mnogi su tada došli, neki iz daleka, ali tek kada je vrijeme isteklo.

Nije se uvijek i svugdje čuvala potrebna diskrecija. To je dalo povoda govorkanjima. Prenosilo se istinito i neistinito. Posebno se je govorilo o dva slučaja koja su uzbudila i izazvala narod. Jedan



gostioničar u S. je u listopadu 1954. naglo umro. Nije ni najmanje revno posjećivao crkvu niti je bio religiozno posebno zauzet. Na postavljeno pitanje stigao je odgovor da mu sv. mise koje se za njega dađu čitati neće mnogo pomoći, jer je bio ravnodušan prema posjećivanju sv. mise. Kasnije je Marija Simma dobila odgovor da s darom od 3000 šilinga za svjetske misije može biti oslobođen. Brat pokojnog gostioničara i žena pokojnikova mnogo su molili, da bi još u Marijanskoj godini bio oslobođen i preuzeli su na sebe također isplaćivanje dara za misije. Pokojnik je malo poslije toga bio oslobođen a razlog tome bio je taj što je često u razgovoru branio vjeru i Marijino djevičanstvo. Budući da je taj slučaj samo djelomice bio poznat u narodu, mnogi su se sablaznili zbog njegova oslobođenja i zastupali su mišljenje da čistilište nije baš tako strašno.

I drugi slučaj pokazuje kako Bog i u tim stvarima dopušta ljudske slabosti bilo radi kušnje bilo radi upozorenja. Slučaj se odnosi na upravitelja jednog ženskog samostana u B. koji je nastradao u prometnoj nesreći. Časne sestre tog samostana su dale zapitati za njega. Marija Simma je izjavila da je oslobođen. Kasnije je pogledala na cedulju na koju je noću zapisala odgovore i tu je stajalo da on još nije oslobođen.

U međuvremenu se prva vijest proširila sve do B. To je uzrokovalo uzbuđenje jer je upravitelj bio teško ozloglašen. Marija Simma je zapitala jednu

dušu čistilišta da li je i ona kriva zbog toga što je kod čitanja i prenošenja odgovora previdjela "nije" (oslobođen). Na to je dobila odgovor: "S jedne strane i ti si kriva jer si bila previše u žurbi; s druge strane i davao se je umiješao. Ali i to je imalo svoju dobru stranu jer narod treba znati da je u tim stvarima potrebna šutnja. Stoga je to dopušteno. Za tebe je to bilo poniženje, i to je dobro. Ti ne znaš kako dugo ćeš dobivati odgovore. To zavisi o onima koji postavljaju pitanja, znaju li šutjeti ili ne. Veoma je zaslužno kumstvo za jednu dušu čistilišta, to jest spremnost da se oslobodi jedna duša koja nosi neko željeno krsno ime, dakle da se prinosi žrtve za tu nepoznatu dušu."

Poslije Svijećnice Marija Simma nije više dobivala tolike odgovore na pitanja, a i tada bi dobila zajednički odgovor za dvije, tri ili četiri duše tako da se nije znalo što pojedina duša od te grupe treba. To se je moralo dogoditi da se suprotstavi znatiželji. Tako se broj pitanja sam od sebe smanjio i prestalo se traženjem senzacionalnoga. Ako je Majka Božja željela pružiti mnogim dušama čistilišta ovu pomoć, trebalo je šutnjom štititi taj skromni milosni izvor da ne presuši.

### **Đavlovo poigravanje**

Na sličan način kako je davao posijao smetenost u slučaju upravitelja samostana, tako je često

pristupao Mariji Simmi da bi je prestrašio i odvratio od njezinog poslanja zadovoljštine. Katkada bi došao kao anđeo svjetla: jednom u liku župnika Reisha iz Nenzinga, koji je ranije bio njezin ispovjednik, zatim kao kanonik Sattler, koji je bio duhovnik u Institutu sv. Josipa, pa opet kao sestra poglavarica zajednice Srca Isusova u Hallu. Kanonik je htio Mariju Simmu proglasiti gotovo svetom da bi se uzoholila. Župnik i poglavarica htjeli su je nagovoriti da povuče zavjet predanja Mariji. Ona je tada uočila da je to prurušeni sotona i potjerala ga riječima: "Ako si sotona, zapovijedam ti u ime Isusovo da odstupiš!" I pošćropila ga je blagoslovljenom vodom - i sve je nestalo.

Posebno joj je teško bilo u Velikom tjednu 1954. Majka Božja joj je doduše bila navijestila da će joj taj tjedan donijeti velike kušnje i žrtve i da će sve to sama morati nositi. O tome je Marija Simma napisala slijedeće:

"Od 10. do 17. travnja 1954. sotona me je gotovo posve imao u svojoj vlasti. Mislila sam da se nalazim prije u paklu nego li na zemlji. Kao razlog tome sotona je naveo da sam se dosta često nedostojno ispovijedala i pričesćivala. Da sam jedanput teško sagriješila i da sam mirno preko toga prešla. Ja sam na to rekla: 'Ja o tome ništa ne znam.' Na to će sotona: 'Tvoja je savjest toliko zaspala da si unaprijed posve meni na raspolaganju. Ukazanja duša čistilišta samo su naše prijekare. Nijedna od tih duša nije oslobođena. To smo ti već više puta

rekli. U svojoj gluposti to nisi ni zapazila. Sada moraš gorko iskusiti da je to stvarno tako.' Budući da sam zbog gluposti dospjela u pakao, on želi prema meni biti milostiv i ne dodijeliti mi najteže mjesto u paklu. Kratko i jasno, vjerovala sam da sam već u paklu.

"Od vremena do vremena sotona bi proizveo strašnu buku kao da će se čitava kuća srušiti ili planuti vatrom. Ili bi se u sobi pojavio plamen ili bi se pred krevetom čuo prasak ispaljenog metka. Jedna duša čistilišta me je tješila: 'Ne čudi se da moraš trpjeti od neprijatelja. I duše koje trpe u čistilištu napasnik smije mučiti, pa i okrutno, ali ne da ih ubije, nego da ih očisti. Ne radi se o Božjoj srdžbi, nego o Božjem milosrđu, jer duše nisu 'posude srdžbe' nego su 'posude milosrđa' određene za Božju slavu. Upozoravam te da sotona strašno bijesni protiv tebe. Nastoji te smesti gdje god može. Kada bi te smio mučiti kako hoće, rasjekao bi te na sitne komadiće. Ne bi mogla dobiti niti čitati bilo kakav spis čiji je sadržaj od pomoći dušama u čistilištu. On ti može škoditi samo toliko, koliko mu Bog dozvoli, jer si pod posebnom zašćitom Majke Božje, a on se nje boji kao maća. Ipak on traži svaku zgodu da ti se osveti. Želio bi postići da ti u svojoj zbunjenosti i tjeskobi povučeš zavjet predanja Majci Božjoj i da tako prekineš vezu s dušama čistilišta. Upozoravam te da je tako već postupao s drugim dušama i da je neke povukao u pakao. Upravo te propale duše radovale bi se kada bi i ti

tako završila. Ne boj se, ne budi tjeskobna, budi ponizna! Što si skromnija, to će manju moć neprijatelj imati nad tobom, a i mi ti pomažemo, i nadašve će ti posebno pomoći Majka milosrđa. Od 21.00 sata 2. prosinca 1954. do 4.30 slijedećeg jutra osjećala sam jake opekotine. Nije bilo vidjet nikakve duše. Osjećala sam strašnu napuštenost. Od vremena do vremena čula sam paklensku buku i osjećala sve veću tjeskobu. Tada se čuo sotonski krik: 'Uskoro ćemo te uzeti, glupačo!' Bilo je strašno, gotovo za očajanje, a najstrašnije je bilo što sam se osjećala napuštenom i od Boga, nisam mogla moliti i osjećala sam se kao plijen đavla. Rano ujutro u 4.30 sati naglo su nestali bolovi opekotine i strašna tjeskoba od pakla."

### Stav puka

Kada se je doznalo za pomoć koju Marija Simma pruža dušama u čistilištu, narod se je uzbunio. Bilo je to nešto novo, neobično. Govorilo se da se još nitko nije povratio s drugog svijeta. Mnogi su spontano povjerovali, drugi su bili suzdržani. Neki su opet sve odbacivali. Mnogi su htjeli imati obavijesti o svojim pokojnima i mnogo su pomogli dušama u čistilištu. Oni i danas još pokazuju mnogo revnosti i kažu da se mora pomoći dušama u čistilištu, ako se to može i ako one to trebaju. I oni će biti sretni nakon svoje smrti ako

im netko pomogne i ako svojim dobrim djelima osiguraju tu pomoć.

Drugima opet ta činjenica doziva u pamet postojanje vječnosti; to ih potresa i čini nesigurnima. Neki misle da bi lakše u to povjerovali da se ne radi o Mariji Simmi, jer je ona za njih prejednostavna, presiromašna, premalo važna.

### Zašto novčani darovi?

Neki su se sablaznili zbog činjenice da se traže novčani darovi za svjetske misije i za svete mise da bi se tako pomoglo dušama u čistilištu.

Marija Simma nije primala novac u te svrhe. Novac koji se daje uplaćuje se u župnom uredu. Ali ako se za neke duše mora prinijeti novčana žrtva, to je ponajprije stoga jer se činima milostinje u dobre svrhe može mnogo pomoći dušama u čistilištu. A u naše vrijeme pomaganje misija je posebno dobro djelo jer su potrebe u misijskim zemljama veoma velike i po toj pomoći žetva će biti bogatija, posebno u Africi i Južnoj Americi. Svaki čovjek je dužan pomagati misije, a mnogi su za vrijeme svoga života zanemarili tu dužnost. Drugo, mnoge duše čistilišta moraju ispaštati zbog neisplaćenih dugova ili zbog nepravedne oporuke ili inače zbog neke nepravde za koju još nisu zadovoljile.

Ako neke osobe daju Mariji Simmi nešto milostinje ili novca za pokriće poštarine, to se ne može smatrati nepoštenim. Marija Simma ne traži sa svoje strane ništa i sve čini zabadava. A ima pravo da u svojem siromaštvu primi neku milostinju; a i njezino zalaganje za duše čistilišta oduzima joj sve vrijeme.

### Videnje čistilišta

"Čistilište se nalazi na više mjesta", odgovorila je Marija Simma na jedno pitanje. "Duše ne dolaze iz čistilišta, nego s čistilištem." Marija Simma je na različite načine vidjela čistilište: jedanput na jedan, drugi put na drugi način.

U čistilištu ima mnoštvo duša, trajno je dolaženje i odlaženje. Jedanput je vidjela mnoge duše koje su joj posve nepoznate. Duše koje su sagriješile protiv vjere nosile su tamni plamen na srcu, druge koje su sagriješile protiv čistoće crveni plamen...

Vidjela je zatim duše čistilišta u grupama: svećenike, redovnike, redovnice; vidjela je katolike, protestante i pogane. Duše katolika morale su trpjeti teže od protestanata. Pogani naprotiv imaju još lakše čistilište, ali oni dobivaju i manje pomoći i ono traje duže. Katolici primaju više pomoći i brže se oslobađaju.

Vidjela je također mnoge redovnike i redovnice u čistilištu zbog mlakosti i pomanjkanja ljubavi. Pa čak i djeca od šest godina mogu biti kažnjena da dosta dugo trpe u čistilištu.

Božja ljubav i pravednost u čistilištu Mariji Simmi se je objavila u divnom skladu. Svaka duša je kažnjena prema vrsti svojih grijeha i prema stupnju priljubljenosti uz počinjeni grijeh.

Intenzitet patnje je veoma različit. Mnogi moraju trpjeti kao što se trpi u mučnom životu na zemlji i moraju čekati na gledanje Boga. Jedan dan teškog čistilišta je teži od deset godina lakog čistilišta. Trajanje patnji je veoma različito. Svećenik iz Kölna boravio je u čistilištu od 555. do Uzašašća 1954. I da nije bio oslobođen po patnjama prihvaćenim od Marije Simme morao bi trpjeti još dugo i veoma bolno.

Ima duša koje moraju strašno trpjeti sve do Sudnjega dana. Neki trpe samo pola sata ili još i kraće, oni prolaze čistilištem u letu.

Đavao može mučiti duše u čistilištu, posebno one čijom su krivnjom drugi došli u pakao.

Duše čistilišta trpe divnom strpljivošću i slave Božje milosrde po kojemu su izbjegnuli paklu. One znaju da su zaslužile patnju i kaju se za svoje grijeha. Utječu se Mariji, Majci milosrda. Marija Simma je vidjela mnoge duše koje čekaju na pomoć Majke Božje.

Tko za života misli da je čistilište bezazleno i stoga griješi, tamo će morati to gorko ispaštati.

### Kako se može pomoći dušama u čistilištu?

- 1) Posebno po misnoj žrtvi koja se ne može ničim nadomjestiti.-
- 2) Po patnji zadovoljštine. Svaka patnja, bilo tjelesna bilo duševna, koja se prinosi za duše u čistilištu, njima donosi veliko olakšanje.
- 3) Krunica je nakon misne žrtve najdjelotvornije sredstvo pomoći dušama u čistilištu. Po krunici se dnevno oslobađaju bezbrojne duše koje bi inače još kroz mnogo godina morale trpjeti.
- 4) I pobožnost križnoga puta može im donijeti veliko olakšanje.
- 5) Oprosti imaju neizmjernu vrijednost, kažu duše čistilišta. Oni su usvajanje zadovoljštine koju je Isus Krist prinio svom nebeskom Ocu. Tko je za života često sticao oproste i primjenjivao ih dušama u čistilištu, u času smrti više će od ostalih primiti milost da bude raspoložen zadobiti potpuni oprost što ga za taj čas Crkva daje kršćaninu. Okrutnost je ne iskoristiti to blago Crkve za duše u čistilištu. Promislimo! Ako bi se nalazio pred brdom od zlatnika i imao mogućnost da uzmeš koliko hoćeš i pomogneš siromasima koji to ne mogu, ne bi li bilo okrutno ne učiniti im tu uslugu? U mnogim mjestima smanjuje se moljenje oprosnih molitava i

godine u godinu, pa tako i u našim krajevima. Trebalo bi više poticati vjernike na ovu pobožnu vježbu.

6) Milostinja i dobra djela, posebno darovi u korist misija, pomažu dušama u čistilištu.

7) I paljenje svijeća pomaže dušama u čistilištu. Ponajprije zato jer je to čin pažnje i ljubavi; zatim jer su svijeće blagoslovljene te djeluju kao blagoslovinu; dok gore one također potiču vjernike na rast u vjeri i na povezanost s dušama u čistilištu.

Jedno jedanaestogodišnje dijete obitelji Kaiser zamolilo je Mariju za njezinu molitvu. Nalazilo se je u čistilištu jer je na Dušni dan na groblju ugasilo svijeće koje su gorjele za pokojne i ukralo vosak za igranje. Blagoslovljene svijeće imaju veliku vrijednost za duše u čistilištu. Na Svijećnicu je Marija Simma morala zapaliti dvije svijeće dok je za jednu dušu podnosila patnje zadovoljštine.

8) I škropljenje blagoslovljenom vodom ublažuje bolove duša čistilišta. Jedanput je Marija Simma prolazeći pokraj groblja poškropila blagoslovljenom vodom za duše. Tada se čuo jedan glas: "Još više!"

Sva ta sredstva ne pomažu dušama na isti način. Ako je netko za života malo cijenio svetu misu, neće od nje imati mnogo koristi kada bude u čistilištu. Ako je netko u svom životu bio tvrda srca, prima malo pomoći. Teško moraju ispaštati i oni koji su povrijedili tuđu čast, ozloglasili bližnjega.

Međutim, tko je za života imao dobro srce, prima mnogo pomoći.

Jedna duša koja je propuštala slušati svetu misu smjela je zamoliti za osam misa sebi za olakšanje, jer je jednom u svom životu dala osam misa za jednu dušu u čistilištu.

### **Marija i duše čistilišta**

Marija je za duše u čistilištu Majka milosrđa. Kada njezino ime odjekuje čistilištem duše osjećaju veliku radost. Na blagdan Marijina Uznesenja rekla je jedna duša čistilišta da je Marija pri svojoj smrti zamolila Isusa da sve duše koje su se tada nalazile u čistilištu budu oslobođene i da je Krist ispunio tu molbu svoje Majke. Te su duše na dan Uznesenja pratile Mariju u nebo, jer je ona tada okrunjena za Majku milosrđa i za Majku Božje milosti. Marija dijeli u čistilištu milosti po Božjoj volji; ona često prolazi čistilištem. Tako je to vidjela Marija Simma.

### **Duše čistilišta i umirući**

U noći za Sve Svete rekla je jedna duša: "Danas na Sve Svete umrijeti će u Vorarlbergu dva čovjeka koji su u velikoj opasnosti da se zauvijek izgube. Oni se mogu spasiti jedino tako da se za njih ustrajno moli." Marija Simma je molila a u

tome su joj i drugi pomagali. Slijedeće noći rekla je jedna duša da su obojica izbjegnuli paklu i došli u čistilište. Jedan bolesnik je u zadnji čas prihvatio svete sakramente a drugi ih je odbio.

Duše čistilišta kažu da mnogo duša dolazi u pakao jer se premalo za njih moli. Moglo bi se spasiti mnoge duše od pakla kada bi se jutrom i večerom molila slijedeća molitva obdarena oprostom zajedno s tri Zdravomarije za one koji umiru toga dana:

*"Premilosrdni Isuse, koji goriš žarkom ljubavi za duše, zaklinjem te smrtnom borbom tvoga Presvetoga Srca i bolima tvoje Bezgrešne Majke, očisti svojom krvlju sve grešnike na zemlji koji se nalaze u smrtnoj borbi i koji će danas umrijeti. Srce Isusovo u smrtnoj borbi, smiluj se umirućima. Amen."*

Marija Simma je jednom vidjela kako su mnoge duše na tezulji između pakla i čistilišta.

### **Pouke**

Duše čistilišta veoma su zabrinute za nas ljude i za Božje kraljevstvo. To očituju neke pouke koje su one dale Mariji Simmi. Navodimo slijedeće pouke uzete iz njezinih zapisa:

"Ne treba se tužiti na vremena u kojima živimo. Treba reći roditeljima da su oni glavni krivci za njih. Roditelji ne mogu djetetu iskazati gore služenje nego da mu ispune svaku želju i da

mu dadu sve što zaželi samo da bude zadovoljno i ne više. Tako se oholost može ukorijeniti u srcu djeteta.

"Kasnije, kada dijete počne pohađati školu, ne zna moliti Očenaš, ne zna se prekrižiti i ne zna ništa o dragom Bogu. Roditelji se opravdavaju da je to dužnost katehetâ i vjeroučiteljâ.

"Tamo gdje vjerska pouka ne počinje s naj-nježnijom dobi, vjera kasnije nije čvrsta.

"Učite djecu odricanju! Zašto danas vlada vjerska ravnodušnost? moralno rasulo? Jer se djeca nisu naučila odricanju. Ona kasnije postaju nezadovoljna i ljudi bez diskrecije koji sve pokušavaju i sve žele olako imati. To je uzrok tolikim seksualnim zastranjivanjima, sprečavanju začeca i ubojstvu djece u majčinu krilu. Ta nerođena djeca vapiju u nebo za osvetom. Njihov je broj danas na mnogim mjestima veći od rođene djece. Zakon protiv pobačaja mora biti stroži.

"Ako netko nije naučio odricati se kao dijete, postaje sebičan, bez ljubavi, nasilan. Zbog toga danas ima toliko mržnje i pomanjkanja ljubavi. Želimo li bolja vremena, mora se najprije dijete bolje odgajati.

"Strašno se griješi protiv ljubavi prema bližnjemu, posebno protiv časti bližnjega, zlim govorjenjem, prijevarom i klevetom. Gdje je tome početak? U mislima. Od djetinjstva se mora naučiti odmah odbaciti od sebe misli protiv ljubavi. Na

početku se treba boriti protiv svake misli protivne ljubavi i neće se doći do toga da se druge sudi bez ljubavi.

"Svaki katolik je dužan da apostolski djeluje. Neki to više po svom zanimanju, drugi dobrim primjerom. Čuje se tužba kako nemoralni i protuvjerski govori mnoge kvare. Zašto drugi na to šute? Dobri moraju braniti svoja uvjerenja i priznavati se kršćanima. Da li su ikada u povijesti Crkve spas duša i kršćanske kulture bili tako hitna i obvezatna zadaća laika kao danas? Svaki bi kršćanin trebao još više tražiti Božje kraljevstvo i nastojati oko toga da napreduje, inače ljudi neće više biti u stanju da raspoznaju kako svime upravlja Providnost.

"Pretjerana briga za tijelo ne smije zagušiti brigu za dušu.

"Dne 22. siječnja 1955. noću sam jasno i glasno čula riječi: 'Bog traži zadovoljštinu!' Po dobrovoljnim žrtvama i molitvama može se mnogo zadovoljiti. Ali ako se te žrtve ne prihvate dobrovoljno, Bog će ih tražiti silom. Mora se naime dati zadovoljština."

### Zaključak

Ukratko, kod Marije Simme se radi o posebnom milosnom pozivu za duše u čistilištu. To jasno dolazi do izražaja u njezinom zapisu od 21. studenog 1954. gdje stoji:

"Češće sam mislila na to kako bi nekoj drugoj osobi poslala jednu dušu čistilišta. Pitala sam samu sebe zašto se izravno ne obrate svojoj rodbini. To bi bilo mnogo jednostavnije nego kada ja to moram javljati. Tada se javila jedna duša i oštro me ukorila: 'Ne griješi protiv Božjih odredbi. Bog dijeli svoje milosti kome hoće. Nikada nećeš dobiti moć da jednu dušu čistilišta pošalješ nekoj drugoj osobi. Bog ti ne daje ove milosti zbog tvojih zasluga. Kada bi se gledalo na zasluge, mnogi drugi bi to više zaslužili od tebe. Doista već od djetinjstva mnogo si pomagala dušama: ali i to je bila jedna velika milost. Mnoge duše bi tu milost mnogo bolje bile iskoristile od tebe. Uz svece koji su na zemlji činili velika čudesa bilo je u skrivenosti još većih koji nisu činili čudesa, ali su postigli veću svetost od onih kojima je Bog udijelio moć da čine čudesa. Ne smije se zaboraviti: Od onoga koji prima više milosti, više se i traži. Bog želi da molimo za njegovu milost. Dobra i ustrajna molitva prodire kroz oblake i biva uslišana na način koji je za molitelja najbolji'."

Smatram da sam s ovim izvještajem dao cjeloviti pregled događaja. Nastojao sam iznijeti sve kako sam doznao od Marije Simme u razdoblju od Svih svetih 1953. do veljače 1955, što sam mogao provjeriti i što je djelomice ona zabilježila u svojim zapisima. Pri tome se radi o apostolatu i pomoći

dušama u čistilištu. Svatko je slobodan donijeti svoj sud o tome. Ako netko i odbaci te činjenice, neka pravedno prosuđuje Mariju Simmu.

Sonntag, 20. veljače 1955.

Potpis: Alfons Matt  
župnik Sonntaga

***"Bog zadobiveni - je nebo,  
Bog izgubljeni - je pakao,  
Bog koji prosuđuje - je sud,  
Bog koji čisti - je čistilište."***

*Hans Urs von Balthasar*





D r u g i d i o

M A R I J A S I M M A

MOJI DOŽIVLJAJI S DUŠAMA U ČISTILIŠTU

*"U svakom slučaju ne smije se unaprijed odbaciti misao da Bog u danim okolnostima može dozvoliti jednoj duši u času njezinog dijeljenja od tijela ili jednoj duši u čistilištu, da mogu djelovati na žive. Ako Bog dozvoli jednoj duši da iz drugog života govori s jednom dušom u ovom životu, tada on pri tome uvijek ima svete nakane spasenja duša. On tada želi po tom izvanrednom zahvatu posvetiti jednu ljudsku dušu - a ne zadovoljiti ljudsku znatiželju ili nekoga zaprepastiti i prestrašiti."*

*Dr. J. Klug: Der katholische Glaubensinhalt  
(= Istine Katoličke vjere)*

*"Kada bi se duše čistilišta mogle očistiti po kajanju i skrušenosti, one bi u jedan tren otplatile sve svoje dugove. Tako je naime snažna žestina boli kajanja koja ih obuzima na temelju jasne spoznaje te važne činjenice, koja ne dopušta da se sjedine sa svojim najvećim životnim Ciljem, sa svojom Ljubavi, s Bogom."*

*Katarina Đenovska: Rasprava o čistilištu, pogl. 13*

## Zašto Bog to dopušta?

Mnogi ljudi se pitaju da li je moguće da se pokojni mogu ukazivati živima i zašto Bog dopušta tako izvanredne događaje. Svakako ne zato da zadovolji znatiželjnike! Ako se po Božjem milosrđu dogodi takav izvanredni događaj, on je uvijek u skladu s planom Božjega reda spasenja. I prema tome treba prosuđivati takve događaje: oni moraju nama živima biti na duhovnu korist, a pokojnima na veliku utjehu, jer se tako mogu brže osloboditi od svojih patnji. Te činjenice nas moraju potaknuti da se više molimo i žrtvujemo za duše u čistilištu i da svoj život odviše ne privezujemo uz zemaljsko.

Velika današnja opasnost je u tom što ljudi stoje materijalno odviše dobro. Moramo bdjeti nad tim da se više brinemo za vječni život jer on navijeke traje. Ne privezujmo svoje srce uz vremenito jer od prolaznoga ne možemo ništa uzeti sa sobom. Veliko imanje, unosna trgovina, lijepi stan - sve to prolazi, možda i brže nego mislimo; sobom možemo odnijeti samo dobra djela. Doista, ovdje trebamo zemaljska dobra da bismo mogli živjeti, ali ne smijemo uz njih privezati svoje srce: o tom se radi. To je smisao i svrha ovih ukazanja duša čistilišta kao i svake druge privatne objave. Jedino zbog tog cilja dopušta Gospodin takve nadnaravne susrete. Neka

bi dobrotivi i milosrdni Gospodin udijelio svoj blagoslov i svoju milost da bismo od njih imali koristi.

Duša kojoj Bog želi dati neku posebnu milost osjeća tu milost još kao dijete, a nerijetko tek kasnije. Božji su putovi čudesni i neistraživi. Veliki grešnik može postati veliki svetac, kako nam dokazuje primjer sv. Augustina. Od jednog Savla postao je sveti Pavao, i to posve nenadano.

## Oprez i razboritost pred privatnim objavama

Često se teško shvaća da je katolička Crkva tako suzdržljiva prema privatnim objavama. To ima svoje razloge i to je dobro, jer je Crkva čuvarica Istine. Bolje je da Crkva ne prihvati deset autentičnih slučajeva kao autentične, nego li da jedan slučaj proglašeni autentičnim, a da on to nije. Ali ona ne smije odbaciti takve objave, ako se posve slažu s Kristovim naukom, makar se radilo o objavama koje još teološki nisu dovoljno produbljene.

Jednom me je pozvao biskup dr. Bruno Wechner i rekao mi: "Sumnjam da je Božja volja postavljanje pitanja dušama iz čistilišta o pokojnima." Odgovorila sam mu: "Jednom sam zapitala jednu dušu iz čistilišta: 'Kako mi možete dati obavijesti o pokojnim dušama za koje vas pitam?' Na to sam dobila odgovor: 'To doznajemo po Mariji, Majci milosrda!'"

Biskup je tada smatrao da se ne smije miješati u te događaje jer da između neba i zemlje ima činjenica koje još nismo teološki ispitali, a one ipak postoje. Konačno je izjavio da nikako ne smijem očekivati da bi se moj slučaj priznao autentičnim: jer da Crkva to ne smije nikada učiniti dok osoba o kojoj se radi još živi; da je Crkva u tome stroga; da takav postupak Crkve trebamo priznati ispravnim jer i osoba koja ima autentične izvanredne milosti može postati nevjerna milosti i jer ništa nije posve zaštićeno od prijevара neprijatelja. Zbog toga jedna takva duša mora imati dobrog duhovnog vođu kao zaštitu protiv đavolskih prijevara.

### **Govoriti o tom ili držati to u tajnosti?**

"Zašto duše čistilišta dolaze upravo k vama?", često su me pitali. Svakako nije zbog moje pobožnosti jer ima mnogo pobožnijih ljudi od mene kojima ne dolaze duše čistilišta.

Nadnaravni događaji nisu "termometri svetosti": mjerilo savršenosti jest i ostaje prava, nezainteresirana ljubav prema Bogu i bližnjemu. Iz ljubavi prema drugima trpjeti nasljeđujući Krista. Bez križa i patnje ne može se ići kroz život. Jedna duša čistilišta jednom je rekla: "Najdjelotvornija je patnja kada je nosimo s velikom strpljivošću i kada je kao žrtvu stavimo u ruke Majke Božje da je

primijeni onome kome hoće, gdje će najbolje i najkorisnije biti upotrebljena."

Očito je lakše poticati osobu koja trpi da to čini strpljivo nego li da sami odvažno trpimo. Ja znam što znači trpjeti, ali upravo jer je patnja bolna, njezina je vrijednost tako velika.

Ne znam pravi razlog zašto duše iz čistilišta k meni dolaze. Ali, duše čistilišta smiju se obraćati i drugima. Poznavala sam takve dvije osobe u Vorarlbergu, koje su u međuvremenu umrle. Sigurno ima i danas mnogo takvih osoba kojima duše čistilišta smiju doći, ali o kojima tek nekolicina nešto znade. One imaju zadaću drugačiju od moje.

Bilo bi mnogo lakše to držati u tajnosti nego li iznositi u javnost i za to se zalagati jer se ide u susret mnogim neshvaćanjima i preziru, često i sa strane svećenika. Mnogi svećenici žele sve shvatiti. Ali se putovi Božji ne daju istražiti, nego za njih treba velika poniznost, a ona danas često nedostaje.

### **Htjela sam ući u samostan**

Još kao dijete imala sam osjećaj da Bog od mene očekuje posve osobitu žrtvu. I dok sam išla u školu, željela sam saznati kakva bi bila ta žrtva. U to vrijeme morala sam prijeći dugi put kada sam išla po mlijeko. Prolazila sam blizu dva sjenika. U sebi sam mislila da bi mi na tom putu dragi Bog mogao otkriti što želi od mene. Stoga se s njim

moram dogovoriti. I molila sam ga ovako: "Dragi Bože, ti možeš sve. Kada budem prolazila pokraj jednog ili drugog sjenika, učini da u njima nađem cedulju na kojoj piše što trebam činiti." I uvijek sam navraćala u te sjenike ne bih li našla tu cedulju, ali uvijek uzalud. Malo po malo sam postala nestrpljiva i rekla sam Bogu: "Ti znaš da nisam kriva ako ne nađem put koji si izabrao za mene."

Kada sam završila školu, mislila sam da je vrijeme da uđem u samostan jer me možda Bog tamo hoće. Sa 17 godina sam ušla u samostan Srca Isusova u Hallu, u Tirolu. Poslije godine dana sam morala otići jer sam bila veoma slabašna zdravlja.

Odmah sam htjela ući u jedan drugi samostan. Ovaj put sam pokušala kod dominikanki u Thalbachu, blizu Bregenza, na Bodenskom jezeru. "Kažemo vam odmah", izjavila je sestra poglavarica, "da ste za nas previše slabašna." I nisam mogla ostati.

Tu sam upoznala samostan franjevki u Gaisau odakle ljudi idu u misije. Mislila sam da je to samostan u koji trebam ući jer da je to moja zadaća da druge ljude vodim Bogu. Da bih učila za učiteljicu, premalo sam nadarena, idem stoga u samostan iz kojega ću kasnije moći otići u misije. Rekla sam dragom Bogu: "Učini sada nešto da tamo ostanem, inače ne idem više ni u jedan samostan." Godine 1938. sam tamo ušla i mnogo mi se sviđalo. Ali mi je sestra poglavarica ponovno rekla: "Vi ste najslabašnija od svih nas...", ali sam

se nadala da bih po završenim poljskim radovima ipak mogla uspjeti. Međutim, netom je žetva bila gotova, izjavila mi je majka poglavarica: "Vi ste ipak odviše slabašna za nas: ne mogu Vas zadržati."

### Prva ukazanja

Mislila sam da je za mene sve izgubljeno: nisam mogla naći put koji mi je Bog odredio, a Bog mi ga nije otkrio.

Kroz duže vrijeme ta me je misao veoma mučila, ali me je ipak tješilo da nisam sama tome kriva jer sam učinila sve moguće koliko je bilo do mene.

Još od djetinjstva imala sam veliku ljubav prema dušama čistilišta. I moja majka se mnogo oslanjala na njih i savjetovala nam uvijek iznova: "Kada imate neko važno pitanje, obratite se dušama čistilišta jer su one najzahvalniji pomoćnici."

Godine 1940. došla mi je prva duša iz čistilišta. Probudila sam se noću jer sam čula kako netko hoda u mojoj sobi amo tamo. Pogledala sam tko bi to mogao biti u mojoj sobi. Nikada se ne bih lako preplašila; prije bih skočila nekome u lice nego li zapala u tjeskobu.

Tada sam u svojoj sobi zapazila nekog stranog čovjeka koji je lagano šetao amo tamo. "Tko si ti?", zapitala sam ga i, kada nisam dobila nikakva

odgovora, skočila sam iz kreveta i htjela sam ga uhvatiti. Ali sam uhvatila zrak, i više nije bilo ničega.

Vratila sam se u krevet i opet sam ga vidjela i čula kako šeće amo tamo. Sada sam budna, mislila sam, vidim i čujem toga čovjeka; zašto ga ne mogu uhvatiti?

Još jedanput sam ustala, lagano sam se uputila prema njemu i htjela sam ga uhvatiti, ali sam opet uhvatila prazninu. Jednostavno više nije bilo ništa tu. Sada sam se osjećala donekle neugodno. Legla sam u krevet. Bilo je oko 4 sata ujutro. On se više nije vratio, ali ja nisam mogla zaspati.

Poslije svete mise otišla sam svojem duhovnom vodi i sve mu ispričala.

"Ako se opet nešto slično dogodi", kratko me je poučio, "nemoj pitati: 'Tko si ti?', nego zapitaj: 'Što želiš od mene?'" Slijedeće noći opet je došao. Bio je to isti čovjek kao i prošle noći. Zapitala sam ga: "Što hoćeš od mene?"

On je na to odgovorio: "Daj da se za mene izreknu tri sv. mise i bit ću oslobođen!"

Naslućivala sam da bi to mogla biti duša iz čistilišta. To sam prenijela svojem ispovjedniku koji mi je to potvrdio. Od godine 1940. do 1953. svake godine su dolazile 2 do 3 duše, većinom u studenom. U tome nisam vidjela nikakvu posebnu zadaću. O tome sam obavijestila mjesnog župnika, Alfonsa Matta, koji je ujedno bio i moj duhovni

voda. On mi je dao savjet da nijednu dušu ne odbijem i da sve velikodušno prihvatim.

### Zamjениčna patnja

Konačno su me duše čistilišta zamolile da za njih trpim. Bile su to teške patnje.

Kada jedna duša dođe, probudi me bilo kućanjem, pozivom, dodirrom ili na neki drugi način. Ja joj odmah postavim pitanje: "Što hoćeš?" ili "Što moram učiniti za tebe?" Tek tada ona može objasniti što treba.

Tako me jedna duša molila: "Da li bi htjela za mene trpjeti?" - To mi je izgledalo nešto strano jer do tada nije nitko zaželio nešto takvo. Ja sam je tada zapitala: "Da, a što moram tada činiti?" Ona je dogovorila: "Kroz tri sata osjećat ćeš velike boli u čitavom tijelu, ali poslije ta tri sata moći ćeš ustati i nastaviti svoj posao kao da se ništa nije dogodilo. Time mi možeš skratiti 20 godina čistilišta."

Ja sam to preuzela na sebe. Tada su me napale takve boli da sam jedva znala gdje se nalazim, makar sam bila svjesna da sam te boli preuzela kao zadovoljštinu za jednu dušu i da će to trajati tri sata. Tada mi je padalo na pamet da su ta tri sata već davno trebala proći, da su radije tri dana, ako ne i tri tjedna. Kada je sve prošlo spoznala sam da

je to trajalo samo tri sata. Često sam morala trpjeti samo pet minuta za neku dušu, ali kako mi je izgledalo dugo to vrijeme!

### Poruke čine da se dozna za ova ukazanja

Godina 1954. - bila je Marijanska godina - i te godine duše čistilišta su dolazile svake noći. Pri tome bi također rekle: tko su, kako se zovu, kada i gdje su umrle. Dale su mi poruke koje sam trebala prenijeti njihovoj rodbini.

Time se stvar polako probila u javnost, što mi je bilo veoma neugodno jer po meni ne bi o tome nitko ništa doznao osim mojega duhovnog vođe.

Takve poruke sam često morala slati u posve tuđa mjesta. Katkada sam trebala javiti da rodbina mora povratiti neko nepravedno dobro i to točno koje. Bilo je slučajeva u kojima nitko od članova obitelji nije ništa o tome znao, a ipak je to odgovaralo istini.

Duše čistilišta su dolazile također danju, a ne samo noću.

Kada je završila Marijanska godina, duše čistilišta nisu više dolazile svake noći nego prosječno dvije do tri na tjedan, a katkada bi izostale i čitav tjedan.

Najčešće se ukazuju na prve subote u mjesecu ili na neki blagdan Majke Božje, kao i u ko-

rizmenom vremenu; posebno u Velikom tjednu smiju mnoge doći, kao i u studenom i u došašću.

### Različita pitanja

\*\*\* "Poznajem li duše čistilišta?", češće me pitaju. - One koje sam za života poznavala odmah prepoznajem, druge ne, osim ako mi kažu tko su. Većinom se ukazuju u radnom odijelu.

\*\*\* "Može li se jedna duša čistilišta poslati nekoj drugoj osobi?" - Ne, to se ne može. Ja bih često to bila rado učinila. Željela sam ih poslati onima koji se tim stvarima rugaju i ne vjeruju da se duše čistilišta mogu ukazivati.

\*\*\* Često su me pitali: "Može li se dozvati duše čistilišta?" - Ne, to ja ne mogu. One jednostavno dolaze kada od Boga dobiju dozvolu da mole za svoje oslobođenje.

\*\*\* "Da li je grijeh ne vjerovati u ukazanja duša čistilišta?" - Ne, to nije dogma vjere i stoga nismo dužni to vjerovati. Ali se ne bi smjelo tome izrugivati.

## Što duše čistilišta znaju o nama?

Duše čistilišta znaju o nama i o onom što se ovdje događa mnogo više nego li mi mislimo. One npr. znaju tko je sudjelovao na njihovom sprovodu, da li je pri tome molio ili samo bio prisutan, a da ni riječi molitve nije izrekao, što je danas česti slučaj. Znaju i to da li je netko otišao iz crkve odmah poslije prikazanja ne sudjelujući u žrtvenom dijelu mise koji najviše koristi dušama čistilišta. Više se može pomoći pokojnima pobožno sudjelujući u žrtvi mise nego li da se prati pokojne na groblje, jer se tamo često ide gotovo samo zato da nas ljudi vide, a to malo koristi dušama čistilišta.

Duše čistilišta također znaju sve što se o njima govori, što se za njih čini; one su nam mnogo bliže nego li mi mislimo; one su nam posve blizu.

## Što pomaže dušama čistilišta?

Najvrednija pomoć je bez sumnje sveta misna žrtva, ali samo toliko koliko su je pokojnici za života cijenili. I ovdje vrijedi: Što tko sije, to i žanje. Pri prosuđivanju toga treba uračunati u to i svagdanje mise, a ne samo obvezatne mise u nedjelje i blagdane.

Istina je da svi ne mogu radnim danom sudjelovati u svetoj misi; svatko ima svoje zanimanje, svoje dužnosti, a dužnost je na prvom mjestu.

Ali mnogi bi mogli sudjelovati u svetoj misi a da pri tome ne zanemare svoju dužnost, kao npr. jedan umirovljenik koji je zdrav i može ustati, a stanuje blizu crkve, ali koji kaže: "Nedjeljom sam dužan ići na sv. misu a kroz tjedan nisam, zato ne idem." Tko tako misli i postupa morat će nakon smrti dugo čekati dok mu sv. misa bude od koristi, budući da ju je za života malo cijenio. Ako smo radnim danom spriječeni ići na misu, pošaljimo školsku djecu što je moguće češće. U mnogim mjestima na svagdanjim misama uopće se više ne susreću djeca. Kada bi se znalo koliku vrijednost ima jedna jedina sv. misa za vječnost, tada bi crkve i radnim danom bile pune. U času smrti svete mise u kojima smo za života pobožno sudjelovali su naše najveće blago. One su za nas vrijednije od onih misa koje će se za nas prikazati poslije naše smrti.

Roditelji i odgojitelji se tuže da su današnja djeca bezobrazna i neposlušna. To nije tek slučajno: prije su djeca svaki dan posjećivala školsku misu; molitva i pričest davali su im snagu da budu poslušna i vjerna svojim dužnostima. Nijedan otac, nijedna majka i nijedan kateheta ne može staviti u srce djeteta koliko sam Spasitelj može u sv. misi i pričesti djetetu darovati milosti.

Pitali su me da li paljenje svijeća i uljanica ima neki smisao i vrijednost. Svakako, posebno kada su blagoslovljeni. A i onda kada nisu blagoslovljeni, jer se svijeće i uljanice kupuju iz ljubavi prema pokojnima. A svaki čin ljubavi ima veliku vrijednost.

I blagoslovljena voda je važna, kada je upotrebljavamo u vjeri i pouzdanju. Svejedno je da li pri škropljenju poškropimo punom šakom ili s nekoliko kapi; preporuča se češće poškropiti s nekoliko kapi i popratiti strelovitom molitvicom za duše čistilišta. Treba veoma žaliti što u mnogim kućama uopće nema više nikakve škropionice te se i nema prigode da se obavi to pobožno škropljenje blagoslovljenom vodom za duše čistilišta.

### **Koji se grijesi najteže kažnjavaju u čistilištu?**

Grijesi protiv ljubavi: ogovaranje, klevetanje, nepraštanje, svađe izazvane škrtošću i zavišću - strogo se kažnjavaju u vječnosti. Tako npr. netko tko nije ni za što, mogao bi postati vrijedan čovjek kada bi se prema njemu postupalo s dobrotom i ljubavlju. Čuvajmo se kritiziranja i ruganja tim ljudima jer to teško škodi našoj duši.

Veoma često se osobe koje stanuju same tuže da im se malo pomaže. U susjedstvu, tek desetak metara od njih, ima mladića: a niti im ne pada na pamet da svojem starom nemoćnom susjedu probiju

stazu u debelom snijegu. A ipak djela ljubavi se najviše nagrađuju u vječnosti.

Veoma često se griješi neljubeznim govorenjem i suđenjem. O tome bi se moglo napisati čitavu knjigu. Kada bismo slušali opomenu Majke Božje: "Budite ljubezni i dobri prema svim ljudima", tada bismo mogli obratiti većinu ljudi i ne bismo se trebali bojati komunizma.

Jedna riječ može ubiti, jedna riječ može ozdraviti. Ljubav pokriva mnoštvo grijeha. Posebno ljubezno izidimo u susret svojim neprijateljima. Biti dobar prema onome koji nam čini dobro, nije ništa naročito, jer to čine i pogani, kaže Krist. Ali činiti dobro onima koji prema nama imaju neprijateljske osjećaje, to je pravo kršćansko držanje koje Spasitelj od nas zahtijeva i po kojemu ćemo mnoge neprijatelje učiniti prijateljima a sebi ćemo moći zaštedjeti veliki dio čistilišta.

### **Što trpe duše u čistilištu?**

One trpe na tisuću različitih načina: ima naime toliko vrsti čistilišta koliko duša. Najizazovnija bol je čežnja za Bogom, i nju trpi svaka duša. Osim toga svaka duša je kažnjena onim u čemu i po čemu je sagriješila. Događa se djelomično kao i na zemlji, kada kazna u korak slijedi prekršaj: tko prekomjerno jede dobiva želučane bolove i previše se deblja, tko odviše puši dobiva otrovanje nikoti-



nom i rak pluća itd. Nijedna duša se ne bi iz čistilišta vratila na zemlju da i dalje živi u tami ovoga svijeta, jer ima jednu spoznaju o kojoj nemamo nikakva pojma.

One hoće čistilište, žele proces čišćenja, da se očiste kao što se zlato u vatri čisti od nečistoće. Možemo li zamisliti mladu djevojku koja bi pristala da sudjeluje na prvom plesu u zamazanim haljinama i neuredne kose? Duša čistilišta ima tako jasnu spoznaju Boga, kojom ga gleda u blistavoj ljepoti i čistoći, da je sve sile neba ne bi uspjele natjerati da stupi pred Boga dok je zamazana i najmanjom mrljom. Tek sjajna, savršena duša usuduje se ići u susret vječnome svjetlu i božanskoj savršenosti da gleda Boga licem u lice.

### **Zašto držim predavanja?**

"Trebaš ići svakamo, kamo te zovu", kažu mi duše čistilišta, "to je pravi apostolat." I Sabor zahtijeva da laik bude više uključen u apostolat. Svaki katolik je po potvrdi primio zadatak da se zalaže za vjeru i istinu prema milosnim darovima koje je primio. Stoga je i moja dužnost da držim te konferencije kada to narod želi, što mnogi svećenici ne žele shvatiti. Molimo za te svećenike. Za predavanja i diskusiju ne primam nikakve nagrade; samo primam za troškove puta i za uzdržavanje. Već su mi prigovorili da sigurno dobivam i više dobrovoljnih

darova nego li su troškovi puta. Istina je, ali taj novac ne upotrebljavam za sebe: to ide u malu "škrabicu duša čistilišta". Tu idu i svi dodatni darovi. Oni pripadaju dušama čistilišta koje mole za misu ili neko dobro djelo.

Navikla sam živjeti siromašno. U mojoj roditeljskoj kući za vrijeme mojega školovanja o podne i navečer samo se jela juha i komad kruha i usprkos tome svih nas osmero djece uzrasli smo zdravi. Često bi mnogi bili zdraviji kada bi se jednostavnije živjelo.

Pitali su me također kakve sam škole završila da mogu držati takva predavanja. Ja sam pohađala samo osnovnu školu kroz osam godina. Ali sam po svojim odnosima s dušama čistilišta mnogo naučila i postala sam drugačija.

Također imam veliko povjerenje u Duha Svetoga. Tek kada puni povjerenja zazovemo Duha Svetoga, iskusit ćemo snagu njegove pomoći. I te kako je važna njegova pomoć, posebno u odgajanju djece. Stoga ne mogu dovoljno savjetovati roditeljima i odgojiteljima da mole Duha Svetoga za rasvjetljenje.

### **Mora li se oprostiti i poslije groba?**

Jednom je k meni došao seljak i tužio mi se: "Gradim jednu staju. Svaki put kada zid dignem do

određene visine, sruši se na drugu stranu. Sve smo pretražili i nismo našli nikakvu pogrešku pri gradnji. Tu mora da je nešto nadnaravno. Što moramo činiti?"

Pitala sam ga: "Imaš li možda nekog pokojnika koji je imao nešto protiv tebe ili je bio neprijateljski prema tebi raspoložen?" On je odgovorio: "Da, imam. Baš sam i mislio da bi to moglo biti od njega koji mi ni iz groba ne da mira." - "On samo želi", rekla sam mu, "da mu oprostiš i ništa drugo!"

"Što, zar da njemu oprostim koji mi je za života tako teško naškodio, pa da ode u nebo? Ne, ne, on mora izdržati svoju kaznu!"

Morala sam ga smirivati: "Po tome on neće odmah otići u nebo; još će morati mnogo trpjeti, ali će lakše podnositi svoje patnje. Neće te pustiti na miru dok mu od srca ne oprostiš."

Nije htio to razumjeti. Tada sam ga zapitala: "Zašto u Očenašu moliš: Oprosti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim? Dok tako moliš u stvari kažeš Bogu: Nemoj mi oprostiti jer niti ja ne opraštam svome bližnjemu!"

"Da, tek sada mi je postalo jasno", priznao je.

Tada sam ga mogla potaknuti na to da sabere sve svoje sile i kaže: "Da, u ime Božje želim oprostiti da bi i meni dobri Bog oprostio!"

## Kako dobivam odgovor

Samo u prve subote u mjesecu ili na neki Gospin blagdan mogu zapitati da li je neka duša još u čistilištu ili nije. Kada se jedna duša pokaže, ako i dalje ostane nakon što je iznijela što joj je potrebno za oslobođenje, tada znadem da joj smijem postaviti pitanja. Odgovor ne dobivam od te iste duše, kojoj postavljam pitanje, jednostavno zato što će ona uskoro biti oslobođena, čim izvršim ono što je zatražila.

Češće donosi odgovor neka druga duša koja smije doći i moliti za oslobođenje i ona mi kaže, za kako je iznijela svoje želje, da li je duša za koju sam pitala još u čistilištu ili je oslobođena. Tada mogu potražiti u svojoj bilježnici tko mi je dao to ime i obavijestiti ga o odgovoru.

Katkada mogu proći dvije ili tri godine dok dobijem odgovor; često je kraće, već prema tome kako Bog dopusti.

Ne vjerujem da duše čistilišta mogu reći da li je netko u paklu; ali odatle se ne može zaključiti da nema pakla.

Nažalost, pakao postoji i mnogo ljudi ima u paklu.

Kada me netko pita što je najsigurnije da se ne dođe u pakao, tada mu odgovorim: "Budite veoma ponizni. Ponizan čovjek ne dolazi u pakao, a oholica je u pogibli da se izgubi za vječnost."

**Ima li koristi od potpunog oprosta na smrtnom času?**

Jedanput je neki čovjek zamolio da se pita za njegovu pokojnu ženu. Odgovor je glasio da je njegova žena još u čistilištu. Zanimljivo je pri tome to što je ta žena bila članica raznih bratovština u kojima se može zadobiti potpuni oprost na času smrti. Bilo je dakle za očekivati da ta žena nije više u čistilištu.

Pitala sam jednu dušu čistilišta kako je to moguće i dobila sam odgovor:

"Da bi se zadobilo potpuni oprost za sebe, duša mora biti posve slobodna od svake navezanosti uz zemaljsko. Tek tada zadobiva potpuni oprost. Ali to zahtijeva mnogo. Uzmite npr. majku s petero djece na smrt bolesnu i sada ona mora reći dragom Bogu: 'Želim samo što ti hoćeš, život ili smrt, posve kako ti hoćeš.' To zahtijeva mnogo. Moralo se već ranije tako živjeti da bi se u času smrti postignulo takav stupanj otcjepljenja."

**Kada se postupa nepošteno...**

Netko je zamolio da se pita za jednu osobu, dao je njezino ime, godinu rođenja i smrti, a odgovor je glasio: "Još je u čistilištu." Na to je on meni

podrugljivo odgovorio: "Sada se vidi da je sve to samo varka jer ta žena još živi!"

Pomislila sam kako mi onda može reći jedna duša čistilišta da je ta osoba još u čistilištu.

Otišla sam svojem duhovnom vođi i rekla mu: "Više ne primam nikakva pitanja jer tu nešto nije u redu!"

On mi je smireno i sabrano odgovorio: "Kada opet budeš imala prigodu da govoriš s jednom dušom čistilišta, reci joj: 'U ime Isusovo zapovijedam ti da mi kažeš, zašto ste mi dale taj odgovor koji nije istinit jer je ta osoba još na životu.'"

Postupila sam kako mi je savjetovano i dobila sam slijedeću obavijest: "Taj odgovor ne potječe od jedne duše čistilišta."

"Od koga je dakle?"

Duša čistilišta odgovori: "To je bio đavao u liku duše čistilišta!"

"Da li se to više puta dogodilo?"

"Kada si na pravi način pitala, dobila si također ispravan odgovor. Ali kada se postupa nepošteno, tada sotona ima moć da u to umiješa svoje prste, ali samo tada."

Kada sam to prenijela župniku, rekao mi je: "Pomislio sam da je tu u igri đavao. S takvim stvarima se ne da igrati. Treba se strogo držati istine. Đavao je otac laži. Gdje se laže, tamo on može vršiti svoju moć."

## Uznemireno mjesto

Godine 1954. došao se neki čovjek informirati o dvama pokojnicima. "Veoma napeto iščekujem kakav će odgovor doći", reče on.

"Zašto?", zapitala sam.

Na to nije ništa odgovorio. Želio je samo odgovor. Bilo je to u Marijanskoj godini i odgovore na pitanja sam dosta brzo dobivala. Već nakon jednog mjeseca mogla sam mu javiti:

"Gospođa S. je oslobođena, a gospodin H. je još duboko u čistilištu!"

On je na to mahnuo glavom i rekao: "To nije moguće. Gđa S. je umrla u bolnici pri pobačaju, i kako ona može biti oslobođena? Gdin H. je naprotiv uvijek bio prvi i posljednji u crkvi, i on bi trebao biti duboko u čistilištu?"

"Marijanska je godina", rekla sam mu, "i primam često mnoge odgovore, pa sam možda krivo zapisala. Još ću jedanput zapitati."

Ponovila sam svoje pitanje i dobila sam odgovor: "Ispravno si napisala, i to je tako."

Prenijela sam čovjeku taj odgovor i on nije htio više vjerovati u poruku.

Taj čovjek je bio iz istoga mjesta kao i gđa S. i gdn H.. Polovica mjesta se je uzbunila na to da je o tim dvama osobama došao takav odgovor. Ali ja to nisam mogla mijenjati.

No, dogodilo se je da je jedna žena iz tog istog mjesta, koja je dobro poznavala i gđu S. i gđina H., došla k meni. Ona je bila suprotnog mišljenja od te polovice mjesta i rekla mi je: "Ljudi su se uznemirili na Vaš odgovor. Ali upravo taj odgovor o tim dvjema osobama mene je učvrstio u vjeri."

Upravo zato ona je došla k meni da mi to objasni, i nastavila je: "Poznavala sam gđu S. može se reći kao vlastitu sestru. Istina je da je ona bila moralno slabašna, ali je zbog toga teško trpjela. Ta slabost je kod nje bila velikim dijelom naslijeđena. Istina je također da je ona umrla pri jednom pobačaju, ali svećenik koji joj je na smrti podijelio sakramente morao je priznati: 'Želio bih tako raskajano umrijeti kao ova žena.' Ona je umrla u Gospodinu i crkveno je pokopana.

"Gospodin H., naprotiv, doista je bio prvi i posljednji u crkvi, ali je trajno kritizirao druge ljude. Ono što me je kod njega najviše ozlojedilo bila je činjenica da se kod pokopa gđe S. nitko nije tako uznemirio kao gdn H. koji nije mogao izdržati a da ne kaže: 'Takva mrcina ne spada na groblje'."

Gospođi sam bila zahvalna za to objašnjenje i rekla joj: "Sada mi je sve jasno. Gospodin ne želi da sudimo druge. Gdn H. je osudio tu ženu i Gospodin mu je iskazao milosrđe time što je uopće spašen, jer je veoma opasno nekoga osuditi."

Mi ne smijemo ni nad kojim čovjekom lomiti štapa. Jer dvadeset osoba može naizgled činiti isto, a krivnja za svakoga može biti drugačija. Tome ima mnoštvo različitih motiva i razloga kao npr. odgoj, baštinjene sklonosti, stanje spoznaje i zdravlja, postupak, okolina. Ne smijemo dakle nikada suditi.

### **Dolaze li djeca u čistilište?**

Da, i djeca mogu dospjeti u čistilište, pa i ona koja još ne idu u školu. Netom dijete znade da nešto nije pravo a to čini, snosi neku krivnju.

Istina, takva djeca nemaju dugo i teško čistilište jer im nedostaje puna spoznaja. Ali nemojte reći da dijete još ne razumije. Ono razumije više nego li mi mislimo. Ono ima mnogo osjetljiviju savjest nego jedan odrastao.

### **Kakva je sudbina samoubojica itd. ?**

\*\*\* *Što je sa samoubojicama? Jesu li osuđeni?*

U mnogo slučajeva samoubojice ne propadaju jer nisu uračunljivi kada to čine. Mnogo više snose odgovornost oni koji su krivi za to da su oni učinili samoubojstvo.

\*\*\* *Idu li u čistilište članovi drugih religija?*

Da, također i oni koji ne vjeruju u čistilište. Ali oni ne trpe u čistilištu tako mnogo kao katolici jer nisu imali milosna sredstva koja su dana katolicima.

\*\*\* *Mogu li duše čistilišta same sebi pomoći?*

One ne mogu same sebi pomoći na način na koji im mi pomazemo. Mi im možemo mnogo pomoći.

### **Prometna nesreća u Beču**

Jedna duša čistilišta mi je ispričala slijedeće: "Smrtno sam nastradao na motorkotaču u Beču jer nisam propisno vozio. To je bila moja sudbina."

Zapitala sam ga: "Jesi li bio spreman za vječnost?"

"Nisam bio pripravan", priznao je, "ali Bog daje svakome koji ne griješi drsko i preuzetno protiv njega još nekoliko minuta vremena da može u srcu probuditi pokajanje. I tko odbije tu ponudu, biva izglubljen."

Zanimljiv je i poučan bio njegov komentar uz to: "U takvom slučaju često kažu ljudi: 'Došao mu je smrtni čas'. To ne stoji. Samo u slučaju kada čovjek nastrada posve bez svoje krivnje, tada se može reći da je to bio njegov čas. Prema Božjoj odredbi ja sam mogao živjeti još 30 godina. Tek

tada bi bilo isteklo moje vrijeme. Stoga ne smijemo nikada svoj život nepotrebno izlagati smrtnoj opasnosti."

### Stogodišnjakinja na ulici

Bilo je to godine 1954. jednog popodneva oko dva sata i pol. Bila sam na putu u Marul. Prije nego li sam prešla na područje te naše susjedne općine u šumi sam susrela jednu staru gospođu. Smatrala sam da ima sigurno preko sto godina jer je izgledala veoma stara. Kada sam je prijateljski pozdravila, rekla mi je: "Zašto me pozdravljaš? Mene više nitko ne pozdravlja!"

Pokušala sam je utješiti riječima: "Pa Vi zaslužujete da budete pozdravljeni kao i svaki drugi čovjek!"

Ona se je počela tužiti: "Nitko mi više ne iskazuje taj znak pažnje. Nitko mi ne pruža ništa za jesti i moram spavati na ulici."

Pa to ne može biti, mislila sam, mora da starica nije posve pri sebi. Pokušala sam joj razjasniti da nije moguće takvo što.

"Jest, posve sigurno", odgovorila je. Pomislila sam tada da je možda dosadna zbog svoje duboke starosti, te da je nitko ne želi držati dugo vremena i pozvala sam je da sa mnom jede i spava.

"Da, molim, ali nemam čime platiti!" - "Ne smeta ništa, ali morate uzeti što imam. Nije bogato namješteno, ali je bolje i tako nego li spavati na ulici."

Na to se je ona zahvalila riječima: "Neka Vam Bog nagradi. Ja sam sada oslobođena!" I nestala je.

Do tada nisam ni primijetila da je to jedna duša čistilišta. Očito je ona u svome životu nekoga odbila kome je bila dužna pomoći, i sada je morala čekati da joj netko dobrovoljno ponudi ono što je ona drugima odbila.

### Susret u vlaku

"Poznaš li me?", zapitala me je jedna duša čistilišta. Na pitanje sam morala odgovoriti negativno.

"Ali ti si me već vidjela. Godine 1932. putovala si vlakom u Hall i ja sam tada s tobom putovao."

Sada mi je postalo sve jasno. To je bio čovjek koji je tada u vlaku glasno napadao Crkvu i vjeru. Makar sam ja tada imala tek 17 godina, odvažila sam se i rekla sam mu da nije dobar čovjek kada tako blati svete stvari.

"Odviše si mlada", branio se je on, "a da bih ti dopustio da me poučavaš!"



"Ipak sam pametnija od tebe!" odgovorila sam mu smiono. Na to je poniknuo glavom i ni riječi nije više rekao. Kada je izlazio iz vlaka, molila sam dragog Spasitelja: "Ne dopusti da ta duša propadne!" - "Ta me je molitva spasila", izjavila je na kraju ta duša čistilišta, "inače bih bio propao."

### Jedna žena spašava selo

Godine 1954. kod nas je jedna lavina prouzročila veliku katastrofu. U našoj susjednoj općini Fontanella, malo nakon te katastrofe, umrla je gđa Stark koja je kroz 30 godina bolovala. Pričalo se je da je lavina pred 100 godina također veoma naškodila, i da je tada bilo mnogo gore. Nakon tog prvog opustošenja u Fontanelli se je zasadila jedna šuma za zaštitu sela. Kod lavine iz 1954. zaštitna šuma je gotovo posve iskorijenjena. Tek nekoliko stabala je zaustavilo to čitavo bjesnilo snijega, inače bi pola sela bilo uništeno.

Nakon što je malo poslije te katastrofe umrla gđa Stark, mogla sam saznati od jedne duše čistilišta slijedeće: Tu lavinu nije nitko drugi zaustavio nego ta žena svojim molitvama i žrtvama. Ona je sve svoje patnje prinosila na korist vlastite općine i time je toj općini isprosila mnoge milosti. Da je bila zdrava ne bi bila mogla to isprositi. Po strpljivoj patnji može se spasiti više duša nego po

molitvi. Svakako da je lakše preporučivati bolesniku da bude strpljiv u patnji nego li sam ponizno to izdržati.

Ja znam što znači trpjeti, i upravo stoga jer je to tako teško, ima tako veliku vrijednost!

Ne gledajmo na patnju uvijek kao na kaznu. Ona može postati žrtvom zadovoljštine ne samo za nas same nego ponajprije za druge.

Krist je bio najneviniji i najviše je trpio da zadovolji za naše grijeha. Tako i naša patnja mora doprinijeti spašavanju duša. Tek u nebu ćemo saznati što smo sve zaslužili svojim strpljivim patnjama u povezanosti s Kristovim patnjama. Najdjelotvorniji način prinošenja patnji se sastoji u tom da sve predamo Majci Božjoj i da ona primijeni onome kome hoće jer ona zna gdje je to najpotrebnije.

### Kabao za pranje, crna ruka, skvrnjenje križa...

\*\*\* "Što hoćeš s tim kablom za pranje?", zapitala sam jednu ženu koju sam susrela i koja je u ruci nosila kabao.

"To je moj ključ neba!", odgovorila je radosno. "U životu nisam mnogo molila, rijetko sam išla u crkvu, ali sam jedanput jednoj siromašnoj, staroj gospođi pred Božić besplatno očistila i čitavu kuću - i to je bilo moje spasenje!"



Novo upozorenje o tome kako sve zavisi o ljubavi.

\*\*\* Neću nikada zaboraviti susret s onim svećenikom čija je desna ruka bila crna. Zapitala sam ga za uzrok toga. "Trebao sam više blagoslivljati!", objasnio mi je. "Kaži to svim svećenicima koje susretneš, da moraju više blagoslivljati da bi mogli proširiti mnogo blagoslova i odvratiti mnogo zlih sila."

\*\*\* Jedanput je došla jedna duša i rekla što joj je potrebno za oslobodenje, i uz to je nadodala: "Ako mi se to učini, bit ću zadovoljna." Inače nije ništa drugo rekla, osim kada i gdje je umrla.

Javila sam to njezinoj rodbini koju nisam poznavala. Ti su ljudi najprije bili skeptični i htjeli su saznati da li svaka duša kaže: "Ako mi se to učini, bit ću zadovoljna."

"Do sada je to prva duša, koja se je tako izrazila", rekla sam.

Oni su željeli znati zašto se je tako izrazila. Odgovorila sam na to da ja to ne znam.

"Onda mi znademo", primijetili su zamišljeni. "To je bila očeva uzrečica. On je uvijek običavao govoriti: 'Ako to učinite, bit ću zadovoljan'. I to je razlog zašto Vam vjerujemo."

Bili su to ljudi koji više nisu pohađali nedjeljnu misu, misleći da je to samo crkvena zapovijed a ne i Božja.

Protumačila sam im da se jedna crkvena zapovijed u vječnosti jednako tako strogo mjeri kao i Božja zapovijed. Jedina je razlika u tome što Crkva može pojedinu svoju zapovijed povući ili izmijeniti, što je nemoguće kod Božje zapovijedi.

\*\*\* "Učinio sam zločin protiv Boga", priznao mi je jedan čovjek. "U bijesu sam zgazio križ misleći da Bog, ako postoji, ne bi to dopustio. Ali, Bog se ne da izrugivati. Na licu mjesta sam ostao uzet. To je bilo moje spasenje."

Konačno mi je još saopćio što treba njegova žena za njega učiniti i kako mu se može olakšati u čistilištu.

Njegova je žena bila istupila iz Crkve i moja je vijest na nju učinila duboki dojam. Rekla mi je:

"Da je moj muž oskvrnuo križ, znali smo samo on i ja. Ja to nisam nikome pričala, a ni moj muž nije to mogao nikome povjeriti. Ako ta nepoznata osoba to kaže, tada joj moram vjerovati." I opet se je vratila u krilo Crkve.

\*\*\* Jedanput je došao jedan liječnik i tužio se da mora trpjeti jer je injekcijama bolesnicima skraćivao život, da ne bi morali više toliko trpjeti. Patnja ima za dušu, ako je strpljivo podnosi, neizmjernu vrijednost. Velike boli smije se ublaživati, ali se nema pravo nikome skraćivati život.

## **Nepravедno stečeno blago, duhovni poziv**

\*\*\* Jednog dana imala sam posjet. Već u hodniku sam čula kako netko prigovara. Otvorila sam vrata i pogledala. Tu se nalazio čovjek koji me je prezirnim tonom zapitao: "Gdje je ona koja u mašti vidi duše čistilišta?"

"Samo uđite", odgovorila sam mu, "ne radi se ovdje o nekoj osobi koja u mašti vidi duše čistilišta." Odmah je počeo izravno govoriti o onom radi čega je došao: "Da li se je Vama ukazao gđin E.?" - Čovjek koji me je posjetio bio je jedan od rođaka kojima sam ja po nalogu pok. gosp. E. trebala javiti da oni moraju povratiti nepravédno stečeno dobro. Kada sam potvrdno odgovorila na njegovo pitanje, počeo je galamiti da to ne može biti, da je to samo iznuđivanje novca, jedna prijevara...

"Pa kakvo nepravédno stečeno dobro moramo mi vratiti?", želio je konkretno znati. Ja sam mu objasnila: "To ja ne znam. Dobila sam samo nalog da obavijestim vašu obitelj da morate povratiti nepravédno stečeno dobro. Koje je to dobro, trebate vi znati." On je već tada znao to veoma dobro. Iz razgovora s njim brzo sam uvidjela da mu je kršćanska vjera veoma oskudna: bijesnio je protiv Pape, Crkve i religije. Smireno sam mu protumačila kako stvari stoje i tada je postao mirniji te rekao: "Ako je tome tako, moram započeti drugačiji život."

Nisam imao povjerenja ni u kojeg svećenika, ali sada moram opet vjerovati u Boga, jer Vi niste mogli znati da u našem vlasništvu imamo nepravédno stečeno dobro. Pa niti svi članovi naše obitelji to ne znaju."

\*\*\* Jednom drugom zgodom došla mi je jedna žena i priznala: "Morala sam trpjeti kroz 30 godina u čistilištu jer nisam dopustila svojoj kćeri da ide u samostan."

Ako Bog roditeljima daruje dijete i ako Bog to dijete pozove u svećenički ili redovnički stalež - roditelji koji se tome suprotstavljaju, snose tešku odgovornost.

Znam od duša čistilišta da mnogi roditelji moraju snositi odgovornost što nisu pristali da njihova djeca uđu u duhovni stalež.

## **Žena s najtežim čistilišnim mukama**

Neki čovjek mi je pisao da mu je žena umrla pred godinu dana i da od tada svake noći kuca u njegovoj sobi, i zamolio me je da bih jedanput došla k njemu i ispitala što je to.

Otputovala sam tamo i rekla čovjeku da nije sigurno da ću ja nešto saznati. Možda se još njegova žena neće smjeti javiti. To trebamo prepustiti Božjoj providnosti.

Spavala sam u sobi gdje je kucalo. Otprilike oko 23.30 počelo je lupati. Odmah sam zapitala: "Što želiš? Što trebam učiniti za tebe?"

Nikoga nisam vidjela i na to nisam dobila nikakav odgovor. Mislila sam da se ta žena još ne smije javiti. Otprilike pet minuta nakon toga čula sam strašno lupanje nogama. Poslije toga se je pojavila jedna golema životinja, što mi se do tada nikada nije dogodilo; bila je kao vodeni konj. Odmah sam pošćropila blagoslovljenom vodom i zapitala: "Kako ti mogu pomoći?" - Ponovno nisam dobila nikakav odgovor. Bilo mi je neugodno. Na to se je pojavio đavao u obliku strašne i goleme zmije koja ovija životinju... Ona se ovila oko životinje da je udavi - i tada je sve naglo nestalo.

Došle su mi teške misli nije li možda ta žena izgubljena. Malo kasnije je došla jedna duša čistilišta u ljudskom liku, kako mi uvijek dolaze, i utješila me: "Ne budi tjeskobna, ta žena nije izgubljena, ali trpi najstrašnije muke kojih u čistilištu ima."

Kazala mi je također i razlog tome. Ta je žena desetljećima živjela u neprijateljstvu s jednom drugom ženom i bila je kriva za to što je došlo do tog neprijateljstva. Žena s kojom je bila u neprijateljstvu često se je željela s njom pomiriti, ali je ona to odbijala. Pa i u zadnjoj bolesti ona je bahato odbila tu ponudu i u tom stanju umrla.

Ovdje imamo dokaz za to kako Bog strogo kažnjava neprijateljsko ponašanje, budući da je to stav koji je posve oprećan stavu ljubavi. U životu često dolazi do svađa, ali nastojmo oko toga da se ponovno uspostavi mir, oprostimo što je brže moguće. Ljubav je iznad svega; ljubav pokriva mnoštvo grijeha. To nećemo nikada dovoljno naglasiti.

### Ubijen od lavine

Bilo je to godine 1954. u vrijeme velike neysreće od lavine. Jedan dvadesetogodišnji mladić, koji je stanovao u kući koja je bila sigurna od lavine, čuo je noću poziv za pomoć. Majka ga je zadržala i rekla mu: "Uostalom i drugi trebaju jednomoći; sada kada dolazi lavina vani je odviše opasno."

Mladić se nije dao zaustaviti, nego je izletio van prema mjestu odakle se čuo zov za pomoć, ali ga je na tom putu lavina zahvatila i ubila.

Već druge noći došao je k meni i molio me je da za njega dadem čitati tri svete mise. Njegovi rodaci su se čudili što će tako brzo biti oslobođen, jer u vjeri nije bio odviše revan.

Meni je pak mladić povjerio da je Bog prema njemu bio tako milostiv jer je umro vršći

ljubav prema bližnjemu. Nikada kasnije u svome životu ne bi imao tako sretnu smrt.

Ne smijemo nikada klonuti kada se dogodi jedan takav nesretni slučaj. Nikada ne znamo čemu to služi. Ljudi često tada primjećuju da je to ipak bio dobar mladić ili dobra djevojka. Poznavala sam mnoge dobre djevojke i mladiće koji su kasnije skrenuli na krivi put. Samo Bog zna što bi od tog dobrog mladog čovjeka kasnije bilo. Tek u vječnosti ćemo spoznati dobrotu Božjeg postupanja prema nama.

### Prerušeni đavao

\*\*\* Jedanput mi je došla jedna duša čistilišta i od mene zahtijevala: "Ne zauzmi se za slijedeću dušu koja ti se obrati."

Budući da mi je moj duhovni vođa naložio da prihvatim svaku dušu, zapitala sam: "Zašto se ne smijem zauzeti za slijedeću dušu?"

"Za nju treba podnijeti tako teške patnje", odgovoreno mi je, "čemu ti nisi dorasla!"

Odgovorila sam: "Tada dragi Bog neće dozvoliti da dođe!"

Oštro mi je tada odgovoreno: "Bog te želi iskušati da li si poslušna ili ne!"

Kada mi nešto nije jasno i kada sam nesigurna zazovem Duha Svetoga koji me nikada nije ostavio bez pomoći.

Odmah mi je došla misao da bi to mogao biti đavao i odlučno sam mu kratko naredila: "Ako si đavao, naredujem ti u ime Isusa Krista da odstupiš!" Odmah se je čuo krik i lik je nestao. Sada sam znala da je to bio Božji neprijatelj.

\*\*\* U one dane kada je kod nas služba Božja za pokojne u 9 sati, sveta pričest se dijeli oko 7 sati. Jednog takvog dana otišla sam oko 6,45 u crkvu. Većinom bi bile prisutne dvije ili tri osobe, ali taj dan sam bila ja sama. Naglo je naš župnik posve uzrujan ušao u crkvu, u žurbi se ni poklonio nije, došao je k meni i odlučno mi rekao: "Danas ne smijete ići na sv. pričest." Brzo je opet izišao van a da se ponovno ni poklonio nije.

Nisam mogla to sebi protumačiti i molila sam kronicu. Malo prije 7 sati ušao je u crkvu posve smireno moj duhovni vođa. Pomislila sam da će opet odmah otići, jer ja ne smijem na svetu pričest, a inače u crkvi nije bilo nikoga. Protiv mojeg očekivanja on je ipak otišao u sakristiju. Okrenula sam se i pogledala da li ipak ima još netko u crkvi, ali nikoga nije bilo. Tada sam otišla u sakristiju i zapitala ga: "Zašto danas ne smijem primiti svetu pričest?"

"Pa tko to kaže?", reče mi.

"Ta Vi ste rekli da danas ne smijem ići na sv. pričest!" On je želio znati kada je to rekao. Tada sam mu ispričala čitav događaj. A on me je na to smirio: "Ne dajte se smesti, ja danas još ni-

sam bio u crkvi. To je bio davao; mirno pristupite sv. pričesti."

\*\*\* U Appenzellu sam poznavala gđu Mariju Graf, jednostavnu seljakinju, koja je katkada imala videnja Majke Božje i od nje je dobivala poruke. Jedanput je gđa Graf došla k meni i pitala me za savjet. S jedne strane je osjećala dužnost da primljene poruke prenese svijetu, a s druge strane biskup je želio da o tome šuti.

Zapitala sam je: "Da li češće razgovarate s Majkom Božjom?" Kada je ona to potvrdila, zamolila sam je da pita Gospu što treba činiti, jer ona zna da joj je biskup zabranio o tome govoriti. Nakon toga ona je o tome zapitala Gospu i dobila je odgovor: "Slušaj biskupa! Ja ću se sama pobrinuti da se to proširi."

Gđa Graf je poslušala. U Appenzellu gotovo nitko nije vjerovao da ona ima tu karizmu, ali se Božji planovi ne daju omesti. Malo poslije njezine smrti dne 19. veljače 1964. po njezinu zagovoru dogodilo se je jedno čudesno ozdravljenje. To je izazvalo pažnju, došlo se k njezinu mužu i zamolilo ga se neka pogleda nije li njegova žena ostavila štogod napisano. On pronade njezine zapise u kojima se na više mjesta očituje Gospina želja da se svaki

dan moli krunica za obraćenje grešnika, i da je to velika moć protiv navale zlog neprijatelja.<sup>4</sup>

\*\*\* Malo poslije toga dobila sam dva pisma gotovo istog sadržaja, da kod njih nije sve u redu i da je po svoj prilici na djelu davao.

Pomislila sam da ću obojima napisati isto, da naime svaki dan mole krunicu za obraćenje grešnika. Bilo je to 16. prosinca 1964. Usred bijela dana uzela sam dva lista papira, stavila ih na stol i pored njih omotnice. Običavam najprije napisati adresu na omotnicu a zatim samo pismo. Netom sam napisala adresu na prvu omotnicu, najednom sam čula oštri zvižduk koji me je prestrašio. Davao je stajao kraj mene. Ugrabio mi dva lista papira za pismo, povukao ih do ruba stola i na obadvima ostavio znak opaljevine. Za mene je to bio dokaz za to kako veliku moć ima krunica protiv đavla.

### Poticaji duša čistilišta

Marija Simma često prima od duša čistilišta poticaje i praktične savjete. Ovdje navodimo neke od njih.

<sup>4</sup> Uoči tiskanja ove knjige god. 1968. upravo je s crkvenim odobrenjem izišla knjiga "Objava Božje ljubavi prema zapisima gđe Marije Graf", Miriam-Verlag, D-7893 Jestetten.

\*\*\* Presv. Oltarski sakrament više se ne časti kako bi trebao biti čašćen. U mnogim modernim crkvama Presv. Sakrament nije više u središtu crkve.

\*\*\* Često se prave slike i kipovi koji nanašaju uvredu onome koga bi trebali predstavljati.

\*\*\* Pomanjkanje je poniznosti i poštovanja kada se zahtijeva da se stojeći prima sv. Pričest, bez ikakvog poklona. Time nije rečeno da se sv. Pričest ne smije i stojeći primati, npr. od bolesnika ili starijih ljudi. Ali ako se netko želi pričestiti klečeći treba mu za to pružiti mogućnost, kako to izričito zahtijeva Papa Pavao VI.

\*\*\* Trebalo bi više gajiti molitvu krunice. Ona ima veliku moć. Marija je pomoćnica kršćana.

\*\*\* Svugdje nailazim na otpor kada u ime duša čistilišta kažem da se nepristojnim odijevanjem potiče nemoralnost. Stvar treba ozbiljno uzeti u razmatranje, a žene u tome nose veliku odgovornost.

\*\*\* Duše čistilišta također kažu da je duša u čovjeku već od njegova začeca.

\*\*\* Duše čistilišta žele da na vrijeme učinimo oporuku. Kako često dolazi do svađa koje se nastavlja kroz pokoljenja jer se nije načinilo nikakvu oporuku ili je oporuka bila nepravedna.

\*\*\* Važno je da svatko pomaže širenju Božjeg kraljevstva. Roditelji su odgovorni ako ne nastoje da njihova djeca u tome aktivno sudjeluju. Mladež krivo čini ako iz lagodnosti propušta činiti dobra djela.

### Moć majčinske molitve

Jedna duša čistilišta mi je zajamčila slijedeće: "Ako jedna majka svaki dan moli za svoje dijete koje je na krivom putu, dijete se ne može izgubiti tako dugo dok majka svaki dan za njega moli. Pa makar majka mnogo ranije od njega umre, dijete će se spasiti."<sup>5</sup>

### O anđelima

U naše vrijeme se nije čelo da postoje i đavli i anđeli.

Bilo bi veoma važno da se više časti anđele čuvare, da se s njima održava drugovanje puno

<sup>5</sup> *Maria Simma spricht*, Weto kassette 7201, str. 1(40-49), Weto-Verlag, Meersburg.

pouzdanja. Zli duhovi su se uvukli u Crkvu. Vi sami nećete moći nadvladati te zle sile. Kao protuoružje trebate svete anđele, više nego ikada. S koliko više pouzdanja u pomoć zovete anđele čuvare, tim više vam oni mogu pomoći. U 70-80 % prometnih nesreća na djelu je zli neprijatelj. Zazovite anđela čuvara u kolima prije odlaska na put; zazovite i anđele čuvare svih koji se s vama voze da vas čuvaju od svakoga zla. Također trebate moliti za pomoć i anđele čuvare vozača koji vam dolaze u susret. Tada bi bilo za polovicu manje prometnih nesreća.

Nažalost anđele i njihovo postojanje odbacuju i neki svećenici. Mnoga djeca ne čuju preko vjeronauka ništa o anđelu čuvaru. Stoga roditelji trebaju voditi veću brigu da se djeca svaki dan mole anđelu čuvaru; trebaju više govoriti djeci o ulozi anđela čuvara. Za preporučiti je knjigu o anđelima čuvarima koju je napisao vlč. Weigl s naslovom: "*Ne zaboravite svoje anđele čuvare.*" Knjižica može učiniti mnogo dobra, ako se posebno školskoj djeci daje na čitanje. Tek u vječnosti ćete spoznati što sve trebate zahvaliti svojim anđelima čuvarima, a na što možda nikada niste ni pomislili. I koliko bi vam više oni bili mogli pomoći da im niste sprečavali put svojom gluhoćom na njihove poticaje.

Prije velikih pothvata i sudskih parnica molite Duha Svetoga i anđela čuvara da vam pomognu da ispravno radite.

Marija Simma posebno preporuča molitvu Duhu Svetomu za spoznaju istine i ljubavi, kao i utjecanje anđelima Božjim protiv zlih duhova, koji su duhovi laži i nesloge. Preporuča čestu molitvu Duhu Svetomu koji je Duh istine, ljubavi, predanja i zajedništva.<sup>6</sup>

### O molitvi zahvale

Duše čistilišta se tuže također na to da su ljudi veoma malo zahvalni Bogu. Oni uzimaju sve kao samo po sebi razumljivo. Ali ipak svime upravlja Božja ljubav i dobrota. Malo ih zahvaljuje Bogu na lijepoj noći, na divnom danu, na zdravlju, na odjeći i hrani, na sunčevu sjaju i kiši. A jedna zahvala uvijek je i nova prošnja.<sup>7</sup>

### Gradnja jedne kapele

Jedna duša čistilišta je izjavila da Gospa želi da se u Sonntagu sagradi kapela. Ona je točno označila mjesto, jer se tu ranije nalazila mala kapelica sa slikom Majke Božje. Ta kapelica sa slikom je svojevremeno dignuta, kada se je tuda

<sup>6</sup> Maria Simma, *Die armen Seelen sagen*, Weto-kassette 7845, str. 1(264-314), Weto-Cassetten-Verlag, Meersburg.

<sup>7</sup> Maria Simma, *Die armen Seelen sagen*, Weto-kassette 7845, str. 1 (380-390).

gradio put. Obećalo se da će se ona opet sagraditi. Ali, kako to obično biva, na to se je zaboravilo. I sada bi tu trebala biti sagrađena kapela, tako velika da se u njoj može prinositi misna žrtva. O tome sam obavijestila svojega duhovnog vođu koji je stvar odmah ozbiljno uzeo k srcu, jer mu je bilo poznato, da je na tom mjestu stvarno ranije bila kapelica sa slikom, što meni osobno nije bilo poznato. Toga su se još mogle sjećati samo starije osobe.

Kapelu bi trebalo sagraditi s dobrovoljnim priložima. U župi je bilo teškoća. Ljudi nisu htjeli shvatiti da kapela treba biti sagrađena upravo tamo gdje su se nalazile samo dvije kuće, a ne na jednom predjelu gdje ima više kuća! Prema želji svoga duhovnog vođe zapitala sam jednu dušu čistilišta da li bi se kapelu smjelo sagraditi na predjelu Turtsch, gdje ima više stanovnika.

Odgovor je glasio: "Ako stanovnici Turtscha žele kapelu, sami trebaju snositi troškove za nju. Njihova kapela se ne smije graditi dobrovoljnim priložima koji su sakupljeni od ostalih."

Tako je dakle kapela podignuta na željenom mjestu, ponajprije zauzimanjem mojega duhovnog vođe Alfonsa Matta. Budući da se u Vorarlbergu nije nalazila nijedna kapela u čast "Djevice siromaha od Banneuxa", Gospa je zaželjela da se u tu kapelu stavi kip iz Banneuxa.

Upravitelj svetišta iz Banneuxa je sam donio jedan takav kip u Sonntag, koji je blagoslovljen u Banneuxu u Belgiji.

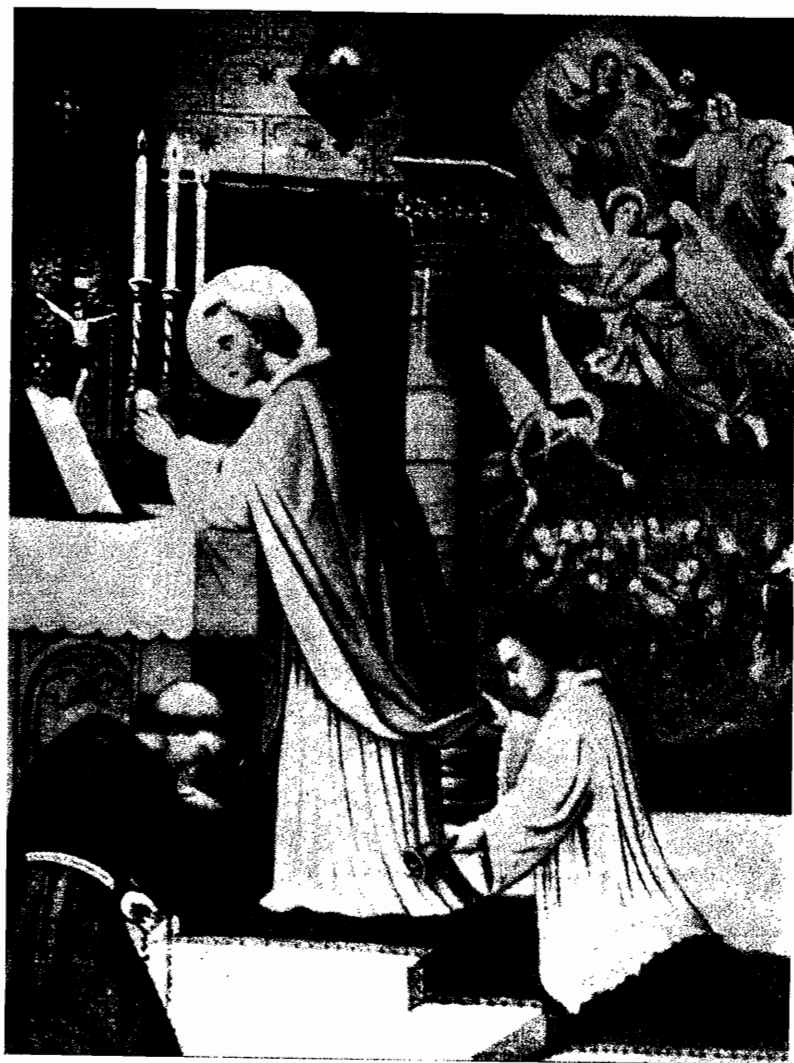
Kada je kapela bila gotova, Majka Božja je zaželjela po jednoj duši čistilišta da se u kapelu stavi slika koja predstavlja Gospu kao Majku milosrđa za duše čistilišta, ali da slika treba imati naravnu ljepotu i da ne bude iznakažena modernom umjetnošću. Molila sam Majku Božju da nađem jednog dobrog slikara. Malo poslije toga k meni je došao jedan poljski svećenik, Pater Stanislav Skudrzyk, D.I. Kada sam mu iznijela svoju želju, rekao mi je da u Krakovu pozna jednog dobrog slikara, prof. Adolfa Hyla, koji bi bio u stanju napraviti jednu lijepu sliku.

Poljski isusovac, koji već godinama djeluje u Hamburgu, preuzeo je sve u svoje ruke, pa i financiranje slike. Slika je preko Londona dovezena u Sonntag, bez teškoće. U Marijinu mjesecu, u svibnju 1959. kapela je blagoslovljena i od tada je tu, kao hodočasnička kapela i kao spomen na duše čistilišta, otvorena svim hodočasnicima.

Jedinstven je položaj ovog milosnog mjesta, koje se nalazi iznad zadnjeg sela u Grosswalsertalu. Divan je taj mir i taj pogled na alpsku dolinu u predjelima Predalpi, posred zelenih livada ispunjenih mirisom cvijeća i cvrčanjem zrikavaca. Tko se želi povući na tihiu molitvu u čistu Božju prirodu, ovdje nalazi jednu malu ćeliju u kojoj se osjeća posve siguran.







## Treći dio

### NOVA ISKUSTVA

Kada neka knjiga u 15 godina bude izdana u 140.000 primjeraka i bude prevedena na šest jezika, to je veliki događaj za autora i za izdavača, te obojicu ispunja zadovoljstvom i zahvalnošću prema Bogu. To je bio i razlog zbog kojega smo pozvali Mariju Simmu k nama u izdavačku kuću. Ona je bila kod nas na blagdan Triju kraljeva 1975. i tada smo razgovarali o njezinim novim doživljajima i iskustvima od kojih neke u nastavku objelodanjemo.

Velika potražnja ove knjige pokazuje da vjernici osjećaju pravu potrebu za znanjem o "posljednjim stvarima" i možda je Providnost ovu karizmu upravo sada darovala, jer čak i mnogi svećenici ne podnose više "zdravi nauk" i jedva još

propovijedaju o smrti, sudu, čistilištu i uskrsnuću. Čim više kršćanstvo dolazi na manje na ovom području, tim više prevladavaju okultne prakse kao spiritizam, gatanje, pa i satanizam. Na kraju ovog trećeg dijela donosimo događaj pod naslovom "Tko je pobijedio?" koji je tipičan za fenomen Marije Simme, događaj koji pokazuje kako Bog uvijek iznova bira slabašna sredstva da pobijedi jake (ime osobe i mjesto su poznati Izdavaču).

Ono što danas mnogi svećenici ne mogu ostvariti, naime obraćenja, to ostvaruje jednostavna, obična Marija Simma iz Vorarlberga, i time se ostvaruje najvažniji kriterij što ga je Krist postavio za Božje kraljevstvo: "Po njihovim plodovima ćete ih prepoznati!"

#### **Da li svrha posvećuje sredstvo?**

Jedanput je k meni došla jedna žena (koja još nije umrla) i iznijela mi je svoje jade: "Muž mi je umro i sin je veoma navezan na oca. Dečko je sada zašao na krivi put. Ako biste vi sada njemu rekli da vam se je pokazao njegov otac i da vam je rekao da mora mnogo trpjeti zbog toga što je on zašao na krivi put - dječak bi se sigurno smjesta obratio, jer ne bi mogao podnijeti da otac mora zbog njega trpjeti."

Tada sam joj rekla: "Molite Boga da pokojni otac smije doći i da to može reći!"

"Da, ali ako otac i ne bi došao, mogli biste Vi to ipak reći."

Ja sam joj odgovorila: "Ne, to bi bila laž!"

Ona će: "Da, ali ako bi se tako dječak obratio?"

Usprkos tome to se ne smije činiti. Jer kod takvih stvari mora se strogo ostati uz istinu. Tada se može ići kamo hoćeš, tada se može sve izdržati.

Otac nije mogao doći i ja nisam mogla dječaku to reći. Možda se niti on nije obratio.

#### **Postati danas svećenikom ili ne?**

Upozorila sam već jedanput na veliku odgovornost koju imaju roditelji, ako Bog njihovo dijete pozove u svoju posebnu službu.

"Ne dozvoljavam da u naše vrijeme moje dijete postane svećenikom", rekao mi je jedan otac obitelji.

"Pa zašto ne?"

"I sami znate kako je u naše vrijeme kada ima modernih svećenika koji više nisu katolici. Takvima ne bih želio povjeriti svojega dječaka. Radije da ne bude svećenikom."

Iznijela sam mu na razmišljanje: "Dok Vaš dječak postane svećenikom proći će dvanaest ili trinaest godina. Do tada će se vremena izmijeniti, u

to sam posve sigurna. Jer ova vremena raspadanja neće ostati. Za vrijeme svakog sabora bilo je neko vrijeme smetenosti. A tako velikog sabora kao što je bio prošli, nije još nikada bilo. Ali nije Sabor kriv za sadašnju veliku zbnunjenost. Glavnu krivnju nose oni koji više ne slušaju Papu, a među njima su nažalost i kardinali, biskupi i svećenici."

### Znojila sam se od tjeskobe

Jedna žena me je pozvala na razgovor i zapitala me: "Hoće li slijedeće noći doći k Vama duše čistilišta?"

"Ja to ne znam", odgovorila sam. "Nikada ne znam unaprijed hoće li doći koja duša ili ne." I pozvala me je: "Hoćete li spavati u našoj sobi, jer ima i drugih gostiju u lječilištu koji bi nešto od toga rado čuli?"

Budući da su bila prisutna dva srčana bolesnika, odlučno sam to odbila. Na daljnje inzistiranje složili smo se da ja spavam u pokrajnjoj sobi i da ostavim poluotvorena vrata. Mislila sam: ako Bog ne dopusti i onako svi skupa nećete ništa čuti. Slijedećeg jutra sam zapazila da je ugostiteljica bila veoma ozbiljna i izmijenjena. Na moje pitanje da li se osjeća loše, odgovorila je: "Nije mi ništa, ali vas moram nešto zapitati: Da li je ove noći bila ovdje jedna duša čistilišta?"

"Da, pa što?"

Tada ona nastavi: "Da li je ta duša molila Očenaš?"

To ti nisi mogla čuti, pomislila sam u sebi, i nastavila sam kao da se ništa nije dogodilo.

Ali ona mi je iznijela drščućim glasom: "Čula sam kako netko moli Očenaš, i to je zvučilo kao iz neke duboke jame!"

To me je veoma začudilo i rekla sam: "Tada ste Vi prva osoba koja je čula dušu čistilišta kako govori, dok je bila kod mene."

Zanimljiva je okolnost da je ona čula glas kao iz neke duboke jame, dok sam ja doživjela kao da je sa mnom molila Očenaš na posve običan način. Ja sam doduše molila potihom da ne bih smetala onima koji su pokraj mene spavali i mislila sam da oni i onako ne čuju dušu iz čistilišta.

"Znojila sam se od tjeskobe", rekla je na kraju ta gospođa, "i bila sam radosna da niste spavali u našoj sobi."

### Primanje pričesti u neposvećene ruke?

\*\*\* Jedan svećenik je došao k meni i rekao mi: "Moli za mene jer moram teško trpjeti." Više nije mogao reći, i tada je nestao. Jedna druga duša čistilišta mi je kasnije objasnila taj slučaj: "On mora teško trpjeti jer je uveo pričešćivanje na ruku i učinio da se iz crkve odstrane klupe za pričest."

Najviše bi mu se moglo pomoći ako bi se ponovno vratilo u crkvu klupe za pričest, koje je on odstranio, i da oni koje je on naveo da primaju svetu pričest na ruku to više ne čine."

Rekla sam to nadležnom dekanu koji je za to imao razumijevanja, ali je rekao: "Ja nisam uveo primanje pričesti na ruku. A što se tiče klupica za primanje pričesti mogu samo pokušati da se udovolji toj želji, ali odluku o tom trebaju donijeti tamošnji svećenici."

\*\*\* Već je dvaput došao jedan svećenik i potužio se da mora teško trpjeti jer je klupu za primanje pričesti uklonio iz crkve i tako primorao narod da stojeći prima pričest.

Vidimo da tu nešto nije u redu. Papa je doista dozvolio da se pričest može primiti i stojeći. Ali tko želi primiti pričest klečeći, mora imati mogućnost da svetu pričest primi klečeći na klupi za pričest. Papa to hoće i imamo pravo tražiti to od svakog svećenika.

Jedna druga svećenička duša je rekla: "Moram teško trpjeti jer sam uveo pričest na ruku. Kada bi jedan svećenik ili biskup znao kakvu odgovornost preuzima kada uvodi pričest na ruku, ne bi nikada više dijelio pričest na ruku i nitko ne bi više primao pričest na ruku.

\*\*\* Sada dolazi tema kod koje uvijek nailazim na otpor. To izgleda jasno u ovom modernom vremenu,

ali se Božje zapovijedi ne daju modernizirati. Božje zapovijedi spadaju u vjeronauk. Treba izbaciti "holandski katekizam" koji stavlja u pitanje ili prešućuje važne istine vjere. Kupujte opet stari katekizam, kao u Švicarskoj. Ponovno štampajte tisuće starih katekizama da se djeca mogu pravo poučiti, i ako to ne može učiniti svećenik ili kateheta, da to učine roditelji. (Ovdje se misli na katekizam od Antona Schranera: *Katholischer Katechismus*, Christiana-Verlag).

### Posveti Dan Gospodnji

Jedna duša mi je dala u zadatak da moram unaprijed u predavanjima spomenuti uvijek također i posvećenje nedjelje. U tome se teško griješi obavljajući posao koji nikako nije nužan.

Ponajprije nedjeljna misa, a ne subotnja večernja misa! Subotnja večernja misa je uvedena za one koji ne mogu nedjeljom prisustvovati misi. Ako mladež ide na neki izlet, taj put je dozvoljeno da prisustvuju svetoj misi u subotu navečer. Ali to ne bi smjelo postati navikom. Idem subotom navečer na misu i tada ne trebam ići nedjeljom - to ne ide. To ne vrijedi pred Bogom!

Duše čistilišta kažu da mora ostati sveta misa na latinskom uz slavljenje mise na materinskom jeziku, da bi i vjernici drugih jezika mogli pobožno prisustvovati misnoj žrtvi. I Papa to želi!

## Moderna gradnja crkava

Pitali su me: "Da li Vam duše kažu štogod o modernim crkvama?"

Da, duše čistilišta mi kažu i o tom što je pravo a što nije. Već su mi predbacili da sam protiv modernih crkava, ali to nije istinito. Ja nisam protiv modernih crkava ako one pomažu pobožnosti. Ali ako su to crkve sa slikama i kipovima od kojih se ljudi plaše jer su odvratne i odbojne, tada je to đavolsko a ne Božje djelo! To se mora reći.

Što sam na primjer vidjela u crkvi Svete Krunice u Hetzendorfu, jednom dijelu Beča, to je ruglo i sramota, strahota od kuće Božje. Na moje pitanje tko je projektirao tu crkvu, saznala sam da je to bio jedan slobodni zidar; i crkva je imala odgovarajući izgled. Slike od umjetnika Ernsta Fuchsa su u najvišem stupnju uvreda Bogu.

U Lienzu, u Osttirolu, vidjela sam jednu modernu crkvu koja me je obradovala i tu sam rekla: "Zašto se ne bi moglo tako graditi?" Tabernakul sa Presvetim stoji tamo kamo pripada, u sredini. Na obe strane se nalaze klupe za pričest. Tko se želi pričestiti klečeći, može kleknuti, tko želi stojeći, može stajati, jer je u sredini slobodan prostor. Tu se nalazi i lijepi Gospin kip. U tu crkvu dolaze ljudi izdaleka, jer mnogi više ne idu u župsku crkvu koja je iznakažena, budući da su

moderni borci protiv svetih slika sve izbacili što je prostoru davalo sakralnost.

U dvjema katoličkim crkvama nisam našla nikakvih škropionica za blagoslovljenu vodu. Tada sam se zapitala: "Zašto tu nema nikakve škropionice ako je to ipak katolička crkva?" Na to sam dobila odgovor da je kapelan rekao da je to samo glupa moda.

Na to sam odgovorila: "Taj će u čistilištu također tjerati glupu modu."

## Ne može se mimoići ispovijedanje grijeha

Na mnogim mjestima je također i ispovijed izvan upotrebe.

Ispovijed je sakrament ustanovljen od Isusa Krista, a ne od Crkve, kako mnogi misle.

Krist je naime rekao: "Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im" (Iv 20,23). Dakle, grijeh treba reći, jer kako bi inače svećenik mogao odlučiti može li i smije li ih oprostiti ili ne.

Jednom je netko rekao: "Ali Krist nije rekao da se mora ići u ispovjedaonicu." Na to sam mu odgovorila: "Ne, to Krist nije rekao. Ako hoćete, možete i otvoreno pred svim ljudima kazati svećeniku svoje grijeh i za njih se pokajati, a svećenik vas može tada i izvan ispovjedaonice od-

riješiti. Ali grijeha treba ispovijediti, treba ih priznati."

Katkada se pokorničkim slavljima pokušava potisnuti pojedinačnu ispovijed. U takvim župama ispovijedi naglo opadaju. To je krivi razvoj. Rim, kao i austrijski biskupi, su sasvim jasno izjavili da u pokorničkom slavlju nije moguće nikakvo sakramentalno odrješenje teških grijeha. Pokorničko slavlje nije dakle nikada zamjena za pojedinačnu ispovijed.

Ni prvopričesnike se u mnogim mjestima ne pušta više na ispovijed. Tako se ne smije postupati. Papa je već dvaput izjavio da prva ispovijed treba prethoditi prvoj pričesti. Nažalost, mnogi svećenici ne slušaju više Papu i to će se osvetiti.

Duše čistilišta uvijek ponovno zahtijevaju da se moli za Svetog Oca u Rimu. Danas treba posve odvažno stajati uz Svetoga Oca i slijediti vlastitu savjest.

U Ulmu sam susrela petnaestogodišnje dječake koji još nisu bili ispovjedeni. Kada sam ih zapitala za razlog tome, odgovorili su mi: "Prije prve pričesti nisu nas pustili na ispovijed, nego tek u šestom razredu škole. Mi smo tada jedan drugome rekli: 'Imaš li ti sada druge grijeha nego li onda?' U stvari ne; tu su svađa, neposluh. Dakle, zaključili smo: Ili smo se trebali ispovjediti prije prve pričesti ili se ne trebamo nikako ispovjedati. Sada se više ne ispovjedamo!"

Prva ispovijed prije prve pričesti je važna i radi odgoja savjesti. Mnogi koji uvađaju novine nisu

poslušali svoje biskupe i svojevolumeno su sve isprevrnuli. Sada moraju gledati kako vjernici, i prije svega djeca, njih više ne slušaju.

### Tko je pobijedio?

Jedan industrijalac u južnoj Njemačkoj pozvao me je da održim jedno predavanje. Kada sam došla, rekao mi je: "Pred godinu dana vi ste držali jedno predavanje u susjedstvu. Slučajno sam zapazio oglas na kojemu je bilo najavljeno vaše predavanje i pomislio sam u sebi: postoji li još nešto takvo? takve trice? Sjetio sam se da tog časa nemam nikakvih obaveza i da bih mogao poslušati te bedastoće. Ušao sam tada unutra i sjeo posve otraga. Neočekivano mi je došao čas milosti i to onoga časa kada ste rekli: 'Dok čovjek živi, nikada nije kasno. On može sve nadoknaditi, dapače i nadići. Velikom revnošću može dostići što je ranije propustio!' Već godinama nisam uopće stupio ni u koju crkvu. Sada me je to pogodilo, zahvatila me je ljubav Božja i izmijenila moj život. Čvrsto sam odlučio: ova žena mora također i u našem gradu jedanput održati predavanje koje ću ja upriličiti."

On nije mogao otići k svojem župniku jer je znao da odbija takve stvari. Stoga se je obratio Gradskom vijeću i ono mu je prepustilo gradsku dvoranu, uz iznos od 300 maraka. Netom je najavio predavanje preko novina i javnih oglasa, nazvao ga

je župnik i rekao mu: "Što to činite bez moje dozvole?" Industrijalac mu je odgovorio: "Zasada imamo slobodu govora i savjesti, a uostalom, gospodine župniče, ne budite zabrinuti: neću pokvariti nijednu dušu."

Napad je najbolja obrana, mislio je župnik i izjavio: "Odmah ću objaviti u novinama da nitko ne smije tome prisustvovati."

"Da, gospodine župniče", smireno je odgovorio industrijalac, "to možete učiniti, a ja ću nazvati anđele čuvare čitavoga grada da mi pomognu, pa ćemo vidjeti tko će pobijediti."

Župnik je napisao jedan članak, ali je on dostavljen s jednim satom zakašnjenja tako da je objelodanjen jedan dan kasnije, nakon što je večer ranije održano predavanje u gradskoj dvorani. Dvorana je bila prepuna, ali je na sreću bio pri ruci veoma snažan razglas s pojačalom, koje je bilo u stanju prenašati predavanje i izvan dvorane gdje je slušalo više autobusa punih ljudi, koji nisu mogli ući u dvoranu.

Kada su slijedećeg dana ljudi čitali u novinama poziv župnika, mnogi su se glasno smijali, a neki su nazvali župnika i savjetovali mu da unaprijed najprije sam poslušaj jedno takvo predavanje, da ne bi davao u novine nešto što ne stoji.

### Nadopuna petnaestom izdanju

Prije objelodanjivanja petnaestog izdanja knjige izjavila nam je Marija Simma da duše čistilišta od godine 1983. iznad svega naglašavaju molitvu obiteljske krunice: "Đavao bi imao mnogo manje moći u našoj Crkvi, kada bi se češće u obiteljima molila krunica."







### **SVJETLA**

*Topla svjetla trepere na našim grobljima.  
Utihnula žalost upravlja njihov pogled  
u onostranost.*

*Na prijelazu u vječnost  
jučerašnje suze slijevaju se u molitvu!  
I smrt postaje - prolaz k Svjetlu!  
Pokojnici naši prebivaju u Svjetlu  
- i svijetle nama! ...*

## Četvrti dio

### DODATAK

#### Čistilište i molitva za pokojne od Johna A. O'Briena<sup>8</sup>

"Zašto se katolici mole za pokojne?" To pitanje često postavljaju nekatolici. Budući da se običaj molitve za pokojne temelji na nauku o čistilištu, što su reformatori 16. stoljeća odbacili, sada je njihovim sljedbenicima praktično to nepoznato, i naravno da im je teško shvatiti katolički običaj molitve za pokojnu braću. Katolička Crkva stavlja tu pobožnost pred oči svojim vjernicima i preporuča je, kada svake godine drugog studenog slavi Dan svih pokojnika (Dušni dan) i svojim svećenicima dopušta i potiče ih da tog dana

<sup>8</sup> Uzeto iz knjige "Der Glaube der Millionen" ("Vjera milijuna"), od J. A. O'Briena, Paul Pattloch-Verlag/Christiana Verlag.

slave tri svete mise za pokojnu braću. Osim toga Crkva je odredila čitav mjesec studeni kao mjesec posebnih molitava za duše čistilišta.

Ovdje želimo iznijeti kako se ta pobožna vježba utemeljuje na Pismu, Predaji i razumu.

### Čistilište i molitva za pokojne

Sveto Pismo nas potiče da se molimo jedni za druge i da se utječemo zagovoru svetih i anđela ne samo dok smo na zemlji, nego također da se molimo i za duše svoje pokojne braće. U Drugoj knjizi Makabejaca pripovijeda se kako je Juda, nakon što je pobijedio Gorgiju, došao sa svojim drugovima da bi pokopao Židove pale na bojištu. "Nato je sabrao oko dvije tisuće srebrnih drahmi i poslao u Jeruzalem da se prinese žrtva okajnica za grijeha." Smatrao je da njihovi grijesi nisu teški jer je "imao pred očima najljepšu nagradu koja čeka one koji usnu pobožno". Pisac knjige ističe da je "sveta i pobožna misao" moliti za pokojne. "Zato je (Juda) za pokojne prinio žrvu naknadnicu, da im se oprostite grijesi" ( 2 Mak 12,43-46).

Makar naša odijeljena braća ne smatraju knjige Makabejaca nadahnutima, moraju svakako priznati da su to vjerni povijesni izvještaji koji svjedoče o židovskom vjerovanju kroz stoljeća prije Krista. Za nas katolike te knjige počivaju na istom

autoritetu kao Izaija, Ivan i sve knjige Biblije, - na nepogrešivom autoritetu Crkve koja je sve knjige Biblije proglasila nadahnutima.

Naš Spasitelj govori o opraštanju grijeha u "budućem svijetu" (Mt 12,32), što se prema Augustinu i Grguru Velikom odnosi na čistilište. U svojem prvom pismu Korinćanima Pavao kaže: "Svačije će djelo izići na svjetlo" u Dan Gospodnji. I nastavlja: "I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. Ostane li djelo", to jest, ako su njegova djela ispravna, "primit će plaću. Izgori li čije djelo", to jest, ako su njegova djela manjkava i nesavršena, "taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj" ( 1 Kor 3,13-15). Tim nam riječima kaže sv. Pavao da duša takvog čovjeka konačno biva spašena, makar neko vrijeme mora biti podložna ognju koji je čisti, tj. čistilištu.

Takvo je jednodušno tumačenje raznih crkvenih otaca i trajna tradicija kroz vijekove. Ona nam govori o grobovima mučenika i o katakombama, gdje su pokopana tjelesa prvih kršćana. Autor ove knjige vidio je u katakombama sv. Kaliksta pred zidinama Rima brojne natpise koji su jeka posljednjih riječi umirućih kršćana: "U svojim molitvama mislite na nas koji idemo pred vama." Na tu riječ odjekuje odgovor živih kršćana: "Svjetlost vječna neka ti u Kristu svijetli." Slične natpise nalazimo na

grobnim spomenicima mnogih kršćana u prvim trima stoljećima.

Na taj apostolski običaj da se moli za pokojne često se pozivaju oci Istoka i Zapada. Tertulijan (160-240) na dvama različitim mjestima govori o misama prigodom godišnjice smrti. "Svake godine na godišnjicu prinosimo misnu žrtvu za pokojne kao na njihov rođendan." A "vjernica udovica moli za dušu svoga supruga. Ona moli za njega, koji je na privremenom počinku, da bi imao udjela u prvom uskrsnuću i na godišnjicu njegove smrti prikazuje molitve."

U svojem nadgrobnom govoru za cara Teodozija rekao je sveti biskup Ambrozije iz Milana: "Daruj svojemu sluzi Teodoziju savršeni mir, onaj mir koji si pripremio svojim svecima... Ja sam ga ljubio i zato ga želim slijediti u zemlju živih; neću ga zaboraviti dok i ja ne budem pozvan na svetu goru Božju."

Jedan od najdirljivijih izvještaja o toj temi iz spisa svetih otaca, koji su nam sačuvani, potječe iz pera svetog Augustina početkom 5. stoljeća. Učeni biskup pripovijeda da je njegova majka, dok je umirala, upravela njemu slijedeću posljednju molbu: "Sahrani ovo tijelo bilo gdje, neka vas ne muči briga za njega! Samo te to molim da se pred oltarom Gospodnjim sjetiš mene gdje god budeš."

Sjećanje na ovu prošnju izazvalo je u sinu srdačnu molitvu: "Zato te ja, Bože srca moga, sada molim za grijehе svoje majke... Neka dakle počiva u miru sa svojim suprugom... Udahni, Gospodine moj, Bože moj, udahni slugama svojim, braći mojoj, da se svi koji ovo budu čitali sjete kod tvoga oltara službenice tvoje Monike..." Ovdje odjekuje opći običaj prvotne Crkve da moli za pokojne kao i njezino vjerovanje da postoji mjesto koje se zove čistilište.

Običaj da se upućuju molitve i prinosi žrtva za duše pokojnih rodaka i prijatelja duboko je bio ukorijenjen u starom židovstvu i usprkos svim seobama i raspršenosti širom svega svijeta sačuvao se sve do današnjeg dana. Pred nekoliko godina autor ove knjige je vidio veliki broj Židova koji su molili za svoje pokojnike pred glasovitim zidom plača u Jeruzalemu.

Jedan molitvenik koji općenito upotrebljavaju Židovi Amerike sadrži slijedeće molitve za sprovođnu službu:

"Pokojni brate, o da bi našao otvorena vrata neba i ugledao grad mira i boravište sigurnosti, o da bi ti anđeli radosno izišli u susret. I da bi Veliki svećenik stajao spreman da te primi. Idi k cilju, počivaj u miru i ponovno ustani na život. O da bi mir u nebeskom boravištu bila sudbina, boravište i mjesto počivališta za dušu našeg pokojnog brata; neka Gospodnji duh vodi u raj našega brata koji je otišao s ovoga svijeta po volji Boga, Gospo-

dara neba i zemlje. O da bi vrhovni Kralj kraljeva po svojem beskrajnom milosrđu zaštitio njega pod sjenu svojih krila. O da bi ga on na kraju njegovih dana probudio i dao mu piti s potoka svojih radosti."

"Stvarno je čudnovato", primjećuje Pater B. L. Conway C. S. P., "da su reformatori jednostavno odbacili toliko mnoštvo svjedočanstava o čistilištu i tolike prošnje za pokojne što se nalaze u Pismu i Predaji. A u Kristovu Evanđelju su istine tako međusobno isprepletene da nijekanje neke središnje dogme nužno povlači za sobom i nijekanje mnogih drugih. Luterovo krivo shvaćanje opravdanja samo po vjeri vodilo ga je k nijekanju razlikovanja između teških i lakih grijeha, činjenice vremenitih kazni, potrebe dobrih djela, djelotvornosti oprosta i korisnosti molitve za pokojne. Ako grijeh nije oprostjen, nego samo pokriven, ako je 'novi čovjek' Evanđelja Krist koji uračunava svoju pravednost grešnom čovjeku, doista bi bilo besmisleno moliti za pokojne da im se oprostje grijesi. Iz Luterovog nijekanja čistilišta slijedi: ili nauka da najveći dio i pobožnih kršćana biva izgubljen (što u nekom stupnju objašnjava moderno nijekanje vječne kazne) ili nezajamčeno prihvaćanje da Bog dušu u času smrti čisti po nekoj nagloj magijskoj promjeni."

Makar se riječ "čistilište" i ne susreće u Pismu, u Starom i Novom zavjetu kao i u spisima crkvenih otaca Istoka i Zapada, ukazuje se na

stvarnost koju ona simbolički označuje. Budući da je vjera u djelotvornost molitve u prvotnoj Crkvi bila općenita, odatle slijedi da je vjera u čistilište isto tako bila općenita. Jer, ako nema čistilišta, bile bi molitve za pokojne bez smisla i značenja.

### Čistilište - zahtjev razuma

Ne vodeći računa o dokazima koja nam pruža Sveto pismo i Tradicija, i sam ljudski razum može naslutiti da postoji neko srednje mjesto između raja i pakla, dapače i zahtijeva ga. Budući da "ništa okaljano ne može ući u nebo", proizlazi da ona duša koja odlazi s ovoga svijeta s nekim lakim grijehom ili neotplaćenom kaznom, ne bi mogla ući u nebo. A po pravdi ne bi mogla biti poslana niti u pakao, koji vječno traje, jer takva kazna nikako nije srazmjerna lakom grijehu. Vjerojatno je da vrlo mnogo ljudi umire s lakim grijesima. Oni nisu dostojni da odmah uđu u raj, ali po pravdi ne mogu niti biti osuđeni na pakao. Mora dakle postojati još neko drugo stanje gdje kazna odgovara prijestupu. Na to nas razum upućuje. Stanje koje zahtijeva razum je neko stanje u kojemu se duše mogu očistiti od manjih nesavršenosti, te se s pravom može nazvati čistilištem, i time postaju takve da im je moguće pristupiti uzvišenoj prisutnosti svojega Gospodina i Stvoritelja i ući u neizrecivu sreću raja.

Običaj da se moli za duše preminulih ne samo da se slaže sa Svetim pismom, nego nas i sama naša narav na to potiče. Nauk o općinstvu svetih naglašava socijalnu i duhovnu solidarnost ljudskoga roda, što nam omogućuje da u vremenima potrebe možemo pomoći jedni drugima. Taj nauk doprinosi mnogo tome da ublaži strah pred smrću. Budući da su reformatori 16. stoljeća zanimali taj nauk, učinili su nasilje ne samo nad Svetim pismom i nad Tradicijom, koja je trajala neprekidno kroz šesnaest stoljeća kršćanstva, nego su time stavili zapreku i smetnju i našim naravnim instinktima i našoj čežnji srca. Prekinuli su nježne niti koje vežu zemlju s nebom, dušu koja je još u tijelu s onom dušom koja se je već oslobodila svoje zemaljske posude.

Ako mogu moliti za svoga brata dok je još u životu na zemlji, zašto ne bih mogao za njega i dalje moliti kada prijeđe preko praga vječnosti? Zar smrt ne uništava samo tijelo a duša i dalje ostaje neraspadljiva? Ne živi li stoga ona još uvijek i dalje i ne misli li, ne sjeća li se i ne ljubi li? Kakav stoga zemaljski razlog postoji zbog kojega ne bih i dalje mislio na svoga brata i svoju ljubav prema njemu iskazivao ne samo u beskorisnim suzama, nego svojom djelotvornom molitvom za njega? Ima li igdje neki kršćanin koji bi stojeći nad otvorenim grobom gledao kako spuštaju smrtne ostatke njemu dragog čovjeka na posljednje počivalište, a da svoje

suzne oči ne uzdigne k nebu s vapajem: "O Bože, smiluj se duši mojega prijatelja!"?

Ne osvrćući se na šutnju svoje vjeroispovijesti o djelotvornosti molitava za pokojne, protestant osluškuje glas svojega srca i odgovara na onaj opći govor ljubavi i suosjećanja koji svi ljudi razumiju. S nijemih usana svojega preminulog prijatelja čuo je onaj isti vapaj što ga je Job u svojoj nesreći uputio svojim prijateljima: "Smilujte mi se, prijatelji moji, jer Božja me je ruka udarila!" Da takva prošnja ne nailazi na gluhe uši, dokaz je da ljudsko srce ne dopušta da mu se po religioznim predrasudama oduzme njegova ljubav i njegovo suosjećanje. O dušama koje prijeđu prag smrti i uđu u vječnost te nas iz čistilišta mole da ih se sjetimo u molitvama, moramo doista reći: "Rukama ih ne možemo opipati ni očima zapaziti, ali, Bogu hvala, uvijek ih može dostići naša ljubav i naša molitva."

Iz svojega dugog iskustva u svećeničkoj službi, više od 50 godina, pripovijeda kard. Gibbons jednu zgodu koja osvjetljuje ovu točku: "Vidio sam jednu kćerku kako s nježnom pažnjom pazi na iscrpljenog oca u bolesničkom krevetu. Mnogo tjeskobnih dana i neprospavanih noći bdjela je uz njegov ležaj. Kvasila mu je suhe usne, hladila čelo u ognjici i uvijek iznova dizala klonulu glavu na jastuk. Svako poboljšanje njezina bolesnika donosilo je sunčan sjaj, a svako pogoršanje bacalo je tamne sjene na njez-

ino srce. Djetinjska ljubav pokretala je sve to njezino djelovanje. Umro je njezin otac i ona je pratila njegove smrtne ostatke na grob. Ona nije bila katolikinja, ali kada je stajala uz lijes, raskinula je verige kojima je jedna okrutna religiozna predrasuda ovijala njezino srce. Izdignula se je iznad svoje sekte i uzviknula: 'Gospodine, smiluj se njegovoj duši!' To je bio glas naravi i religije."

I Tennyson odražava kršćansku tradiciju i naravnu čežnju ljudskoga srca kada stavlja u usta svojem heroju, umirućem kralju Arturu, slijedeće riječi upravljene njegovom ratnom drugu koji je ostao na životu:

"Živio sam; ono što sam učinio neka Bog u svojoj dobroti očisti. A ti, ako ne budeš više vidio moga lica, moli za mene. Molitva može učiniti više nego li svijet može iščekivati. Stoga, učini da danju i noću tvoj glas uzlazi kao šum izvora."

### **Pouka koja nas uvjerava**

Kada je John L. Stoddard tapkao u magli neizvjesnosti za sigurnim svjetlom vjerske istine, primio je od jednog svog katoličkog prijatelja pismo u kojemu ga on upozorava na ljepotu i prikladnost nauka Crkve. Pismo koje je za Stoddarda postalo izvorom svjetla i pomoći iznosi to divnom jasnoćom:

"Jedva da ima neki religiozni sistem u starini u kojemu se ne bi nalazilo nešto slično (riječ je o čistilištu). Ostalo je pridržano reformatorima 16. stoljeća da odbace tu staru dogmu Crkve. Kada su oni zaniijekali svetost mise i mnoge druge sakramentalne crte katoličanstva, nestao je i nauk o čistilištu. Ako duše pokojnika odmah prelaze u jedno vječno stanje koje se ne mijenja, koje je izvan dometa naše zagovorničke molitve, tada su sve naše relikvije, molitve i slične pobožne vježbe uzaludne. Ali ako mi vjerujemo u općinstvo svetih, to jest u povezanost trostruke Crkve, vojujuće na zemlji, trpeće u čistilištu i slavne na nebu, tada mi sa zemlje možemo utjecati na duše koje su prešle prag vječnosti, i one mogu djelovati na nas.

"Samo malo duša napušta ovaj život u stanju čistoće i milosti koje osigurava izravno ulaženje u raj. Nadamo se također da je malo onih kojima bi bilo zatvoreno blagoslovljeno utočište čistilišta. Ne mogu zamisliti kako protestanti mogu u to ne vjerovati. Nije neobično da kod mnogih nijekanje čistilišta vodi i do nijekanja vjere u pakao. Ta posljednja istina je strašna, ako se uzme sama za sebe. Sve katoličke istine su međusobno povezane; one stoje ili padaju zajedno. Ne može se vaditi kamenje iz lûka nad vratima i očekivati da lûk i dalje stoji. Čistilište je jedna od najčovječnijih i najljepših ideja koje se mogu zamisliti. Koliko srdaca ražalošćenih majki je ono smirilo i utješilo, pružajući im nadu za zalutalog sina."

Nakon svojeg obraćenja napisao je Stoddard povijest svojih religioznih lutanja u knjizi *"Ponovna izgradnja izgubljene vjere"* (*"Rebuilding a Lost Faith"*), u kojoj iznosi prikladnost te nauke, koja ga je posebno dirnula, na slijedeći način: "Katolička crkvena nauka obzirom na čistilište uči da postoji mjesto u kojemu duše privremeno trpe prije nego li su pripuštene rajskom uživanju. One naime moraju biti očišćene od nekih lakih grijeha, slabosti i pogrešaka ili trebaju još izdržati vremenitu kaznu za teške grijeha, za koje još nisu zadovoljile, makar je vječna kazna za te grijeha oproštena i po Kristovoj zadovoljštini odstranjena. Nadalje Crkva uči da mi možemo svojim molitvama i žrtvom sv. mise po Kristovim zaslugama tim dušama još uvijek pomoći. Nešto drugo izvan toga ne uči crkvena dogma. Nije nikakav članak vjere da u čistilištu postoji materijalna vatra. Općenito se vjeruje da duše u čistilištu trpe duhovne muke, budući da veoma živo osjećaju, što im na zemlji nije bilo moguće, od kakve savršene sreće su za neko vrijeme isključene, dok ujedno jasno spoznavaju strahotu grijeha koje su počinile protiv svoga nebeskog Oca i svoga Spasitelja."

Susreo sam mnoge protestante koji, makar u svojoj službenoj vjeroispovijesti nemaju nikakve nauke o čistilištu, ipak priznaju da se često sjete svojih dragih pokojnika u molitvama. Sjećam se

jedne pobožne protestantkinje koja je rekla da se svaki dan moli za svoga sina koji je nekoliko dana iza kako je završio svoj sveučilišni studij nastradao životom u prometnoj nesreći. Makar ona nije pročitala ni jedne crte sv. Augustina, po čežnji svoga srca koja se ne da potisnuti, i po instinktu svoje ljudske naravi koji se ne da iskorijeniti, znala je ipak za njegovu nauku da "mnogi koji su prešli iz ovoga života nisu tako zli da bi bili nedostojni Božjega milosrda, ali nisu niti tako dobri da bi imali pravo da odmah uđu u blaženstvo."

U sve većem broju naša odijeljena braća dolaze do spoznaje da je, u svjetlu nauke Krista i Apostola, razumna i autentična nauka o čistilištu.

Mallock je s pravom zapazio: "Brzo se spoznaje da je to jedina nauka koja spaja, barem do neke mjere, našu vjeru u buduću nagradu ili kaznu s našim shvaćanjem onoga što je pravedno i razumno. Daleko od toga da bi to bilo suvišno praznovjerje, s pravom se uočava da je to zahtjev razuma i morala. Vjera u čistilište nije samo tvrdnja razuma nego je skladni dio cjeline moralnog ideala."

Ukratko, nauk o čistilištu odgovara zahtjevima razuma, u skladu je s urođenom čežnjom naše naravi i prenosi nauk Kristov i njegovih apostola.

## Razmišljanja o čistilištu

od Jeana Guittona<sup>9</sup>

Možda je predstavljanje čistilišne vatre uzrokovalo teškoće u razmišljanju zapadne Crkve o čistilištu. Da bi se tu zapreku odstranilo dovoljno je zaustaviti se na službenom nauku Crkve i pri tom imati pred očima iskustvo mistika. Zapravo je čudnovato da tema čistilišta, koja bi sve nas trebala zanimati - jer tko nema nekog prijatelja u tom "prolaznom stanju" i, tko zna, neće li se večeras i sam tamo naći? -, za većinu vjernika nije nimalo zanimljiva.

Želio bih ovdje iznijeti neke misli koje ideju čistilišta ujedno pobožanstvenuju i počovječuju, ako ove dvije riječi u religiji utjelovljenja uopće tvore neke suprotnosti.

Ono što modernog čovjeka najviše odbija od misli na blisko čistilište jest uspomena na brojne

---

<sup>9</sup> Izvađeno iz knjige "Tajna čistilišta" ("*Das Mysterium des Fegfeuers*") od Jeana Guittona, P. Daniéloua i dr., Pattloch-Verlag, Aschaffenburg/Christiana-Verlag, Stein am Rhein.

spise, propovijedi, mnogo strašnih pripovijesti koje opisuju patnje duša čistilišta. Do 19. stoljeća bilo je tako da većina ljudi nije marila ako su drugi bili mučeni. Svjetovna pravda, a u vrijeme inkvizicije i crkvena pravda, služile su se torturom. Tko može zamisliti stoljeće osjetljivije i spremnije na plač od stoljeća Rousseaua i Watteaua? Pa ipak u tim osjetljivim vremenima ljudi su mogli satima promatrati torture nesretnog Damiena kojega je Ljudevit XV. ranio ubodom nožem.

Nama modernim ljudima ta je ideja nepodnošljiva.

Rimokatolička Crkva nije nikada utvrdila narav patnji zadovoljštine u čistilištu i one dopuštaju takvo shvaćanje čistilišta koje nema ništa zajedničko s predstavljanjem tjelesnih mučenja. Smrt iznenađuje većinu ljudi u času kada njihov duhovni razvoj zbog njihovih grijeha, njihovih "bezbrojnih propusta", još nije dovršen. Poslije ovoga života, koji zbog ljudske slobode predstavlja razvoj pun opasnosti, započinje dakle bezopasni razvoj prema drugom obliku postojanja u kojemu ćemo sazreti u ono za čim smo u svojoj najdubljoj nutрини čeznuli. Radi se dakle o prolaznom stanju, međustanju, između onoga što jesmo i onoga što postajemo.

Sveta Katarina Đenovska, mističarka čistilišta, jasno govori da ta vatra uzrokuje ujedno radost i bol, kao sve što čisti. Ona kaže o tom: "Boli su



tako velike da ih nijedan jezik ne može opisati, nijedan razum ne može predstaviti njihovu veličinu." Na jednom pak drugom mjestu piše: "Vjerujem da se može naići na jedno zadovoljstvo koje duše čistilišta osjećaju i koje se može usporediti sa zadovoljstvom blaženika u nebu. Zadovoljstvo raste svaki dan time što Bog sve više prožimlje dušu, a prožimlje je tim više što se više smanjuju zapreke koje mu se suprotstavljaju."

Ovdje je zgodno pripomenuti da radost i bol mogu postojati istovremeno jedna uz drugu. Već iz svoga vlastitog iskustva znademo da žalost može biti slatka, a radost gorka. U XXIII. kitici Čistilišta piše Dante ove divne duboke stihove:

*"Najednom čuh gdje pjeva se i plače  
Labia mea, Domine; pun sjete  
i radosti me glas u srcu tače."*

Tko nije doživio u časovima najveće radosti žalost zbog prolaznosti te radosti, zbog nemogućnosti da je se drugima saopći, zbog činjenice da se ne može tako uvijek naprijed nastaviti. Tko ne pozna duševni mir u nekom teškom iskušenju, radost zbog žalosti za koju se zna da ju je Bog poslao? Blagoslovljene duše onih ljudi kojima je dano mistično iskustvo i koji bolje od svih ostalih ljudi znaju tajnovitu spregu radosti i boli.

Čim dublje bol ore brazdu, tim se više iz nje uzdiže radost.

Pokornici govore o neshvatljivom miru što su ga doživjeli u najvećim odricanjima. Zbog toga oni gotovo traže bol, koliko to Bog dopušta: prinoseći kao žrtvu svoju vlastitu volju dolaze do sreće koju sobom nosi potpuno gospodstvo nad slobodom. Služeći se tim poredbama želimo pokušati shvatiti "osjećaje" duša čistilišta.

Tajnovita vatra je Bog čija se prisutnost osjeća, ali još nije moguće sjedinjenje s Njim. Pod tim vidom čistilište je stanje sazrijevanja (možda samo i jedan jedini tren, koji mi, zamijenjujući kvalitet sa kvantitetom, izražavamo danima i godinama), u kojima se naša osoba čisti po bolima. Ovdje se nastavlja preobrazba na dobro, koju smo već za zemaljskog života mogli ostvariti, ali pri kojoj sada ne postoji više nikakva opasnost da ne bismo iskoristili dane mogućnosti. Pod izrazom "patnje" podrazumijevaju se samo one boli koje potječu od grižnje savjesti; ostale ne zaslužuju to ime budući da su popraćene nekom radosti koju inače poznaju samo sveci. U tom smislu kako li je divna posljednja riječ gospodina de Saci u njegovoj poniznoj nadi, prenesena od svete Beuve: "O blaženo čistilište!"

Mi sračunavamo trajanje čistilišta po ljudskom shvaćanju vremena, kako to odgovara našoj nesavršenoj naravi. Pri tome nam kaže naš razum da se mora raditi o nekoj drugoj vrsti vremena, o vremenu neometanog rasta, čišćenja bez mučenja.

patnje bez protivljenja, o nekom duhovnom vremenu, o vremenu čistog razvoja. To mora biti neko vrijeme kao kada duša dobrovoljno prihvaća i podnosi udarce sudbine; vrijeme koje nije opterećeno mislima na strašnu prošlost niti tjeskobnim mislima pred budućnošću, jer svaki tren prelazi u nešto ljepše, svaki čas nosi sobom veću svijest i sigurnost spasenja.

Iz vlastitog iskustva znademo da postoje dvije vrste patnje. Ako nas snađe udarac sudbine, možemo ga prihvatiti u svijesti da služi našem čišćenju: to je zemaljsko predstavljanje "katarze", kako se ostvaruje u čistilištu. A može se također zatvoriti u tu bol, njoj se suprotstaviti i protiv nje protestirati. To protivljenje pretvara bol u mučenje. Patnja u čistilištu spada u prvu vrstu. Pakao je naprotiv bol zatvorena u čovjeku koja se buni, u kojoj nema njezina prihvaćanja. Na principu vječne ljubavi počivaju tri stanja koja nazivamo raj (nebo), čistilište i pakao. Tamo gdje se toj ljubavi ništa ne suprotstavlja, pojavljuje se kao čisto svjetlo i donosi savršenu radost. Gdje je uočljivo neko suprotstavljanje, očituje se kao vatra. Ali pri tome postoje dvije mogućnosti: u prvom slučaju je suprotstavljanje pasivne naravi, kao neki reumatizam duše, neka bolest, neka iznemoglost, i to je čistilište; u drugom slučaju se radi o aktivnom suprotstavljanju koje gospodari duhom, odobrava zlo i na njega se oslanja, i to je pakao. Čistilište je vatra radosti, pakao je

vatra mučenja. Ljubav nas uvijek okružuje: do nas stoji hoćemo li je pretvoriti u vatru ili u svjetlo.

Na taj način možemo također shvatiti da ljude koji se posvećuju dušama čistilišta može nadahnuti jedna duboka i osobita mistika.

Ne radi se ipak samo o nekoj vrsti posjeta zatvorenicima, makar i ta ideja ljubavi prema bližnjemu pri tome ne mora manjkati. Kako ne bi Onaj koji blagoslivlje naše posjete patnicima blagoslovio i ove posjete koje u pobožnim mislima i molitvama činimo na ono tajnovito mjesto iščekivanja i čišćenja u Božjem svjetlu?

Ali uz to postoje i drugi vidovi promatranja. Duše čistilišta prolaze kroz jedno iskustvo, poput velikih mistika na zemlji pa i same Majke Božje, makar je ona bila bez grijeha. Ali za razliku od velikih mistika na zemlji, koji su još uvijek u borbi i čiji je završetak još uvijek nesiguran, one ne poznaju više nikakav nemir: one su u Božjoj ruci, one su spašene. I kada im iščekivanje njihova otkupljenja prouzrokuje boli, možda tim veće što su mu bliže (u svakom slučaju ja sam to iskusio kao zarobljenik u ratu), one ipak imaju barem apsolutnu sigurnost da su u vječnosti, na pravom mjestu u vječnosti. One nikako ne osjećaju ono što je kard. Newman opisao u svojoj divnoj pjesmi o raju (koju je nazvao: "*San Geroncija*") kao "brzo pulsiranje vremena". One su oslobođene od svoga biološkog ovoja (tijela) i svojih društvenih obaveza. One pri-

padaju posve Bogu, one su posve u Bogu, posve za Boga. Može se čak zamisliti da one ne bi pristale na skraćivanje tog vremena, ako bi to imalo za posljedicu manji stupanj blaženstva.

Shvatljivo je stoga da se kontemplativni ljudi na zemlji s njima sjedinjuju: potpomažu ih i od njih su potpomognuti. Među njima dolazi do izmjene radosti, patnje i ljubavi; oni tvore jedno zajedništvo sa zemaljskim i nebeskim zaslugama. Među mnogim mogućnostima koje se nude ljudskom duhu za sjedinjenje između vidljivog i nevidljivog, vremena i vječnosti, ova je možda najkonkretnija, najdjelotvornija, najčovječnija i gotovo bih rekao najradosnija. I zašto ne bih smio to reći? Tko je katkada susreo ljude koji su odlučili moliti za duše čistilišta i zajedno s njima, sigurno je zapazio kako isijavaju blaženstvo. To nas upućuje na zaključak da usprkos bolima u tom privremenom mjestu čistilišta postoji duboko more mira i vedrine. I za nas jadne grešnike, koji se ne možemo nadati da ćemo odmah prijeći na izravno promatranje Boga, radost je znati da ćemo na tom mjestu čišćenja ponovno naći nježne veze koje će nas povezati s našim prijateljima na zemlji. Obiteljsko zajedništvo se ne kida, nego se nanovo očituje u vječnom boravištu. Odijeljenje do kojega dolazi po smrti s jedne strane, te odijeljenje između čistilišta i raja s druge strane, odijeljenje je između onih koji se ljube: ono potiče umnažanje međusobnih veza i pomaže rastu ljubavi.

### Nauk Tridentskog sabora o čistilištu

Budući da je Katolička Crkva, poučena Duhom Svetim, na temelju Svetog pisma i drevne Predaje otaca na svetim saborima te napokon i na ovom ekumenskom Saboru učila da postoji čistilište i da se može pomoći dušama koje se tamo nalaze molitvama vjernika i posebno oltarskom žrtvom, Sveti Sabor naređuje biskupima da marljivo nastoje da vjernici vjeruju i obdržavaju zdravu nauku o čistilištu koju su nam predali sveti Oci i sveti sabori, te da se posvuda ona uči i naviješta.

*Tridentski sabor, sjednica VI.  
usp. Denzinger-Schönmetzer, 1820*

Ako netko kaže da se svakom raskajanom grešniku pošto primi milost opravdanja tako oprašta krivnja i uništava vječna kazna da mu ne preostaje nikakva vremenita kazna za koju bi trebao zadovoljiti bilo u ovom vremenu bilo u budućem u čistilištu, prije nego li mu budu otvorena vrata nebeskog kraljevstva, neka bude proklet.

*Tridentski sabor, sjednica VI.  
usp. Denzinger-Schönmetzer, 1580*

## Što katekizam uči o čistilištu ?

Tko umre u milosti Božjoj, ali još nije slobodan od svih grijeha i kazna za grijehe, ne može odmah ući u raj. Sveti Ivan opisuje nebeski Grad Božji: "Ništa nečisto nikada neće u nj ući" (Otk 21,27). Tko mora još ispaštati za svoje grijehe dolazi najprije u mjesto čišćenja koje zovemo čistilištem.

Duše čistilišta su u čistilištu ispunjene gorkim kajanjem zbog svojih grijeha, ali i žarkom čežnjom za svetim i dobrim Bogom. U teškim patnjama moraju zadovoljiti za svoje grijehe. Njihova najteža bol je što ne mogu Boga gledati, a najveća im je utjeha da će ga uskoro gledati i da su spašene za vječnost.

Duše čistilišta ne mogu sebi pomoći time da bi skratile svoje patnje. Ali Krist, njihov Otkupitelj, neprestano za njih posreduje kod Oca i po njemu također Marija i drugi sveci u nebu. Po Kristu možemo i mi moliti i žrtvovati se za duše čistilišta da bi čim prije bile oslobođene od svojih muka.

Čistilište traje do Sudnjega dana. Poslije Sudnjega dana ostat će samo raj i pakao.

*(Navedeno prema njemačkom Einheits-Katechismus, Herder-Verlag, Freiburg im Br., str. 255)*

## Katolički teolozi o čistilištu

\*\*\* Duše pravednika koje su u času smrti opterećene lakim grijesima ili vremenitim kaznama za grijehe idu u čistilište.

*(Navedeno prema Ludwig Otto: Grundriss der katholischen Dogmatik, Herder-Verlag 1981, 10. izd., str. 575)*

\*\*\* U svakom slučaju ne smije se unaprijed odbaciti misao da Bog u danim okolnostima može dopustiti duši, u času njezina odijeljenja od tijela ili pak jednoj duši u čistilištu, da može imati neki utjecaj na žive. Ako Bog dopusti jednoj duši da iz onostranosti govori jednoj duši u vremenu, tada On uvijek pri tome ima svete nakane spasenja duše. Tada On po tom izvanrednom sredstvu želi posvetiti jednu ljudsku dušu - a ne zadovoljiti ljudsku znatiželju ili ulijevati u nekoga strah i trepet.

*(Dr. Ignaz Klug: Der Katholische Glaubensinhalt)*

\*\*\* Čistilište je mješavina najvećih boli i najveće radosti. Sa svetim Pavlom (2 Kor 7,4) svaka duša čistilišta priznaje: "Obilujem radošću uza svu nevolju našu", "iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista" (Tit

2,13). Biskup W. Schneider (u knjizi: "Drugi život - *Das andere Leben*") piše: Čistilište je "savršeni mir usred najžarče čežnje; najveća utjeha u najgorčoj patnji; najdivnija mješavina bolova i uživanja". Mi tome nadodajemo: ono nije toliko pretpakao koliko više predraj.

(*Matthias Premm: Weltüberwindender Glaube. Eine katholische Laiendogmatik, Verlag Augustin Weis, Salzburg*)

#### Patron duša čistilišta

Patron duša čistilišta, uz sv. Arkandela Mihaela, je sv. Odilo (962-1048) koji se je u mladosti odrekao velikih posjeda zemlje i postao monah. Kao opat Clunya bio je veliki reformator i organizator tadašnjeg monaštva. Imao je za načelo: "Želim radije da me Bog sudi zbog velike dobrote nego li zbog velike strogosti."

Za vrijeme velike gladi godine 1016. dao je razdijeliti ljudima sve samostanske zalihe i prodao je čak crkveno posuđe da bi mogao pružiti kruh gladnima. "Pošto je Krist za nas siromahe prolio svoju krv", običavao je govoriti, "ne smijemo siromasima ništa uskratiti."

Gajio je posebnu ljubav prema trpećoj Crkvi.

Njemu zahvaljujemo na uvođenju spomendana Svih vjernih mrtvih (Dušnog dana, 2. studenog).

#### Neka ukazanja duša čistilišta svecima

Iznijeti ćemo neke primjere koji pokazuju kako su se i nekim velikim svecima ukazivale duše čistilišta.

*Sveta Margarita Marija Alacoque* (1647-1690) piše u svojoj autobiografiji (izd. 1920, str. 98):

"Kada sam se na Tijelovo nalazila pred Presv. Oltarskim Sakramentom, najednom mi se je ukazala jedna osoba sva u vatri. Njezino žalosno stanje me je upućivalo na to da se nalazi u čistilištu i učinilo je da sam prolila mnogo suza. Ona mi je rekla da je duša jednog benediktinskog monaha kod kojega sam se jedanput ispovjedila i koji mi je dopustio da pristupim svetoj pričesti. Zbog toga mu je Bog dopustio da mi se obrati, da mu isprosim olakšanje u njegovim patnjama. Molio me je da prikažem za njega kroz tri mjeseca sve svoje patnje i dobra djela.

"Nakon tri mjeseca vidjela sam ga konačno puna radosti i slave: išao je da uživa vječnu sreću. Zahvalio mi je i rekao mi da će kod Boga bdjeti nada mnom."

*Sveti Ivan Bosco* (1815-1888) izgubio je god. 1839. svojeg najprisnijeg prijatelja iz mladosti, Luigia Comollo. Dva prijatelja su si zadala obećanje, dosta preuzetno, da će se onaj koji prvi umre vratiti onome koji je ostao na životu i obavijestiti ga o svojoj sudbini na drugom svijetu.

U noći nakon pokopa Luigia u spavaonici, u kojoj je spavalo dvadesetak sjemeništara, čula se strašna buka. Pramenovi vatre su sijevali i gasili se. Kuća se tresla. Jedan glas je uzviknuo: "Bosco, spašen sam!" Sjemeništarci su bili duboko prestrašeni; nitko se nije usudio maknuti prije nego li se pojavila zora. Nevjerojatan događaj! Ali svjedoci nam svjedoče da su ga osobno doživjeli.

(*L. von Matt: Don Bosco, NZN-Verlag, Zürich, str. 64-65; usp. T. Bosco: Ukrali ste mi srce, Kat. salez. centar, Zagreb 1988, str. 84-85*)

*Sveta Gertruda Velika* (1256-1302), opatica u Hefti, spisateljica glasovitog djela "*Poslanik Božje ljubavi*", umrla oko 1302, jednom je vidjela dušu neke pokojne redovnice po čijim je gestama razumjela da je još daleko od svog Božanskog Zaručnika. Kada ju je zapitala za razlog tome, redovnica je odgovorila: "Jer nisam posve očišćena od svojih mrlja što su ih moji grijesi ostavili; i kada bi mi bilo dopušteno da u ovakvom stanju slobodno uđem u raj, to ne bih nikako prihvatila, jer ma kako izgledala sjajnom u tvojim očima, ipak znam

da nisam još dostojna zaručnica za svoga Gospodina."

*Sveta Kristina Belgijska*, pastirica iz Saint-Tronda, u biskupiji Liege, naziva se i Kristina Čudnovata, jer se o njoj pripovijedaju brojni neobični događaji, potvrđeni od svjedoka, što su joj se za života dogodili. Za vrijeme jednog viđenja smjela je gledati raj i čistilište. Tada je čula glas koji joj govori: "Kristina, ti si u radosti raja; dajem ti da slobodno izabereš: ili da od danas ostaneš među izabranicima, ili da se vratiš još za koju godinu na zemlju da svojim dobrim djelima pomogneš dušama čistilišta. Ako izabereš prvo, nalaziš se na sigurnom i ne trebaš se više bojati za bilo što; u drugom slučaju vraćaš se na zemlju gdje ćeš trpjeti pravo mučeništvo i tako pomoći nesretnima i uljepšati svoju krunu..."

Kristina je odgovorila: "Gospodine, daj da se vratim da bih mogla trpjeti za pokojne; ne bojim se nikakve patnje, nikakve gorčine."

I obavljala je izvanredna djela zadovoljštine za duše čistilišta. Mnoge od njih, među kojima je i grof Ljudevit od Leona, ukazale su joj se u zahvalu za ono što su primile, jer su bile oslobođene od čistilišta.

## Muzej duša čistilišta u Rimu

P. Reginald-Omez O.P. piše u svojoj knjizi "Može li se stupiti u vezu s pokojnima"<sup>10</sup> slijedeće:

"Više puta smo posjetili glasoviti 'Muzej duša čistilišta' u Rimu. Utemeljen je god. 1900. od P. Victora Joueta, svećenika Reda Presv. Srca, koji je također ustanovio časopis 'Čistilište'.

"Taj muzej pruža posjetiteljima zbirku autentičnih dokumenata, zacijelo jedinstvenu u svojoj vrsti. Mogu se vidjeti tragovi vatre koje su duše čistilišta ostavile na molitvenicima (kao npr. na molitveniku Margarite Dammerle iz Erlingena), misalima, tkaninama (kao na košulji Josipa Leleixa iz Monsa, na kojoj je otisak užarenih prstiju od 21. siječnja 1789.), ili na vatrom teško opaljenom vojničkom kaputu talijanskog vojnika koji je jedne noći god. 1932. čuvao stražu u Panteonu pred cenotafijem<sup>11</sup> kralja Umberta I. (ubijenog 1900.) čija je prikaza ostavila otiske užarene ruke na plećima vojničkog kaputa iza kako mu je povjerila jednu poruku za Vittoria Emmanuela III.

<sup>10</sup> P. Reginald-Omez: *Kann man mit den Toten in Verbindung treten*, Pattloch-Verlag, Aschaffenburg, i Christiana-Verlag, Stein am Rhein, 1972, 3. izd.

<sup>11</sup> Cenotafij je prazan grob na spomen nekog pokojnika koji je pokopan negdje drugdje.

"Tu se može vidjeti i jedan križ savršeno napravljen vrhom užarenog kažiprsta. Ako se pretpostavi da ti otisci nisu djelo slučaja ili svjesne varke, tada je samo po sebi razumljivo da nisu mogli biti proizvedeni duhovnom vatrom koja ovija duše čistilišta. To se može protumačiti tek po čudesnom Božjem djelovanju koji je u tu svrhu stvorio neki elemenat koji je sposoban 'opaliti' te predmete i na njima ostaviti crne tragove, simbol duhovne vatre koju te duše podnose za vrijeme svojeg ispaštanja."

## Izreke

\*\*\* Duše koje pripadaju trpećoj Crkvi obično se prikazuju živima u liku i na način koji pobuđuje samilost kod onih koji ih vide... Ali, kada ugledamo jedan takav materijalni znak, uvijek se sjetimo neke drage nam osobe i osjećamo se potaknutima da za nju molimo.

(Scaramelli: *Direct. Mystic., Compendium 1, I*)

\*\*\* U svojim molitvama ne smijemo zaboraviti ni na jedan ud Mističnog Tijela Kristova, posebno ne na one koji se poslije smrti nalaze u čistilištu.

(Pijo XII. u "Mystici Corporis")

\*\*\* Ljubav se proteže i na one koji su u toj Božjoj ljubavi umrli, jer je ljubav život duše kao što je duša život tijela.

*(Sv. Toma Akvinski)*

\*\*\* Ako čistilište znači strogo kažnjavanje, ono je ujedno i sredstvo spasenja. To ćemo odmah shvatiti ako malo mislimo na to što je grijeh za čovjeka. Grijeh je otrov za dušu. Odrješenje ga doduše čini neškodljivim, ali ne uništava ono djelovanje koje je on već izvršio: život je naime oslabljen.

Grijeh ranjava dušu. Pa i onda kada rana zacijeli, ostaje i dalje brazgotina.

Grijeh je bolest duše. A svako ozdravljenje zahtijeva žrtve.

Svaka nadnaravna povreda mora biti odstranjena na nadnaravni način, bilo na ovom bilo na drugom svijetu.

*(Andrée Bourçois-Macé)*

\*\*\* Čujte dakle razlog koji ću vam iznijeti (o čistilištu): Isus Krist se je udostojao Crkvu nazvati svojom Zaručnicom, a cjelinu vjernika naziva svojim Tijelom kojemu je On božanska Glava. Dio ovoga Tijela kojega je nesreća najteže pogodila sigurno je trpeća Crkva, dragocjene duše koje tako teško moraju trpjeti. Na čitavoj zemlji nema takve boli koja bi se mogla usporediti s njihovim mučeništvom. Ako dakle Isus Krist vidi da vi u svojem srcu imate posebno suosjećanje za taj dio Tijela koji je

najzapušteniji, zar ne vjerujete da vas On tada posebno ljubi?

*(Etienne Binet, D.I., u svojem glasovitom djelu o čistilištu, koje je objelodanjeno početkom 17. stoljeća)*

\*\*\* Budući da je ljubav sveza koja međusobno povezuje članove Crkve, ona se proteže na žive kao i na pokojne koji su preminuli u ljubavi. Zahvaljujući toj svezi ljubavi vjerničke žrtve mogu koristiti pokojnima.

*(Dionizije Kartuzijanac, 1402-1471)*

\*\*\* Romano Guardini je napisao da bi se malo moglo reći o životu poslije smrti ako bi se ljudski život jednostavno podijelio na dobro i zlo. Čovjek je naime složeno biće u kojemu dobro i zlo leže tako jedno uz drugo, da se često teško mogu razdijeliti jedno od drugoga (sjetite se evanđeoske prisposobe o pšenici i ljuju).

*(Romano Guardini)*

\*\*\* Čovjek je najljepše Božje djelo. Bog se je htio s njim sjediniti da u njemu nađe svoje zadovoljstvo. On je to biće pozvao na savršeno sjedinjenje. Kada je dakle to stvorenje oslobođeno od materijalnih sveza i pred njim se pojavi, želi ga savršena, apsolutno dostojna njegove ljubavi.

*(J. M. Szymusiak)*



\*\*\* Probudite se, vi koji spavate,  
Molite Boga za duše čistilišta!  
*(Zov noćne straže ranijih vremena  
u gradovima i selima Francuske)*

\*\*\* Ili gledanje Boga u vječnoj sreći u raju - ili odijeljenost od Boga u vječnom prokletstvu pakla: to "ili - ili" koje nam je jasno objavljeno u Svetom pismu čeka na svakog čovjeka kao vječna plaća nakon smrti i osobnog suda, kojemu se svaki čovjek mora podložiti.

*(Prof. dr. F. Holböck)*

\*\*\* Živimo od dobara koja su nam ostavili naši pokojni pradjedovi i roditelji, a lako zaboravimo što im dugujemo i kako oni veoma čeznu za našom zahvalom i trebaju našu pomoć. Oni vapiju: podnosi, trpi, moli, posti, daji milostinju za nas! De prikaži svetu misnu žrtvu za nas!

*(Ana Katarina Emmerich,  
sestra augustinka)*

\*\*\* Kakvo je čije djelo, oganj će iskušati.  
*(1 Kor 3,13)*

\*\*\* Sretni smo što svijet ostavimo s Bogom pomireni, ali nas ovdje muči čežnja za njegovim licem!

*(usp. Dante, Čistilište, V)*

\*\*\* Oh, koliko moraju trpjeti duše čistilišta zbog svoje nemarnosti, zbog lagodne pobožnosti, zbog pomanjkanja u revnosti za Boga i za spasenje bližnjega. Kako im pomoći, ako li ne po ljubavi zadovoljštine, koja za njih prinosi one kreposne čine koje su oni sami za svoga života posebno propuštali? Sveci na nebu ne mogu više za njih činiti pokoru i zadovoljavati: oni trebaju to očekivati od djece vojujuće Crkve. I kako žarko oni čeznu za tim! Oni znaju da nijedna dobra misao, nijedna ozbiljna želja koje netko od živih za njih prikazuje, ne može biti bez učinka. A ipak kako se malo ljudi brine za njih...!

*(Ana Katarina Emmerich, Viđenja)*

\*\*\* Sveta Brigita, plemenita švedska dama, umrla god. 1373. u Rimu, napisala je : "Kao što se gladan raduje hrani, žedan piću, gol odjeći, bolesnik krevetu na koji se polaže, tako se duše čistilišta raduju dobrim djelima koja se na ovome svijetu za njih čine i u kojima one imaju udjela."

*(Iz djela Prof. dr. F. Holböcka:  
"Gottes Nordlicht, Birgitta von Schweden -  
Božje sjeverno svjetlo, Brigita Švedska",  
Christiana-Verlag)*

\*\*\* Bog ne može promijeniti svojega bića. On mora uvijek biti svet. Ali budući da je svet, nijedna duša koja nije sveta ne može u raju biti sretna.

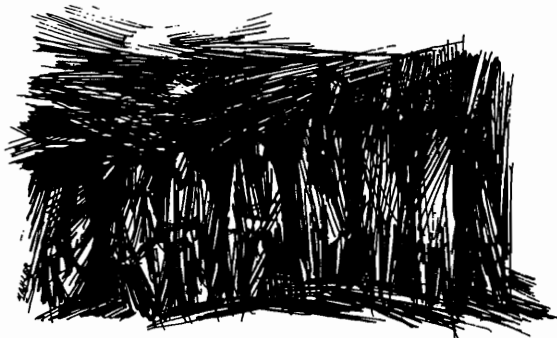
*(John Henry Newman, kardinal)*

\*\*\* Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom. Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o kada ću doći i lice Božje gledati?

*(Psalam 42, 2-3)*

\*\*\* Gospodine Isuse, žrtvo ljubavi, učini me živim, svetim, boguugodnim žrtvenim darom za tebe!

*(Strelovita molitvica sv. Pape Pija X.)*



**Pomozite nam barem vi  
- prijatelji naši !**

## **Naša Gospa od oslobođenja čistilišnih duša od Montligeona**

U Francuskoj postoji glasovito svetište "Naša Gospa, osloboditeljica duša čistilišta" ("Notre Dame de Montligeon, Liberatrice des Ames du Purgatoire").

Montligeon (čitaj: Monližon) leži u Normandiji, na sjeveru Francuske u departementu Orne (čiji je glavni grad Alençon, gdje je rođena sv. Terezija iz Lisieuxa). Milosna slika naše Gospe (vidi pokrajnu sliku), koja se nalazi u svetištu La Chapelle-Montligeon, povezuje se s bratovštinom "Djela zadovoljštine" ("Oeuvre Expiatoire") koju je župnik te župe, msgr. Buguet, utemeljio godine 1884. a koju je Papa Leon XIII. god. 1893. uzdignuo na prvotnu nadbratovštinu (Prima-Primaria). Njezin je cilj otkupljenje napuštenih duša u čistilištu po molitvama svojih članova, a danasve po prinošenju svete misne žrtve. Ona se je brzo proširila po čitavom svijetu. Sjedište Bratovštine zadovoljštine nalazi se u bazilici Naše Gospe od Montligeona. Kip Naše Gospe Otkupiteljice duša u čistilištu bio je u ime Pape Pija XI. okrunjen god. 1935. Sjajna bazilika svake godine privlači tisuće vjernika. Hodočasnici dolaze iz Francuske i iz inozemstva da bi molili Majku Božju za svoje pokojne. Ovdje je sveto mjesto na kojemu "živi pomažu pokojnima".

## Molitva našoj Gospi od Montligeona

O slavna Djevice Marijo, milostivo pogledaj na duše čistilišta koje se još nalaze u vatri čistilišta, daleko od Boga i od tebe, koja si im premilostiva Majka. Razriješi njihove sveze i oslo-bodi ih iz ponora u kojemu uzdišu pune čežnje za nebeskom Domovinom i za sretnim trenutkom svoga konačnog sjedinjenja s Bogom, najžarčim ciljem svoga srca. Prije svega molim za duše koje su najzapuštenije. O Majko dobrote, usliši milostivo naše prošnje i udijeli im punu pomoć. O Marijo, vapijemo tebi: sve nas vodi u nebo, k našem Spasitelju Isusu Kristu, tvojem poklonu vrijednom Sinu, koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

*(Pijo X., 10. 2. 1905)*



## M o l i t v e

### Molitva za duše čistilišta

Oče Gospodina našega Isusa Krista, mnogo tvoje djece nalazi se u stanju čišćenja u čistilištu. Ti si ovdje na zemlji milosrdni Bog, ali tamo gore stoje one pod zakonom tvoje pravednosti i moraju izdržati dok ne isplate i zadnji novčić. Zlato se može samo vatrom očistiti, a njihova duša je daleko vrednija od zlata. One su spoznale da si ti savršen i da ništa nesavršeno ne može pred tobom opstati. One čeznu za tim da se oslobode od svih nečistoća grijeha i bilo bi im nepodnosivo kada njihovo lice ne bi svijetlilo kao sunce i kada njihova haljina ne bi bila bijela kao snijeg.

Oče nebeski, kao otkupninu za duše čistilišta prinosimo ti smrt i predragocjenu Krv tvojega Sina; zbog njegovih boli ublaži njihove boli! Ti koji prebivaš u nedostupnom svjetlu, dopusti da im svijetli tvoje svjetlo i primi ih u svoj očinski zagrljaj. Gospodine Isuse Kriste, Sine Očev, pogledaj na potrebe trpeće Crkve! Nije li ona, zajedno sa slavnom Crkvom u nebu i vojujućom Crkvom na zemlji, tvoja Zaručnica? Prikazujemo ti ljubav i zasluge tvoje Majke i svih svetih tvojih, kao i sve ono što

su ljudi na zemlji danas pretrpjeli. Isuse, molimo te, budi milostiv dušama svoje braće i sestara, koji su još na putu prema tebi. Uvedi ih uskoro u vječne stanove koje si im od početka svijeta kod Oca pripravio.

Duše Sveti, jedno s Ocem i Sinom, ti Bože ljubavi i života! Isus nam je tebe obećao kao Tješitelja. Budi dakle Tješitelj duša u čistilištu i ublaži njihove patnje! Oblikuj ih na sliku i priliku Boga, kako ih je Otac stvorio, Sin otkupio i ti, Duše Sveti, kako si ih posvetio. Kako mora biti velika, lijepa i dragocjena ljudska duša kada je Sin Božji za njezino spasenje podnio najgorče boli. Kako divno mora biti nebo i kako grozan grijeh kada treba tako teški proces čišćenja da bi čovjeka, krunu stvorenja, učinio dostojnim promatranja Boga!

Trojedini Bože, Oče, Sine i Duše Sveti, radi svoga Imena ostvari djelo čišćenja i povećaj radost anđela uvađajući svoje pravednike u nebo. A nama daruj milost da sada, dok smo još u vremenu, činimo djela milosrđa i primijenimo ih dušama u čistilištu. Pomozi nam tako živjeti da bismo čista srca mogli od tebe biti primljeni i jednom te mogli gledati u tvojoj slavi licem u lice!

Marijo, koja si Isusa u Hramu ponovno našla, daj da i duše čistilišta konačno ponovno nađu Isusa! I vi, anđeli Svevišnjega, vodite duše čistilišta u nebeski dom, k Bogu! I vi, sveci neba, požurite se u pomoć svojoj braći i sestrama! Amen.

*(Arnold Guillet)*

## **Prikazanje**

Gospodine Isuse Kriste, Kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od paklenih kazna i iz dubokoga bezdana; izbavi ih od usta lavljih, da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tamu, nego da ih stjegonoša sveti Mihovil povede u svetu svjetlost koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve hvale: primi ih za one duše kojih se danas spominjemo. Učini, Gospodine, da iz smrti prijeđu u život, što si ga nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

## **Litanije za pokojne**

Gospodine, smiluj se pokojnima,

Kriste, smiluj im se,

Gospodine smiluj im se.

Oče, nebeski Bože, smiluj im se.

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj im se.

Duše Sveti, Bože, smiluj im se.

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj im se.

Sveta Marijo, moli za njih!  
Majko Božje milosti, moli...  
Majko milosrđa, moli...  
Vrata nebeska, moli...  
Utjeho žalosnih, moli...  
Sveti Mihovile, moli...  
Svi sveti anđeli i arkandeli, molite za njih!  
Sveti Josipe, moli...  
Svi sveti patrijarsi i proroci, molite...  
Svi sveti apostoli i evadelisti, molite...  
Svi sveti mučenici, molite  
Svi sveti biskupi i priznavaoci, molite...  
Svi sveti naučitelji, molite...  
Svi sveti svećenici i leviti, molite...  
Svi sveti redovnici i pustinjaci, molite...  
Sve svete djevice i udovice, molite...  
Svi sveci i svetice Božje, zagovarajte za njih!

Milostiv budi, oprosti im, Gospodine!  
Milostiv budi, oslobodi ih, Gospodine!  
Od muka čistilišta, oslobodi ih...  
Od mučnih predbacivanja savjesti, oslobodi ih...  
Od teških žalosti, oslobodi ih...  
Od bolne napuštenosti, oslobodi ih...  
Od mjesta progonstva, oslobodi ih...

Po obilju svoje ljubavi, oslobodi ih, Gospodine!  
Po rođenju svojem, oslobodi ih...  
Po krštenju i svetom postu svojem, oslobodi ih...  
Po savršenoj poslušnosti svojoj, oslobodi ih...

Po beskrajnoj ljubavi svojoj, oslobodi ih...  
Po smrtnoj tjeskobi svojoj, oslobodi ih...  
Po krvavom znoju svojem, oslobodi ih...  
Po uhićenju svojem, oslobodi ih...  
Po okrutnom bičevanju svojem, oslobodi ih...  
Po sramotnom krunjenju svojem, oslobodi ih...  
Po bolnom križnom putu svojem, oslobodi ih...  
Po svetim ranama svojim, oslobodi ih...  
Po gorkoj smrti svojoj, oslobodi ih...  
Po svetom uskrsnuću svojem, oslobodi ih...  
Po čudesnom uzašašću svojem, oslobodi ih...  
Po bolovima svete Majke svoje, oslobodi ih...  
Po zagovoru svih svetih svojih, oslobodi ih...

Mi, grešnici, molimo te, usliši nas!  
Da se dostojiš smilovati dušama čistilišta, molimo te...  
Da se dostojiš svim vjernim mrtvima pokoj vječni darovati, molimo te...  
Da se dostojiš smilovati dušama kojih se nitko na zemlji ne sjeća, molimo te...  
Da se dostojiš naše roditelje, rođake i prijatelje osloboditi kazne čistilišta, molimo te...  
Da se dostojiš naše pokojne dušobrižnike i poglavare uvesti u stanove vječnoga svjetla, molimo te...  
Da se dostojiš naše pokojne dobročinitelje nagraditi vječnim dobrima, molimo te...  
Da se dostojiš njih po svojim svetim anđelima utješiti i uvesti u vječno svjetlo, molimo te...



Da se dostojiš sve pokojne naše zajednice primiti u svoje blaženo zajedništvo, molimo te...

Isuse, Sine Božji i Kralju vječne slave, molimo te...

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, daruj im pokoj vječni! (tri puta).

Pomolimo se. Bože, iskaži, molimo te svojim slugama i službenicama, koji su u tebe vjerovali i u tebe se ufali, svoje veliko milosrđe i oprosti im grijehе i kazne. Po Kristu Gospodinu našem.

- Amen.

- Pokoj vječni daruj im, Gospodine.

- I svjetlost vječna svjetlila njima.

- Počivali u miru.

- Amen.

### Molitva Isusu Kristu

Isuse, Sine Božji, \*

daj nam snagu da postanemo djeca Božja.

Isuse, Sine Očev, \*

učini nas svojom braćom i sestrama.

Isuse, Sine živoga Boga, \*

učini nas živim Hramom svoga Duha Svetoga.

Isuse, Sine Davidov, \*

učini nas članovima svoga izabranog Naroda.

Isuse, Sine Djevice Marije, \*

ti si nam Mariju dao za Majku.

Isuse, Sine Josipov, \*

ti si bio podložan svojem Poočimu.

Isuse, Sine stolarev, \*

učini nas radnicima u svojem Kraljevstvu.

Isuse, ti si spasenje, \*

koje je Bog pripremio svim narodima.

Isuse, Bože jaki, \*

uzmi našu slabost, da pobijediš jako.

Isuse, Druga božanska Osobo, \*

učini nas dionicima nutarnjeg Božjeg života.

Isuse, Bože naš, \* mi ti se klanjamo,

zajedno s Ocem i s Duhom Svetim.

Isuse, Božja Riječi, \* prije će proći nebo i zemlja, nego li tvoja Riječ.

Isuse, tvoje Ime je iznad svakog imena, \*

pred tobom se pregibaju koljena onih koji su na nebu, na zemlji i pod zemljom.

Isuse, pravi Bože i pravi čovječe, \*

zahvaljujemo ti što si postao čovjekom.

Isuse, Bogočovječe, \*

učini nas sličnima Bogu.

Isuse, koji si uzdignut uz desnu Očevu, \*

sjeti nas se u Kraljevstvu svojem.

Isuse, Emanuele, \*

ostani naš "Bog s nama".

Isuse, Posredniče naš, \*

zagovaraj nas kod Oca.

Isuse, Spasitelju naš, \* dopusti da dodemo k tebi,  
jer smo tužni i opterećeni.  
Isuse, Izbavitelju naš, \*  
očuvaj nas od vatre pakla.  
Isuse, Poslaniče Očev, \*  
pošalji nas sve do kraja Zemlje.  
Isuse, Učitelju naš, \* ti nas ne zoveš  
više slugama nego prijateljima.  
Isuse, Rabbi, \*  
učini nas svojim vjernim učenicima.  
Isuse, Učitelju naš, \*  
nauči nas razlikovati duhove.  
Isuse, liječniče naših duša, \*  
očuvaj nas od zaraze grijeha.  
Isuse, Otkupitelju naš, \*  
oslobodi nas od robovanja đavlu.  
Isuse, Utemeljitelju Crkve, \*  
učini nas živim udovima svojega Tijela.  
Isuse, Nazarećanine, \* daj da budemo dobri ljudi i  
sugrađani i ulij nam osjećaj za zajedništvo.

Isuse, Kamene ugaoni, po tebi brojimo naše  
vrijeme, \* daj da iskoristimo vrijeme za tvoje  
Kraljevstvo.  
Isuse, Pobjedniče u napastima, \* daj da se  
suprotstavimo Sotoni i svemu njegovu sjaju.  
Isuse, Pastiru dobri, \* idi u potragu za izgubljenim  
ovcima.

Isuse, Živote naš, želimo umrijeti kao pšenično  
zrno, \* da bismo jednom rodili obilnim  
plodovima.  
Isuse, Brate naš, udijeli nam milosti, \*  
da te prepoznamo u svojoj braći.  
Isuse, Hrano naših duša, \*  
hrani nas svojim Tijelom i Krvlju.  
Isuse, Križonošo, \* pozovi nas kao i Šimuna  
Cirenca u svoju službu.  
Isuse, Raspeti, \* daj da uvijek budemo svjesni da je  
u Križu spas!  
Isuse, kopljem probodeni, \*  
upiši naša imena u svoje srce.  
Isuse, Kralju Židova, \* ne daj da tvoja Krv  
i dalje pada na njih i na njihovu djecu.  
Isuse, Mesijo istiniti, kao što se je Josip Egipatski  
očitovao svojoj braći, \* tako se i ti očituj  
dvanaestorim plemenima Izraelovim.  
Isuse, ti pravi Kriste, ti Pomazaniče Gospodnji, \*  
udijeli nam udio u pomazanju Duha.  
Isuse, ti Svjetlo svijeta, \*  
učini da gori tvoja vatra!  
Isuse, Kralju kraljeva, \* daj da nosimo  
tvoju Radosnu vijest do kraja svijeta.  
Isuse, Jaganjče Božji, \*  
operi nas u svojoj Krvi.  
Isuse, Uskrsnuli, \*  
daj da i mi uskrnemo u Posljednji dan.  
Isuse, Pobjedniče nad smrću, \*  
daj da imamo udjela u vječnom životu.



Isuse, Suče nad živima i mrtvima, \* ne dopusti da  
praznih ruku dođemo pred tebe.  
Isuse, Suče svijeta, \* daj da na Sudnjem danu  
budemo tebi s desna.  
Isuse, Prijatelju naš, \*  
priznaj naša imena pred svojim Ocem.  
Isuse, Gospodaru naš, \* učini da nas nađeš budne  
pri svojem povratku.  
Isuse, Pantokratore, Svevladaru, \*  
tebi je dana sva vlast na nebu i na zemlji.  
Isuse, koga ljubi naša duša, \*  
čekaj nas u smrtnom času.  
Isuse, Sine Čovječji, ubroji nas među svoje, \*  
kada se kao munja pojaviš na nebu.  
Isuse, Zaručnice naših duša, \*  
pozovi nas k vječnoj Gozbi svoje ljubavi.

*Arnold Guillet*

### Starokršćanska molitva za duše čistilišta

Bože svih anđela i svih ljudi, pobijedio si smrt i nadvladao đavla, a svojim si darovao život.

Gospodine, udijeli mir dušama svojih preminulih slugu, papa, biskupa, svećenika, redovnika, dobročinitelja Crkve, naših preda, roditelja, braće i sestara, koji ovdje i drugdje počivaju; dušama vođa naroda i vojnicima koji su pali za svoju vjeru i za svoju domovinu, vjernicima koji su ubijeni u građanskim ratovima, utopljenima, zapaljenima i smrznutima, onima koje su zvijeri rastrgale, onima koji su naglo umrli bez vidljivog znaka kajanja; onima koji se nisu pomirili s Crkvom i svojim neprijateljima, koji su u zamračenju duha počinili samoubojstvo; svima koji su se preporučili našim molitvama (\*\*\*) ovdje spomeni dotična imena), svima za koje se nitko ne moli, svima koji su ostali bez crkvenog pokopa.

Gospodine, daj da počivaju na mjestu mira, gdje više ne vlada nikakva bolest, nikakva bol i nikakvo zapomaganje. Oprosti im sve grijehе koje su počinili mislima, riječima i djelima.

Predobri Bože, nema čovjeka koji u životu nije sagriješio. Ti si jedini bezgrešan. Tvoja Istina i tvoja Riječ su vječna Istina. Ti si Uskrsnuće i Život, ti si mir pokojnima.

Kriste, naš Bože, neka ti je čast s tvojim vječnim Ocem i tvojim svetim, dobrim i životvornim Duhom, sada i u vijeke vjekova. Amen.

Pomolimo se. Živi i vječni Bože, tebi jedino je poznat broj izabranika koji su određeni za vječnu sreću. Molimo te, daj da po zagovoru svih svetih tvojih budu zapisana u knjigu izabranika imena svih onih koji se preporučise u naše molitve, kao i imena svih vjernika.

Bože, Gospodine milosrđa, udijeli dušama pokojnih vjernika mjesto odmora, blaženstvo mira i jasnoću svjetlosti vječne. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

#### **Psalam za pokojne: Psalam 130**

Iz dubine, Gospodine, vapijem k tebi: \*

Gospodine, usliši glas moj!

Neka pazi uho tvoje \*

na glas moga vapaja!

Ako se, Gospodine, grijehâ budeš spominjao, \*

Gospodine, tko će opstati?

Al u tebe je praštanje, \*

da bismo ti služili.

U Gospodina ja se uzdam, \*

duša se moja u njegovu uzda riječ.

Duša moja čeka Gospodina \*  
više no zoru straža noćna;  
više no zoru straža noćna \*  
nek Izrael čeka Gospodina.  
Jer je u Gospodina milosrđe \*  
i obilno je u njega otkupljenje;  
on će otkupiti Izraela \*  
od svih grijeha njegovih.  
Pokoj vječni \*  
daruj im, Gospodine!  
I svjetlost vječna \*  
svijetlila im!  
Počivali u miru! Amen.

#### **Molitva Crkve za pokojne**

Svemogući vječni Bože, ti svoje smilovanje iskazuješ živima i mrtvima. Ponizno te molimo za svoju pokojnu braću i sestre, da im oprostiš sve grijeha i uvedeš ih u vječnu sreću svoga kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

*(Iz mise za pokojne)*



### *Naši MRTVI*

*- nisu mrtvi,  
tako da bi nam bili ugrabljeni,  
nedohvatni našoj riječi  
i našoj ljubavi.*

*Čovjek koga ljubim  
već je na Cilju!*

*Ja idem za njim,  
slijedim ga!*

*Georg Moser*

## DODATAK HRVATSKOM IZDANJU

### GLAS IZ ČISTILIŠTA

od sestre Marije od Križa<sup>12</sup>

*U Uvodu knjižice navedeni su dokazi za vjerodostojnost tih objava.*

*Osoba kojoj su bile dane te objave je sestra Marija od Križa (s. Marie de la Croix, u svijetu Elisa, Sofija, Klementina Hebert), rođ. l. XII. 1840. u mjestu Nehou-St. Georges, biskupija Coutances. Ona je ušla u samostan augustinijanki u Valognesu 1859. godine. Stekla je učiteljsku diplomu u crtanju i u glazbi. Vršila je učiteljsku službu i bila omiljena učenicima zbog svoje dobrote i poštivana zbog svoje pravednosti. U samostanu je vršila različite službe, pa i službu poglavarice.*

*S njom je u samostanu živjela i mlada redovnica M. G., koja je umrla 22. veljače 1871. u dobi od 36*

---

<sup>12</sup> Doneseno prema hrvatskom izdanju: S. Marie de la Croix, *Glas iz čistilišta*, Zagreb 1978, izdanje Centra kršćanske duhovnosti - Križevci.

godina. Čini se da je svoje samostanske obveze nešto mlitavije shvaćala i budući da joj je sestra Marija bila poglavarica, morala ju je mnogo puta prekoriti. Nekoliko godina nakon svoje smrti pokojna redovnica M. G. počinje se javljati sestri Mariji - moleći je za pomoć u teškim mukama čistilišta. Za uzvrat ona njoj pritječe u pomoć potičući je i upućujući na putu duhovnog života. S vremenom s. Marija postavlja svojoj pokojnoj susestri i neka pitanja na koja dobiva od nje odgovore. Ta saopćenja pokojne sestre M. G., koja se je predstavila da je u čistilištu, s. Marija je zapisivala u vremenu od ožujka 1874. do studenog 1890.

U prilog vjerodostojnosti spisa su:

1. a) sama osoba sestre Marije od Križa, koja je posjedovala kršćanske i redovničke kreposti, prema svjedočanstvu mnogih, u herojskom stupnju;

b) njezina sposobnost rasuđivanja; izbjegavanje neobičnih putova;

c) to što se je branila od tih neželjenih posjeta, a kada su već bili tu, koristila ih je za svoj duhovni napredak;

2. vjerodostojnost svjedoka:

--- njezin duhovni vođa o. Prevel, koji je od nje tražio da zapisuje te poruke i smatrao ih je vjerodostojnima;

--- kanonik Dubosq, bivši superior Sjemeništa u Bayeuxu, koji je bio promotor u kanonskom procesu za beatifikaciju i kanonizaciju svete Terezije od Maloga Isusa;

--- kanonik Gontier, službeni cenzor knjiga u biskupiji Bayeux;

--- jedan odličan i veoma zaslužan poznavalac mističnog bogoslovlja.

Oni su razmotrili Rukopis s. Marije i izjavili:

-- da u njemu nema ništa protiv vjere; da je sve u skladu s načelima duhovnog života i da je pobudno za duše;

-- da je s. Marija od Križa bila obdarena pravom moći rasuđivanja;

-- da je ona sve poduzela da bi se oslobodila tih mučnih posjeta koje nije željela;

-- da je ona napredovala u duhovnom životu i da su je poruke na to trajno poticale.

(S. Marie de la Croix, nav. dj. 8-13; 14-18)

U tim porukama ima najviše poticaja na duhovni život; zatim se govori o čistilištu i stanju duša u njemu; susrećemo odgovore na različita pitanja koja postavlja s. Marija. Tko želi ući u dinamiku poticaja za duhovni život sadržanu u našem Spisu, trebao bi ga čitavog pročitati. Ovdje donosimo neke izvatke iz tih pouka kao i obavijesti o samom čistilištu.

Prva očitovanja zabilježena u Rukopisu nisu datirana, a zbila su se prije 24. ožujka 1874. godine. Evo izvještaja iz tih prvih dana:

Predstojnica je od dana svoje smrti u nebu jer je mnogo trpjela i jer je bila velika u ljubavi.

Kad bismo bili savršeni kako to Bog hoće, koliko bi milosti On dao!

Bog zahtijeva od nas veću svetost negoli od drugih.

Prečasni g. L. je u čistilištu jer je veoma rado propovijedao i vodio duhovne vježbe... Da, to je bilo dobro, no zanemarivao je svoju župu.

Bog će primiti to što učinite za sve duše u čistilištu kao da ste učinili samo za jednu - On sam će voditi vaše nakane.

Sada ja najviše trpim jer nisam živjela prema svojemu zvanju. Iza svete mise križni je put najbolja molitva.

*(nav. dj. 21)*

Duša iz čistilišta navodi razlog zašto se obraća s. Mariji:

Jer sam vam zadala trpljenje i jer Bog hoće da se vi molite za mene. (...)

Izmolite koju kronicu za mene! Obavljajte dobro svoja razmatranja jer ja to nisam činila. Molite pažljivo svoj oficij, jer sam ja u tome bila površna. Budite svagdje veoma skromni jer ja sam htjela sve vidjeti, pa i ono što nije bilo potrebno. Uzdasi i velika poslušnost predstojnici, kojoj sam prouzročila mnogo patnje. Jadna predstojnica!... (To je ponovila deset do petnaest puta.)

O, kad biste znali koliko trpim! Molim vas, molite za mene, jer strašno trpim u svemu. O moj Bože! Kako si milosrdan! Ljudi ne znaju što je čistilište.

Budite dobri i imajte smilovanja prema dušama!

Što da vam preporučim? Križni put!

Na zemlji ćete uvijek nekako trpjeti - tjelesno ili duševno ili na jedan i drugi način.

U nebu je pak veoma lijepo! Između neba i čistilišta je velik ponor! Ponekad nam se čini da slušamo slab odjek veselja blaženika u nebu, što uvećava naše patnje, jer onda to jače žudimo za Bogom. U nebu je čisto svjetlo, u čistilištu je duboka tama (...)

Majka E. je u nebu. Živjela je u tišini i zaista unutarnjim životom.

O ne, ja nisam zao duh! Ja sam sestra M. G. Dosadivat ću vam sve dok ne dođem u nebo. A onda ću se moliti za vas.

Da, molim se i molit ću se svaki dan. Vidjet ćete da duše u čistilištu nisu nezahvalne.

Najgrešnije duše ne vide Mariju.

Kad netko oslobodi koju dušu iz čistilišta, to je velika radost za samoga Boga. Sve što ste čitali o tome - istina je.

Na uskrsnu nedjelju bit će mi patnje donekle olakšane.

Ako budete brižno bdjeli nad sobom, Bog će vam dati posebne milosti.

Molite psaltir za mnogo duša odjednom, ali prije molitve izrecite nakanu da je darujete za svaku dušu posebno i tako će svaka imati udjela u njoj kao da je obavljena samo za nju.

Posebne su patnje u čistilištu za one redovnice koje su svojim poglavaricama zadavale gorčinu

- za njih je čistilište strašno. Trebale bi poći sa mnom da vide što ih čeka.

(nav. dj. 22-23)

#### 24. ožujka 1874.

Sutra pođite, koliko god puta možete, pred svetohranište. Budući da vas ja pratim, bit ću veoma sretna što ću biti blizu Boga. Da, to me tješi.

#### Marijino Navještenje

Sad sam u drugom čistilištu. Od smrti do danas bila sam u prvome, gdje se užasno trpi. Ovdje, u drugome, patnje su međutim lakše.

(nav. dj. 23)

#### Svibanj

Od blagdana Marijina Navještenja sam u drugom čistilištu. Tog sam dana prvi put vidjela Mariju, jer je u prvom čistilištu duše ne vide. Njezin nas pogled ohrabruje. Ta dobra Majka pripovijeda nam o nebu. Međutim, dok je gledamo, čini nam se da manje trpimo.

Oh kako čeznemo za nebom! Kakvo mučeništvo trpimo otkako poznajemo dobrog Boga! (...)

Nitko ne može zamisliti koliko trpimo u čistilištu. U svijetu nitko ni ne misli na to. Pa ni u redovničkim obiteljima ne misli se na to. Zato Bog želi da redovnici i redovnice posebno mnogo mole

za duše u čistilištu, da na to potiču i učenice, pa da i one šire tu pobožnost među svijetom. (...)

Vježbajte se u Božjoj prisutnosti i u čistoći nakane!

Bog traži odane duše koje ga ljube zbog Njega samoga. A takvih je vrlo malo. Hoće da i vi budete među tim Božjim prijateljima. Mnogo ih je koji ljube Boga, a ljube Ga poradi sebe. To je sve!

(nav. dj. 23-26)

#### Lipanj

Kad za dušu nastane vihor patnje, mislite da će za kratko vrijeme sve proći.

Sotona ima posvud svojih pomagača... pa i u samostanima.

Ne, ne vidim dobrog Boga kad je izložen (u Presv. Sakramentu - op. izd.), no osjećam Njegovu prisutnost. Gledam Ga kao i vi očima vjere, samo što je naša vjera življa od vaše. Mi znamo što je Bog.

(nav. dj. 27)

#### 20. lipnja

Bog ne zahtijeva drugo nego volju. Samo srce hoće za sebe.

Ako želite dobivati milosti za sebe i za samostan, zatajujte se od jutra do večeri, ne tražite ni u čemu sebe, sve neka ostane skriveno pred tuđim pogledima, samo Bog neka zna i vidi vaše žrtve. On sam, razumijete li?

Morate podnijeti mnogo neugodnosti. Dobri Bog to dopušta da steknete zasluge. Pazite da ništa ne izgubite!

(nav. dj. 30-31)

#### 15. kolovoza

Da, vidjele smo Mariju. Otišla je s mnogim dušama u nebo, a ja sam ostala.

Vruće vam je? - Oh kad biste znali kako peče u čistilištu! Svaka, i najmanja molitva nam mnogo olakšava stanje. Oživi nas kao žednoga čaša vode.

(nav. dj. 31)

(*Marijino Navještenje 1876.*)

Ako Bog hoće neku dušu sasvim za sebe, onda je samelje kao jabuku u preši da bi iz nje istisnuo sav sok strasti, sebeljublja, jednom riječju: sve mane. Zatim je oblikuje po svojoj volji. Ako je vjerna, daje se preoblikovati i Isus je nato napuni posebnom milošću i uroni je u svoju ljubav.

(nav. dj. 35)

#### 16. srpnja

Presveta Euharistija neka bude za vas magnet koji će vas najviše privući k sebi! Presveta Euharistija neka bude pokretač svega vašeg života!

(nav. dj. 35)

*Duhovne vježbe u rujnu 1879.*

Svetoga Mihovila vidimo onakvim kakvi su obično anđeli: nema tijela. U čistilište dolazi tražiti očišćene duše i vodi ih u nebo. Da, on je među serafinima, kako je rekao monsinjor. On je

prvak nebeskih anđela. Naši nas anđeli zaštitnici također posjećuju, ali sveti Mihovil ljepotom nadmašuje sve. Mariju vidimo u tijelu. O svojim blagdanima dolazi u čistilište i odvodi svaki put mnogo duša. Dok je kod nas, ne trpimo ništa. Sveti Mihovil je prati, ali kad dođe sam, trpimo kao obično.

Time što sam vam govorila o velikom i o drugom čistilištu učinila sam to da biste me bolje shvatili. Time sam vam htjela objasniti da u čistilištu ima više stupnjeva. Imenovala sam veliko čistilište kao kraj gdje trpe najzaduženije duše i gdje sam i ja bila dvije godine, a da vam nisam mogla dati nikakav znak o svojem trpljenju, i zatim onu godinu kad ste me slušali stenjati i znate da sam bila ondje jer sam počela razgovarati s vama.

U drugom čistilištu, koje je uvijek čistilište, ali drukčije od prvoga, teško se trpi, no manje nego u prvome.

Ima i treći dio, to jest čistilište čeznuća. Tu nema vatre. Tu su duše koje nisu dovoljno čeznule za nebom, koje nisu dovoljno ljubile dobrog Boga. Tu sam i ja sada. No i u tom trećem čistilištu ima više stupnjeva. Što se više očišćuje, to manje duša trpi. Sve je u razmjeru s nedostacima koje mora stajati.

Hoćete li se sada ohrabriti i potpuno predati Bogu? Ta već vam tako dugo dosađujem.

(nav. dj. 44)

13. kolovoza (1880.)

\*\*\* *Kako da najbolje častim svetoga Mihovila?*

Odgovor: Najbolji je način za to da širite pobožnost prema dušama u čistilištu i da svuda dajete na znanje što znači sveti Mihovil za te duše u čistilištu. Njegov je zadatak da ih vodi do kraja očišćenja i da ih - pošto su dale zadovoljštinu - odvede u nebo. Svaki put, kad se uveća broj izabranih duša u nebu, Bog je po oslobođenoj duši proslavljen i to se slavlje u nekoj mjeri izlije i na Božjega poslanika. Na čast mu je da Bogu predstavi dušu koja će svu vječnost pjevati o Božjem milosrđu i svoju hvalu sjedinjavati s hvalom drugih izabranih. Ne mogu vam dovoljno prikazati kako arkandeo Mihovil ljubi Boga, kako mu Bog uzvraća tu ljubav te koliko ljubav i milosrđe sveti arkandeo iskazuje nama. Ohrabruje nas u našem trpljenju time što nam govori o nebu. Recite g. patru (svome duhovnom vodi - op. izd.) da će sigurno razveseliti svetoga Mihovila ako bude preporučivao pobožnost prema dušama u čistilištu. Na to ljudi ne misle. Kad izgube kojeg rođaka ili prijatelja, nešto malo mole, nekoliko dana jauču i time je sve gotovo. Duše su zapuštene, a zaslužile su to jer za života

nisu molile za mrtve. Božji Sudac nam, naime, daje na onome svijetu samo toliko koliko smo dobra učinili na zemlji. Osobe koje nisu pomagale dušama u čistilištu i same su zaboravljene. To je i pravedno. No kad bi ih netko opomenuo da se mole za umrle, ako bi im prikazao što je čistilište, odmah bi se drukčije ponašale.

Kada to dobri Bog dopusti, možemo se prema svetom arkandelu odnositi onako kao što se međusobno odnose duhovi.

\*\*\* *Kako slavite u čistilištu blagdan sv. Mihovila?*

Odgovor: Toga je dana došao sv. Mihovil u čistilište i odveo sa sobom u nebo mnogo duša, a osobito onih koje su ga za života častile.

(nav. dj. 48-49)

(13. kolovoza 1880.)

O stupnjevima u čistilištu mogu vam nešto reći jer sam prošla kroz njih. U najdubljem i najstrašnijem čistilištu, koje je, tako reći, trenutno pakao, jesu veliki zločinci, koje je smrt u tom stanju preduhitrih i nisu imali vremena da se malo osvijeste. Oslobođeni su pak bili kao po čudu: možda se za njih molio neki njihov pobožan rođak ili netko drugi. Neki od njih se nisu mogli ispovjediti i ljudi su mislili da su izgubljeni, ali dobri Bog, čije je milosrđe beskrajno, dao im je u smrtnom boju potrebno pokajanje zbog jednog ili zbog više dobrih djela koja su izvršili u životu. Za



te duše je čistilište strašno. To je pakao, s tom razlikom što u paklu proklinju Boga, a ovdje Ga slave i zahvaljuju Mu što ih je oslobodio. Ovdje su također duše koje nisu skrivile velikih zločina, ali u životu nisu marile za Boga, nisu vršile uskrzne dužnosti i obratile su se tek pri samrti. te više nisu mogle primiti svetu poputbinu. Zbog te nehajnosti trpe strašne muke, posve su zapuštene, nitko ne moli za njih... pa ako netko i moli, ništa im to ne koristi.

U tom su, čistilištu mlitavi redovnici i redovnice koji su zanemarivali svoje dužnosti, nisu se dovoljno brinuli za Isusa, zatim svećenici koji nisu obavljali svoju službu s onim počitanjem koje pripada Božjem veličanstvu, koji nisu dovoljno radili na tome da bi njima povjerene duše ljubile Boga.

Ja sam bila na tom stupnju.

U drugom su čistilištu duše koje su umrle a da im nisu bili izbrisani oprostivi grijesi ili su umrle s oproštenim smrtnim grijesima za koje nisu potpuno zadovoljile Božjoj pravednosti. U tom je pak čistilištu više stupnjeva, već prema zasluži duše. Čistilište Bogu posvećenih duša i onih koje su primile više milosti dulje je i mučnije od čistilišta običnih ljudi.

Konačno je čistilište čeznuća, koje se naziva također i predvorjem. Malo mu koja duša uspije izbjeći. Oslobađaju ga se samo one koje su žarko čeznule za nebom i za gledanjem Boga, a to su rijetke duše, rjeđe nego mislimo, jer se mnoge

pobožne duše boje, doduše, Boga, ali ne čeznu dovoljno žarko za nebom. U tom je čistilištu osjetljivo mučeništvo. Domoći se dobroga Isusa, koje li muke!

(nav. dj. 50-51)

\*\*\* *Gdje je čistilište? Da li na nekom prostoru?*

Odgovor: Treba li duši prostora? Svakog dana dolazi ovamo nekoliko tisuća duša, i to najveći dio njih na trideset do četrdeset godina, neke za više, neke za manje. Govorim vam to po vašim ljudskim mjerama, jer ovdje je sve drukčije. Oh, kad bi ljudi znali, kad bi poznavali čistilište i mislili na to da je svatko u njemu po vlastitoj krivnji! Ja sam tu osam godina, no čini mi se da ih je već deset tisuća... O moj Bože, recite to g. patru! Neka spozna iz mojih riječi kako je to mjesto nevolja, da bi o tom ubuduće mogao bolje poučiti druge. Tako će se i sam uvjeriti kako je dobro gojiti pobožnost prema dušama u čistilištu. Više puta dobri Bog poklanja više milosti na molbu tih duša koje trpe negoli na molbu svetaca. Kad bude (pater) htio što sigurno postići, neka se prije svega obrati onim dušama, koje su veoma ljubile Majku Božju i koje zato Majka Božja najviše želi osloboditi - i reći će vam da se nije prevario. - Neke se duše ne čiste u pravom čistilištu. Tako sam ja preko dana kod vas i pratim vas posvud, no po noći, dok vi spavate, više trpim jer sam u čistilištu. Neke duše imaju svoje čistilište na mjestu gdje su grijebile, ili na podnožju oltara na kome je Presveti Oltarski Sakrament. No,

gdje god su, nose sa sobom svoju muku, koja je ipak manja nego u čistilištu.

(nav. dj. 51-52)

\*\*\* Engleskinja koja se utopila kod mjesta Mont Saint-Michela otišla je ravno u nebo. Na samrti je pobudila savršeno kajanje i primila je krštenje želje. Sve se to zbilo posredovanjem svetoga Mihovila. Sretna li brodoloma!

\*\*\* U čistilištu su nemarne duše, koje se kaju i koje su unatoč tome što se očišćuju utvrđene u milosti i više ne mogu sagriješiti, dakle su savršene. U toj mjeri kako se duša u čistilištu čisti, tako spoznaje Boga, ili - bolje: Bog i duša se bolje razumiju, mada duša ne vidi Boga, jer to inače za nju više ne bi bilo čistilište. Kad mi, duše u čistilištu, ne bismo bolje poznavale Boga negoli smo Ga poznavale na zemlji, onda naše muke ne bi bile tako velike, naše mučeništvo ne bi bilo tako strašno. Naše je najveće trpljenje u tome što nemamo Boga, za kojim već tako dugo čeznemo.

\*\*\* Osobe koje su na nebu, a za koje se još moli na zemlji, mogu raspolagati tim molitvama u korist duša kojih god žele. Onima koji su na nebu to je veoma ugodna spoznaja kad vide da se njihovi rođaci i prijatelji još uvijek mole za njih, mada im molitve više nisu potrebne. I to im sa zahvalnošću vraćaju.

\*\*\* Neki ljudi imaju već na zemlji potpuno čistilište s dobrovoljnim ili primljenim trpljenjem; oni odmah nakon smrti dolaze u nebo. Drugi započnu svoje čistilište na zemlji, koja je mjesto trpljenja, no kako nisu dovoljno velikodušni, nastavljaju svoje zemaljsko čišćenje još i u pravom čistilištu.

\*\*\* *Da li je nepredviđena (nagla) smrt znak Božje pravednosti ili Božjega milosrđa?*

Odgovor: Takve su smrti ponekad pravda, a ponekad milosrđe. Plašljive duše, za koje Bog zna da su pripravne stupiti preda Nj, poziva Bog ponekad iznenada s ovoga svijeta, da bi ih oslobodio smrtnoga straha. Ponekad pak Bog u svojoj pravednosti iznenada poziva dušu s ovoga svijeta. No zbog toga one nisu izgubljene, samo je njihovo čistilište dulje i teže, jer nisu bile providene ili su primile svete sakramente, ali na brzinu i bez pripreve na zadnji put. To su duše koje naglo umiru jer su napunile mjeru grijeha i bile su gluhe za Božje milosti. Bog ih poziva kako više ne bi mogle izazivati njegove osвете.

(nav. dj. 53-55)

\*\*\* *Recite mi što se zbiva u smrtnom boju i nakon njega. Da li je duša tada u svjetlosti ili u tami? U kakvom se obliku izvršuje sud?*

Odgovor: Kao što znate, ja nisam imala smrtnoga boja, no mogu vam reći da zao duh u

tim odlučnim časovima bjesni oko onoga koji umire. Dobri Bog, koji hoće da si duše uvećaju zasluge, dopušta da trpe ta posljednja iskušenja, taj zadnji boj. Zato i neke jake i velike duše imaju na svršetku svojega života i na samrtni strašne borbe s paklom da bi sebi zaslužile bolje mjesto u nebu. Vi ste bili svjedok tome. Ali one u tim bojevima pobjeđuju. Dobri Bog ne dopušta da se duša koja Mu je čitav život bila vjerna izgubi. Duše koje su ljubile Djevicu Mariju i sav se svoj život Njoj utjecale primaju u tom posljednjem boju od Nje mnogo milosti. Osobitu pomoć dobivaju i duše koje su častile svetoga Josipa, svetoga Mihovila ili kojega drugoga sveca. U tom času duša je radosna ako ima kakvog zagovornika kod Boga. Poneke duše umiru potpuno mirno i nemaju iskušenja o kojima sam vam upravo govorila. Dobri Bog ima pri svemu svoju nakanu: što čini ili dopušta samo je stvar svakoga pojedinog čovjeka.

\*\*\* Kako da vam kažem i opišem ono što se događa nakon smrtnoga boja? To može pravo razumjeti samo onaj tko je to osobno iskusio. No ipak, pokušat ću da vam to razložim što bolje mogu. Kada duša napusti tijelo, osjeća se odjednom potpuno okruženom od Boga, ako smijem tako govoriti. Nađe se u tolikoj svjetlosti da u času dobije pregled nad svim svojim životom i spozna je što je zaslužila. O tom jasnom spoznanju sama i izriče svoju osudu. Duša ne vidi Boga, no zbog Njegove

prisutnosti kao da je uništena. Ako je duša dužnik, kao što sam ja to bila, pa je zato zaslužila čistilište, toliko je satrta pod težinom svojih nedostataka od kojih se mora očistiti da se sama baca u čistilište. Sada spozna je Boga, Njegovu ljubav prema dušama i koliko je zlo grijeh u Božjim očima. Sveti Mihovil je prisutan kad duša napušta tijelo. Njega samoga vidjela sam, a vide ga i druge duše. On je svjedok i izvršitelj Božje pravednosti. Ja sam vidjela i svojega anđela čuvara. Sada ćete razumjeti zašto se kaže da sveti Mihovil vodi duše u čistilište... jer duše zapravo ne treba voditi nego to treba shvatiti u tom smislu da je prisutan kao izvršitelj presude. Sve ostalo što se zbiva na onome svijetu tajna je za vas.

\*\*\* *A što se događa s dušom koja ide ravno u nebo?*

Odgovor: Sjedinjenje s Isusom, koje je bilo započeto još na zemlji, za tu se dušu na nebu nastavlja. No u nebu je to sjedinjenje mnogo tješnje nego što je bilo na zemlji.

*(nav. dj. 55-57)*

\*\*\* *Recite mi u čemu se sastoji prava svetost.*

Odgovor: Vi to već dobro znate, no budući da to želite, ponovit ću vam ono što sam vam već nekoliko puta rekla. Prava je svetost u tome da se zatajujemo od jutra do večeri, da se žrtvujemo, da postojano zapostavljamo svoje vlastito ja, da pustimo

Boga da djeluje u nama kako hoće, da primamo milosti što nam ih Njegova dobrotu poklanja, priznavajući s velikom poniznošću da ih nismo vrijedni, da živimo koliko je moguće u prisutnosti dobroga Boga, da radimo svoj posao u Božjoj prisutnosti i samo za Njegovu nagradu. To je svetost što je hoće i zahtijeva Isus od duša koje žele biti samo Njegove i hoće da žive Njegov život. Sve je drugo samo varka.

(nav. dj. 58)

*Studen-prosinac 1879.*

\*\*\* Svastika... je u čistilištu, gdje mnogo trpi. Prečasni P. može joj pomoći tako da odsluži za nju svetu Misu.

Stari grešnik je bio spašen po milosrđu dobroga Boga, kao i mnogi drugi. Sada je u velikom čistilištu.

\*\*\* *Donosi li Dušni dan i njegova osmina što veselja u čistilište i da li se tada mnogo duša oslobada?*

Odgovor: Na Dušni dan ide mnogo duša iz čistilišta u nebo i toga dana po velikoj milosti dobroga Boga sve duše što trpe, bez izuzetka, imaju udjela u javnim molitvama svete Crkve, napose one koje su u velikom čistilištu. Pomoć pak što je prima svaka duša razmjerna je njezinim zaslugama. Neke primaju više, druge manje. Ali sve osjećaju tu

iznimnu milost. Po Božjoj pravednosti mnoge od tih ubogih duša kroz sve duge godine svoga čišćenja uživaju jedino to olakšanje. Ali ne ide najveći broj duša u nebo na Dušni dan, već u svetoj božićnoj noći.

(nav. dj. 59-60)

\*\*\* Veće olakšanje dobivam od vaših duhovnih djela što ih izvršite tijesno združeni s Isusom negoli od kakve usmene molitve. Bog naime najradije uslišava ono što je učinjeno s čistom nakanom. Što je tješnje duša združena s Bogom, to pripravnije On uslišava njezine molbe. Duša koja je veoma duboko sjedinjena s Isusom, gospodarica je Njegova Srca. Nastojte zato postići to sjedinjenje koje Isus već tako dugo očekuje od vas. Htjeli biste Ga razveseliti? Upotrijebite ovo jedino sredstvo: stalno se približavajte sve više Njegovu božanskome Srcu, pazeći veoma i na Njegove najmanje želje. Prepustite Mu se da vas okreće i okrene kako Mu je drago i da ne nađe u vama nikakvih zapreka. Kada to postignete, vidjet ćete i spoznati Isusovu dobrotu (...).

(nav. dj. 63)

#### *8. prosinca, oko dva sata, Bezgrešno Začće*

Koliko li je života koji su prividno puni dobrih djela, no kada nastupi smrt, prazni su... jer sve



prividno dobre riječi, sva sjajna djela, prividno besprijekoran život uistinu nisu bili samo za Isusa. Želimo se pokazati, istaknuti se, izgledati kao da savjesno ispunjavamo propise, kao prave redovnice, vidite, to je sila koja mnoge ljude pokreće naprijed. Ali u vječnosti - kakva li razočaranja! Kad biste znali kako malo ljudi radi samo za Božju volju!... I koliko li je onda žaljenja kad dođe smrt, pa nestane zemaljske sljepoće! Kad bi ponekad mislili na vječnost!

Čovjek ljubi na zemlji sve, priklanja se svemu, odriče se samo Boga, koji jedini zavređuje svu našu ljubav. Isus u svetohraništu čeka srca koja bi Ga ljubila i ne nalazi ih. Jedva jedno od tisuću srdaca ljubi Ga onako kako bi Ga moralo ljubiti. Ljubite Ga vi! Dajte Mu zadovoljstnu za tu nebrigu svijeta!

(nav. dj. 64)

\*\*\* U čistilištu dobivamo oprost koji su nam namijenjeni samo po zagovoru i koliko nam to dobru Bog prema našem stanju dopusti. Nemamo, doduše, nikakva nagnuća prema grijehu, no mi nismo više pod gospodstvom milosrđa, već pod gospodstvom pravednosti. Zato ne dobivamo od oprosta više nego koliko Bog hoće da nam pokloni (...). (Dušama koje su) za života prezirale ili premalo cijenile oprost koji dobru Bog, koji je uvijek pravedan, vraća prema njihovim djelima. Po Božjem

dopuštenju participiraju donekle u oprostima, ali rijetko kad stječu potpune.

(nav. dj. 71-72)

*Svibanj 1880.*

Usavršavajte se bez prestanka, i to svim svojim silama! Ako to hoćete, imate dovoljno odlučnosti da pobijedite sve što ometa vaše sjedinjenje s Isusom. Na taj ćete način postići ono što On hoće. Vaš život neka bude stalno mučeništvo! Zatajivati se svaki trenutak, to je neprekidno mučeništvo, no u tom je mučeništvu i najslade veselje. Duša trpi, a onaj za kojega trpi daje joj po svakoj žrtvi, po svakome odricanju novu milost, koja je ohrabruje za daljnje žrtve. Isusa ne veseli ništa tako jako kao kad vidi da se duša unatoč svim zaprekama sve više žrtvuje za Njegovu slavu i za Njegovu ljubav.

(nav. dj. 72)

*Kolovoz 1880.*

Koliko djela bez ploda, koliko praznih dana, jer nema ljubavi prema Isusu, jer nema prave nakane i sve je to izgubljeno, sve se to u nebu ne broji!

*Psalam 63.* - Vidite, to je pravi psalam za sadašnji čas.

Nemate dobru nakanu, kao što bi to Bog želio, ako je previše neodređena. Mnogo biste pak postigli s određenom nakanom. Na primjer: kad

idete na ručak, recite: "Moj Isuse, dok budem ja hranila svoje tijelo, Ti hrani moju dušu svojom milošću." Prije pouke: "Moj Isuse, kao što ću ja sada učiti svoju djecu, tako Ti pouči moju dušu!" I tako kod svakog čina. Naučite se da vaše srce stalno govori s Isusom; On neka bude ona pokretačka sila pri svemu što god radite ili govorite... Razumijete li me ?

(nav. dj. 73)

## 2. rujna

(...) Samo djela izvršena s velikom ljubavi pred Božjim licem i u ispitivanju Božje volje zaslužuju neposrednu nebesku plaću, bez čistilišta. Kako su slijepi ljudi u tom pogledu!

(nav. dj. 74)

( 1883. )

Majka O... je u dubini čistilišta. Redovničke osobe, svećenici i duše koje je Bog obasuo milošću imaju strašno čistilište jer su zloupotrebljavale sredstva za posvećenje koja im je Bog dao.

(nav. dj. 91)

*Dušni dan, 2. studenoga 1890.*

Pokušat ću da vam pokažem što je nebo, koliko to vi na zemlji uopće možete shvatiti. Nebo su stalno novi blagdani, koji slijede jedan za drugim bez prestanka, stalno nova sreća, te se blaženicima

čini da takve sreće još nisu osjetili, izvor radosti koje se neprekidno razlijevaju nad odabrane... Nebo... to je prije svega Bog, ljubljani Bog, okušani Bog, uživani Bog, jednom riječju: zasićenje Bogom i čeznuće za stalno novim zasićenjem.

Što je više duša na zemlji ljubila Boga, što je veću savršenost postigla, to više Ga ljubi i spoznaje u nebu.

Isus je prava radost zemlje i vječna radost neba!

(nav. dj. 103)



**Pokoj vječni  
daruj im Gospodine !**

## SADRŽAJ

<i>Riječ Izdavača</i> .....	6
<i>Mišljenje izdavača Arnolda Guilleta</i> .....	11
<b>P r v i d i o</b>	
<b>MARIJA SIMMA</b> (izvještaj župnika Alfonsa Matta).....	17
<b>D r u g i d i o</b> .....	47
<b>MARIJA SIMMA:</b> <b>MOJI DOŽIVLJAJI S DUŠAMA U ČISTILIŠTU</b> --	48
<i>Zašto Bog to dopušta</i> .....	48
<i>Oprez i razboritost pred privatnim objavama</i> .....	49
<i>Govoriti o tom ili držati to u tajnosti?</i> .....	50
<i>Htjela sam ući u samostan</i> .....	51
<i>Prva ukazanja</i> .....	53
<i>Zamjenična patnja</i> .....	55
<i>Poruke čine da se dozna za ova ukazanja</i> .....	56
<i>Različita pitanja</i> .....	57
<i>Što duše čistilišta znaju o nama?</i> .....	58
<i>Što pomaže dušama čistilišta?</i> .....	58
<i>Koji se grijesi najteže kažnjavaju u čistilištu?</i> .....	60
<i>Što trpe duše u čistilištu?</i> .....	61
<i>Zašto držim predavanja?</i> .....	62
<i>Mora li se oprostiti i poslije groba?</i> .....	63
<i>Kako dobivam odgovor</i> .....	65

<i>Ima li koristi od potpunog oprosta na smrtnom času?</i> .....	66
<i>Kada se postupa nepošteno...</i> .....	66
<i>Uznemireno mjesto</i> .....	68
<i>Dolaze li djeca u čistilište?</i> .....	70
<i>Kakva je sudbina samoubojica itd.?</i> .....	70
<i>Prometna nesreća u Beču</i> .....	71
<i>Stogodišnjakinja na ulici</i> .....	72
<i>Susret u vlaku</i> .....	73
<i>Jedna žena spašava selo</i> .....	74
<i>Kabao za pranje, crna ruka, skvrnjenje križa...</i> .....	75
<i>Nepраведno stečeno blago, poziv</i> .....	78
<i>Žena s najtežim čistilišnim mukama</i> .....	79
<i>Ubijen od lavine</i> .....	81
<i>Prerušeni đavao</i> .....	82
<i>Poticaji duša čistilišta</i> .....	85
<i>Moć majčinske molitve</i> .....	87
<i>O anđelima</i> .....	87
<i>O molitvi zahvale</i> .....	89
<i>Gradnja jedne kapele</i> .....	89

## Treći dio

<b>NOVA ISKUSTVA</b> .....	93
<i>Da li svrha posvećuje sredstvo?</i> .....	94
<i>Postati danas svećenikom ili ne?</i> .....	95
<i>Znojila sam se od tjeskobe</i> .....	96
<i>Primanje pričesti u neposvećene ruke?</i> .....	97
<i>Posveti Dan Gospodnji</i> .....	99
<i>Moderna gradnja crkava</i> .....	100
<i>Ne može se mimoići ispovijedanje grijeha</i> .....	101
<i>Tko je pobijedio?</i> .....	103
<i>Nadopuna petnaestom izdanju</i> .....	105



## Četvrti dio

### D O D A T A K -----107

Čistilište i molitva za pokojne od Johna A. O'Briena -107

Čistilište i molitva za pokojne

Čistilište - zahtjev razuma

Pouka koja nas uvjerava

Razmišljanja o čistilištu od Jeana Guittona -----120

Nauk Tridentskog sabora o čistilištu -----127

Što katekizam uči o čistilištu? -----128

Katolički teolozi o čistilištu -----129

Patron duša čistilišta -----130

Neka ukazanja duša čistilišta svecima -----131

Muzej duša čistilišta u Rimu -----134

Izreke -----135

Naša Gospa od oslobođenja čistilišnih duša od

Montligeona -----141

MOLITVE -----143

Molitva za duše čistilišta -----143

Prikazanje -----145

Litanije za pokojne -----145

Molitva Isusu Kristu -----148

Starokršćanska molitva za duše čistilišta -----153

Psalam za pokojne: Psalam 130 -----154

Molitva Crkve za pokojne -----155

DODATAK HRVATSKOM IZDANJU -----157

Glas iz čistilišta od s. Marije od Križa -----157

Sadržaj -----180

### KNJIGE IZ NIZA "DUH I VODA"

1. F. A. Sullivan: KARIZME I KARIZMATSKA OBNOVA. Biblijsko-teološka studija, Jelsa 1984.
2. H. Mühlen: OBNOVA KRŠĆANSKE VJERE. Karizma-Duh-Oslobođenje, Jelsa 1984.
3. T. Beck - G. della Croce: ISUS JE BOŽANSKI GOSPODAR. Biblijska razmatranja, Jelsa 1984.
4. R. Cantalamessa: DUH SVETI U ISUSOVU ŽIVOTU. Otajstvo pomazanja, Jelsa 1985.
5. M. Scanlan - A. T. Shields: OČI IM SE OTVORIŠE. Susret s Isusom u sakramentima, Jelsa 1985.
6. H. Mühlen: ISKUSTVA S DUHOM SVETIM. Svjedočanstva i izvještaji, Jelsa 1985.
7. B. L. Shlemon: MOLITE DA OZDRAVITE, Jelsa 1986.
8. SVI SLAVIMO GOSPODINA. Pjesmarica duhovnih pobjevki (s notama), Jelsa 1986. (rasprodano)
9. R. Faricy: KAKO CVJETA REDOVNIČKI ŽIVOT, Jelsa 1986.
10. H. Mühlen: TEMELJNO OPREDJELJENJE. Izlaz iz krize I, Jelsa 1986.
11. C. M. Martini: NAROD U HODU. Cilj, uvjeti i etape misionarske Crkve, Jelsa 1987.
12. J. Marčelić: ANNELIESE MICHEL - I ZLI DUHOVI?, Jelsa 1988.
13. R. Cantalamessa: EUHARISTIJA NAŠE POSVEĆENJE. Misterij Večere, Jelsa 1988.
14. E. Tardif - J. H. Prado: ISUS ME JE UČINIO SVJEDOKOM, Jelsa 1988.
15. R. Faricy: MOLITVA I NUTARNJE OZDRAVLJENJE, Jelsa 1989.
16. SVI SLAVIMO GOSPODINA. Pjesmarica duhovnih pobjevki (tekstovi), Jelsa 1989.
17. R. Cantalamessa: OTAJSTVO BOŽIĆA, Jelsa 1991.
18. E. Tardif - J. H. Prado: ISUS JE MESIJA, Jelsa 1991.

19. R. Cantalamessa: KLIČI, KĆERI SIONSKA, Jelsa 1991.
20. J. Marčelić: PLODOVI DUHA, Jelsa 1991.
21. B. McKenna: ČUDESA SE DOGAĐAJU, Jelsa 1991.
22. K. Gartner: DRAGI OČE BISKUPE. Pisma jednog župnika o reformi pastoralne župe, Jelsa 1992.
23. EVANGELIZACIJA NA PRINCIPU ŽUPSKIH ĆELIJA, Župa San Eustorgio-Milano, (pro manuscripto), Jelsa 1993.
24. E. Tardif: ISUS JE PRISUTAN, Jelsa 1993.
25. R. Cantalamessa: OTAJSTVO ISUSOVA PROPOVIJE-DANJA, "I progovori nam u Sinu", Jelsa 1994.
26. D. Betancourt: USTANI I HODI. Služba ozdravljanja, Jelsa 1994.
27. R. Cantalamessa: VAZMENO OTAJSTVO. Božja i čovjekova Pasha u Bibliji, Jelsa 1994.
28. J. Marčelić: TURINSKO PLATNO. Znak i poziv XX. stoljeću, Jelsa 1994.
29. R. Cantalamessa: OTAJSTVO DUHOVA, Jelsa 1994.
30. H. Mühlen: NOVI SUSRET S BOGOM. Vježbanje u kršćanskom životu i svjedočenju, Jelsa 1994.
31. M. Simma: MOJI DOŽIVLJAJI S DUŠAMA U ČISTI-LIŠTU. Jelsa 1994.

Narudžbe slati na adresu: Župni ured - 58465 Jelsa



**Da li je Marija Simma autentična ili nije?**

Marija Simma rođena je godine 1915. u Sonntagu, u Grosswalsertalu (Vorarlberg-Austrija). Ona je religiozna i mistična duša, obdarena karizmama. Tri puta je kroz neko vrijeme boravila u samostanu gdje je asketski odgojena. Duže vremena je bila u neizvjesnosti glede Božjih planova o svojem životu i postepeno je pod razboritim vodstvom svojega duhovnog vođe, vlč. Alfonsa Matta, našla put k svojem pozivu, a taj je apostolat za duše u čistilištu. Njezino svjedočanstvo djeluje uvjerljivo.

## ŽIVLJAJI U ČISTIŠTU



Uvod